

PHILOSOPHIA COMPENDIOSA,

Exhibens

1 LOGICÆ	5 ASTRONOMIÆ
2 METAPHYSICÆ	6 OPTICÆ
3 PHYSICÆ	7 ETHICÆ
4 GEOMETRIÆ	8 POLITICÆ
& 9 O E C O N O M I C Æ	

Compendium Methodicum.

AUTHORE

CHRISTOPHORO SCHEIBLERO

Logicæ & Metaphysicæ Professore.

Editio Nona prioribus multo correctior, & variis in locis, præcipue in Logica, atque multum auctior.

Huc Editioni

1 Præfigitur *Technologia Proæmalis.*

2 Annectitur *Arithmetica* plenior quam fuit illa HEIZO-

NIS BUSCHERI prius annexa.

OXONIÆ,

Ad:
m w

Excudebat HENRICUS HALL, Impensis
RICHARDI DAVIS. 1671.

Accipe, Cunctide Lector, Compendium hoc
Scheiblerianum ab Erroribus Typogra-
phicis liberatum; & in Logicis, Metaphysicis,
Phyicis, Astronomicis, Geometricis aliquan-
tulum auctius. In Opticis, Ethicis, Politicis, &
Oeconomicis, nil novi expectes; cum in Illis,
(qua, breviter licet, concinnè tamen & accuratè
proponuntur) nihil ad Epitomen Complendam de-
esse videatur. Accipe insuper in Principio Tech-
nologiam quandam Proemiale, & in fine A-
rithmeticam Buscherianâ prius annexâ longè
pleniorè & utiliorè. Quicquid in istis fa-
ctum est, Tibi serviat. Uttere, fratre, ut libet.
Vale.

Introductio
DE PHILOSOPHIA,
 Sive
 De Artibus & Scientiis
 in Genere.

CAP. I.

Quid Philosophia.

Philosophia (dicta Amor Sapientia, Philosophia
 aliàs, Rerum Divinarum Humana- Definitio
 rumq; Scientia; aliàs, Cognitio
 Rerum ut sunt; aliàs, debita Me-
 ditatio Mortis) est genuina Ar-
 tium & Scientiarum comprehen-
 sio.

2 Estque (ut etiam quæ-
 liber Disciplina particularis)
 vel

1 Habitualis.

Habitualis

2 Systematica.

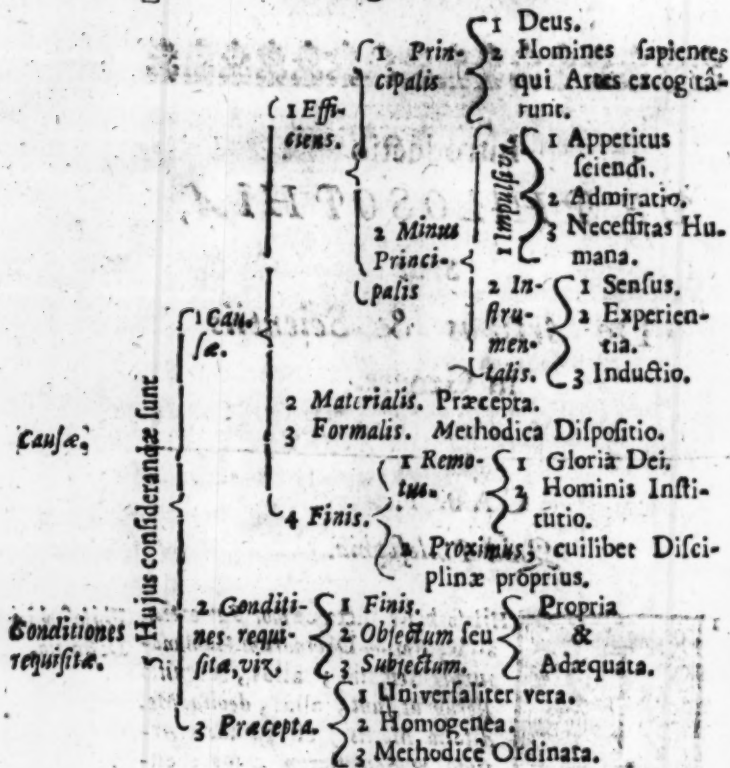
3 Philosophia Habitualis est Intellectualis Habitus
 Philosophicus Institutione & studio acquisitus; mentem
 perficiens, & hominem aptum reddens ad Contemplan-
 dum, vel Agendum.

4 Systematica est Artificiosa Præceptorum Philoso- Systematica
 phicorum comprehensio ad Habitum acquirendum or-
 dinata.

A 2

3 Hujus

Technologia Proemialis.

6 Horum adumbratio dicitur *Technologia*. Itaque

Technologia 7 *Technologia* est Artium & Scientiarum Methodica Descriptio ad mentem informandam, quâ Homo Amore Sapientiæ ductus, Res Divinas & Humanas intelligendo, Deum & seipsum cognoscat, & Mortem rectius meditetur; & sic, & Vivere & Mori, vel ex ipso Naturæ Lumine aliquantulum discat.

C A P. 2.

De Divisione Philosophiæ Ratione Objecti.

- 1 Technologia est vel
- 1 Generalis ; quæ exhibet Artium & Scientiarum (Coniunctim) Generales Divisiones.
 - 2 Specialis; quæ dat earundem (Sigillatim) Speciales Tractationes.
- 2 Dividuntur Artes & Scientiæ vel respectu
- 1 Objecti, circa quod versantur.
 - 2 Finis, ad quem tendunt.
 - 3 Gradum, quibus differunt.
- Respectu Objecti, sunt vel
- 1 Sermocinales.
 - 2 Reales.

4 Sermocinales sunt, quæ versantur circa Sermonem dirigendum; & vulgò dicuntur **A R T E S.** Artes Sermocinales,

- 1 Congruitatem ; ut, Grammatica, quæ tradit præcepta congruè loquendi.
- 2 Elegantiam ; ut, Rhetorica, quæ tradit præcepta Ornate loquendi ad affectus movendos.
- 3 Poësis, quæ
- 1 Rerum verarum vel verisimilium pigmentis,
 - 2 Historia, quæ Rerum gestarum exemplis,
 - 3 Veritatem, vel saltem Probabilitatem, ut Logica.
- 5 Artes istæ respiciunt Sermonis
- Quò retinent
 - Ornatum quærit, & Affectus mover.

6 Reales sunt, quæ versantur circa Res ipsas investigandas ; & vulgò dicuntur **S C I E N T I A E.** Reales,

De His plura in sequenti Divisione.

C A P. 3.

De Divisione Philosophiæ respectu Finis.

- 1 Respectu Finis Artes & Scientiæ sunt vel
- 1 Speculativa.
 - 2 Practicæ.

A 3

2 Speculativa

Disciplina Speculativa 2 *Speculativa* sunt, quarum *Finis* est sola *Cognitio*; earumque *Subiecta* sunt *Res abstractæ à Materia*.
Itaque

3 Tot sunt Hujusmodi *Scientiarum Genera*, quot sunt à *Materia Abstractiones*.

4 Est autem } 1 *Sensibili*, } 1 *Singulari*.
Abstractio à } eâque vel } 2 *Communi*.
Materia, vel } 2 *Intelligibili*.

5 A *Materia Sensibili Singulari* abstrahit *Physica* seu *Physiologia*; quæ agit de *Corpore Naturali in Communi*, ut de *Homine*; sed non de *Individuo*, ut de *Socrate*, &c.

6 A *Materia Sensibili Singulari & Communi* abstrahit *Mathematica*; quæ agit de *Quantitate*. *Quæ* (non *Quatenus*) est in *Materia*; ut de *Superficie* (non ut *Lignea* vel *ferrea* est, sed) in *Genere*. Quod præcipue verum est de *Mathematica Pura*.

7 Est itaque *Mathe-* } 1 *Pura*.
matica vel } 2 *Mixta*.

8 *Pura* est, quæ agit de *Quantitate Solâ*, sive absolute in se consideratâ,

eâque } 1 *Continuâ*, ut *Geometria*.
vel } 2 *Discretâ*, ut *Arithmetica*.

9 *Mixta*, est quæ agit de *Quantitate Concretâ*, seu restrictâ ad aliquod subjectum.

viz. } 1 *Mobile*, ut *Astronomia*.
vel ad } 1 *Corpus* } 2 *Immobile*, ut *Geographia*.
Quarum *Illa* de *Globi Cælestis*,
Hæc de *Terrestri* *Mensurâ* agit.

1 Lucem & Colorem, ut *Optica*:
quæ de *Radiorum Visivorum Mensurâ* tractat.
2 Qualitatem, viz. } 2 *Sonum*, ut *Musica*; quæ agit de
Numero Sonoro, vel *Sono numerato*.

10 Hæc de *Scientiis abstrahentibus à Materia Sensibili*; sequuntur istæ quæ abstrahunt etiam ab *Intelligibili*.

Technologia Proœmialis.

§

11 Tales
sunt vel

1 *Humanae*, & naturali Intellectus lumine
acquistæ, ut *Metaphysica*, aliàs dicta
Philosophia Prima, cujus Subiectum est
Ens in Communi, sive *Quatenus Ens*.

2 *Divinae*, & singulari Dei Beneficio
Hominibus concessæ, ut *Theosophia* sive
Theologia Theoretica: cujus Subiectum est
Essentia Divina (Ens abstractissimum) ab-
solutè considerata.

12 Hactenus *Scientiæ Speculativæ*, sequuntur *Præ- Præctica*.
Præctica, quarum *Finis* est aliquod *Opus*.

13 Suntque { 1 *Activæ*.
vel { 2 *Passivæ*.

14 *Activæ* sunt, quæ dirigunt Vitæ Actiones; & dicuntur *Activæ*.
cuntur *Prudentia*.

15 *Prudentia* { 1 *Religiosa*.
est vel { 2 *Moralis*.

16 *Religiosa Prudentia* est *Theologia* { 1 *Παθολογική*, de Homi-
Præctica, quæ est vel { nis Misericordia.
2 *Θεραπευτική* de miseri-
Remediis.

17 *Moralis* est, quæ *Mores* rectè formare docet.

idque { 1 Generaliter, in *Quovis Statu*, ut *Ethica*.
vel { 2 Specialiter, { 1 Privatâ & Domesticâ, ut
in aliqua Soci- { *Oeconomica*.
etate, eâque { 2 Publicâ & Civili, ut Po-
vel { litica.

Hæ vulgò dicuntur *Moralis Philosophia*.

18 *Passivæ* sunt, quæ docent modum aliquid effici- *Passivæ*.
ciendi.

idque { 1 Internè & Mentaliter, & dici possunt Men-
vel { tales.
2 Externè & Manualiter, & dicuntur Ma-
nuales.

- Mentales.* 19 *Mentales* sunt, quæ Inter-
num Opus
Mentis di-
rigunt, &
respiciunt,
vel
- 1 *Oratio-*
nem, suppe-
ditando
- 1 *Vocum* significationes,
ut *Ars Lexicographa.*
- 2 *Totius*
Orationis
Compositi-
onem, idq;
vel
- 1 *Formando,*
ut *Grammati-*
ca.
- 2 *Ornando;*
ut *Rhetori-*
ca.
- 3 *Ligando, ut*
Pœtica.
- 2 *Rationem, ut Logica.*

Hæ vulgò nominantur *Philologia.*

- Manuales.* 20 *Manuales* sunt, quæ versantur in Operibus Ex-
ternis dirigendis.

- 21 Hæ distin-
gui possunt, ut
sunt utiles ad vi-
vendum, vel
- 1 *Absolutè, ut Ars Agriculto-*
ria, Coquinaria, &c.
- 2 *Commodè, ut Mercatoria,*
&c.
- 3 *Decorè, ut Pictoria, &c.*
- 4 *Jucundè, ut Cantoria, &c.*

De quibus valdè fusiùs Kecker. Tab. 25, 26, 27, 28.

- 22 Sub His con-
tinentur Disciplinae
istæ Partiales.
v. z.
- 1 *Euthymetria;*
Discriptio Longi-
gitudinum.
- 2 *Stereometria,*
Mensuratio Pro-
funditarum.
- 3 *Pneumatologia;*
& hujusmodi.
- de Qui-
bus vide
Alstedii
Tab.
- 32.

CAP. 4.

De Divisione Philosophiæ respectu Graduum.

- Disciplinae* cum *Artes & Scientiæ*
Superiores; dividuntur in
- 1 *Ratione Gradu-*
res, quales
sunt
- 1 *Superiores.*
- 2 *Inferiores.*
- 1 *Metaphy-*
sica.
- 2 *Physica.*
- 3 *Moralis*
Philosophia.
- 2 *Inferiores*

2 Inferiores sunt præcipue Quatuordecim. Quarum septem sunt	1 Liberales, ut	1 Grammatica.	Inferiores. Liberales.
		2 Rhetorica.	
		3 Logica.	
		4 Musica.	
		5 Arithmetica.	
		6 Geometria.	
		7 Astronomia.	
	2 Serviles, & Mechanice ut Artes	1 Agricultura.	Serviles.
		2 Venatoria.	
		3 Militaris.	
		4 Nautica.	
		5 Chirurgica.	
		6 Textoria.	
		7 Fabricilis.	

Liberales vulgò solent comprehendi

Hoc Dysticho.

Gram. loquitur. Dia. vera docet. Rhet. verba colorat.

Mus. canit. Ar. numerat. Geo. ponderat. Ast. colit astra.

Liberales & Serviles simul

Isto.

Lingua. Trojus. Ratio. Numerus. Tonus. Angulus. Asta.

Rus. Nemus. Arma. Ratis. Vulnere. Lana. Faber.

Hactenus Technologia Generalis de Artium & Scientiarum Generalibus Divisionibus. Sequitur Specialis, de Aliquarum in Specie Translationibus.

COM.

COMPENDIUM LOGICÆ

Duabus Sectionibus
absolutum.

LIBER I.

SECTIO I.

De Inventione.

CAP. I.

De Voce.

*Logica de-
finitio.*

LOGICA est Ars benè differendi, (i. e.)
docens de re quâvis rectè argumentandi mo-
dum. Hinc dicitur ad alias disciplinas inve-
stigandas (tanquam clavis) necessaria.

*Partes.
Inventio.*

2 Ejus partes sunt { 1 Inventio.
2 Judicium.

3 Inventio est pars Logicæ, quæ voces sive terminos
& Argumenta ad benè differendum cognoscenda sup-
peditat.

4 Itaque { 1 Antecedens, Vocum.
duplex est { 2 Subsequens, Argumentorum.

*Vox Arti-
culata.*

5 Vox (Articulata) dicitur vulgò signum Rei &
conceptum, (i.) Medium sive instrumentum quo aliquid
(Reale vel Notionale) ad captum exprimitur.

Hinc

Hinc excluduntur voces inarticulate, quæ nihil signi- Inarticula-
ficant; quales sunt voces Sibilantium, Mugientium, &c. ta.

6 Estque vox } 1 Simplex.

Articulata } 2 Complexa.

7 Simplex est una vox unum significans; ut Homo, Simplex.
vulgò dicitur Vox Re & Voce Simplex.

8 Complexa est, quæ ex multis simplicibus ritè con- Complexa.
junctis & multa significantibus constat. Quales sunt
omnes Orationes, de quibus postea in secunda parte. Hæ
vulgò dicuntur voces Re & voce Complexa.

9 Vox Sim- } 1 Concreta, quæ Res Concretim, sive con- Concreta.
plex est vel } junctim exprimit, ut Doctus.

2 Abstracta, quæ aliquid ab aliis omni- Abstracta.
bus abstractum notat: ut, Doctrina.

10 Abstracta } 1 Singularis.

est vel } 2 Universalis.

11 Singularis est, quæ unum particulare notat: & Singularis.
dicitur Individuum.

12 Est } 1 Signatum, ut So-
autem In- } 1 Deter- } crates.
dividuum } minatum, } 2 Demonstrati-
vel } Quod vel } vum, ut Hic Ho-
} 2 Vagum, ut quidam homo.

2 Ex Hypothesi; quod (in se Commune)
factâ suppositione & concessâ fit Singulare,
(ut, Sophronisci filius, (i.) Socrates.

13 Universalis est, quæ multis est communicabilis, universa-
ut, Corpus, Dicitur apud Grammaticos Nomen Appel- lis.
lativum.

14 Estq; } 1 Proto-noëmatica,
vel } Primæ } Intentionis.
2 Deutero-noëmatica,
Secundæ }

15 Vox Primæ Intentionis est, quæ Rem ipsam signi- Vox Primæ
ficat, ut, Aurum, Lapis, &c. Intentionis.

Tales dicuntur Primæ Intentionis, quia sunt nomina
illa, quæ de Rebus Primò intendebantur: & Primæ
Impositionis, quia Rebus Primò fuerunt impositæ; & Pri-
mæ

ma Notionis, quia res per illas, primò factæ sunt notæ.
Secundæ Intentionis. 16 Vox *Secundæ Intentionis* est, quæ non Rem ipsam, sed *Affectiones* quasdam Rebus convenientes significat: Quales sunt omnes voces *Technologica* sive voces *Arith.*, ut *Nomen*, *Metaphora*, *Genus*, &c.

Dicuntur *Secundæ Intentionis*, *Impositionis*, & *Notionis*, quia non Primò Rebus, sed de *Rerum primis Notionibus*. Secundò intendebantur, illisque imponuntur; easdemque notas faciunt.

17 Voces *Primæ intentionis* reducuntur per voces *Secundæ Intentionis* ad certos *Ordines*: viz. per *Prædicabilia* ad *Series* sive *Classes Prædicamentales*.

CAP. II.

De Prædicabilibus.

1 *Prædicabile* est quod de multis prædicari potest.

Prædicabile.
Notionale.

1 *Notionale*, quando vox *Secundæ Intentionis* prædicatur vel de
 1 Voce *Secundæ Intentionis*: ut species est prædicabile. *Metaphora* est tropus, &c.
 2 Voce *Primæ Intentionis*: ut *Homo* est species, *Socrates* est Individuum, &c.

Reale.

Hoc respectu Individuum (i.) ista vox Individuum dici potest prædicabile.

2 *Reale*, quando Res prædicatur de Re: vel potius, Vox *Primæ Intentionis* de voce *Primæ Intentionis*: ut, *Homo* est *Animal*: *Socrates* est *Homo*.

Hoc respectu tot sunt *Prædicabilia* quot sunt *Genera rerum*.

Modi Prædicandi.

3 Hæc autem prædicatur 5 modis, ut
 1 Genus de Specie.
 2 Species de Individuo.
 3 Differentia de Specie.
 4 Propriū de Subj. & Accidens. (jecto).
 Hoc sensu (sumpto Prædicabili pro modo prædicandi.)
 5 Tantum sunt Prædicabilia.

Notiones etiam de Notionibus eisdem modis aliquando prædicantur: sic *Oratio* dicitur *Genus Propositionis*; at non propriè, sed tantum *Analogicè*.

4 Genus

4 Genus prædicatur in Quid de suis Speciebus: quibus Naturam cõmunicat, vel *Aqualiter*, ut, *Animal*, & dicitur *Univocum*: vel *Inæqualiter*, ut, *Ens*, & dicitur *Analogum*. Genus.

Itaque *Aquivocum*, quod *Nomen* solum communicat, sed non *Naturam*, ut *Canis*, *Cœlesti*, *Marino*, & *Domestico*. Genus propriè non est.

5 Species prædicatur in Quid de suis Individuis: ut, *Homo* de *Socrate*, &c. Species.

6 Differentia (essentialis) prædicatur in Quale quid, vel de uno Genere & ejusdem speciebus: ut, *Sensibile*, & dicitur *Generica*: vel de una specie ejusque individuis, ut *Rationale*; & dicitur *Specifica*. Differentia

Itaque *Excluduntur hinc differentie Accidentales* (dictæ vulgò *Communis* vel *Propria*) *Sumptæ* ab accidente *Communi* vel *Proprio*, quia ad sequentiâ pertinent.

7 Proprium prædicatur Denominativè et convertibiliter de subjecto vel Generico, ut *Color* de *Corpore*. et dicitur *Genericum*; vel *Specifico*, ut *Risibile* de *Homine*, et dicitur *Specificum*. Proprium.

8 Accidens prædicatur denominativè et inconvertibiliter de subjecto, ut *Albedo* de *pariete*. Accidens.

Hinc observandum est:

Nota 1.

		1 Quod	1 Generis de
		viz.	speciebus.
1 Essentia	{	2 Quale	2 Speciei de
idem, eamq;		Quid, viz.	individuis.
1 Prædicationem usitatam esse	{	Differentia	
vel		2 Accidentalem	1 Convertibiliter,
	{	et Denominativam, de subje-	viz. Proprii.
		cto, vel	2 Inconvertibiliter,
		viz. Accidentis.	

2 Idem respectu Diversorum prædicari posse & Essentialiter & Denominativè. Accidens enim Denominativè de subjecto, Essentialiter de suis inferioribus prædicatur, sic *Color* de *Albedine* Essentialiter, de *Corpore* Denominativè dicitur. Nota 2.

9 Hæc de Prædicabilibus, sequuntur Prædicamenta.

CAP.

CAP. III.

De Prædicamentis.

Prædicamentum Quid. **Prædicamenta** sunt summa Rerum Genera, sive Classes Generales; in Quibus secundum Sub & Supra (Gradu Directo, tanquam Genus & Species; Collateralis, tanquam Differentia ponitur

E N S

Entia Prædicamentalia.	1 Simplex, ut Lapis.	Non	[Complexum, ut Propositio.
	2 Per se unum, ut Homo,		Aggregatum, ut Exercitus.
	3 Positivum, ut Visus,		Privativum, ut Cæcitas,
	4 Reale, ut Aurum,		Vox Artis, ut Syllogismus.
	5 Finitum, ut Angelus,		Fictum, ut Mons Aureus.
	6 Limitatum, ut Corpus,		Infinum, ut Deus.
	7 Completum, ut Tota.		Excedens, sive Transcendens, ut Ens, Unum, Bonum, &c.
	8 Universale, ut Homo.		Incompletum, ut Partes, nisi Reductivè.
	9 Univocum, ut Brutum.		Singulare, ut Socrates.

Prædicamentorum Numerus. 2 Prædicamenta Substantiæ unum, sunt decem, viz. Accidentium novem.
Substantia. 3 Prædicamentum Substantiæ est Ordinata series omnium Substantiarum (secundum prædictas conditiones) Prædicamentaliū, vide Arborem Porphyrianam.
Accidentia. 4 Prædicamenta Accidentium sunt ordinatæ series Accidentium Homogeniorum, ut Quantitas Quantitatum, &c.

5 Accidentia Genera sunt

Quantitas.	Qualitas.	Relatio.
Actio.	Passio.	ubi.
Quando.	Situs.	Habitus.

Quæ

Quæ distinguuntur per diversos modos Denominandi subiectum : Sic

1	Quantitas.	} Denominat subiectum.	Quantum, ut Superficies, Latum, &c.
2	Qualitas.		Quale, ut Albedo, Album, &c.
3	Relatio.		Relatum, ut Paternitas, Patrem, &c.
4	Actio.		Agens, ut Ustio, Urens, &c.
5	Passio.		Patiens, ut Uri, Ustum, &c.
6	ubi.		In loco esse, ut in Angulo, &c.
7	Quando.		In tempore esse, ut in Præsenti Anno, &c.
8	Situs.		Sic vel sic Positum, ut Sessio, Sedens, &c.
9	Habitus.		Indutum, ut Toga, Togatum, &c.

Horum omnium varias Species, & Harum peculiare Definitiones vide postea in Metaphysica.

§ Haftenus Inventio Vocum. Sequitur Argumentorum Inventio.

Hæc quæ præcesserunt appellari possunt (si libuerit) *Logicæ Præcognita*. (i.) ad Argumenta facilius inveniendæ, & Judicium rectè exercendum (in quibus præcipuè cernitur vis logica) necessariò Præcognoscenda. Sive præcognita, sive inventio vocum dicantur, (modò singulæ ritè intelligantur) parùm interest.

CAP. IV.

De Argumentis in Genere.

1 Inventio Argumentorum est pars Logicæ de inveniendis Argumentis.

2 Argumentum est quod ad aliud arguendum effectum est : quales sunt singulæ notionēs, solæ, & per se tum, consideratæ.

Argu;

3 Argumentum est vel artificiale, (quod arguendi vim in se habet) vel inartificiale, quod non in se habet arguendi vim, sed in alio artificiali.

4 Argumentum artificiale est vel primum, quod est suæ originis; vel ortum, quod ab eo dependet: sic tamen, ut eandem, quam illud, in se arguendi vim habeat.

5 Argumentum primum, est vel simplex, quod simpliciter & absolute consideratur: vel comparatum, quod res comparatione quantitatis, vel qualitatis consideratur.

6 Argumentum simplex est vel consentaneum, quod consentit cum re quam arguit; vel dissentaneum, quod dissentit.

7 Consentaneum est, vel absolute, vel modo quodam, tale.

8 Absolute, ut causa et effectum.

CAP. V.

De Causis & Effectis.

Causa.

1 Primum locum inter Argumenta artificialia, habent Causa et Causatum.

Ejus Divi-

2 Causa est; cuius vi res est.

sio.

3 Causæ sunt quatuor; Efficiens, Materia, Forma,

De efficien-

et Finis. Non plures, non pauciores.

te.

4 Efficiens est, à qua res est.

5 Dividitur 1 in procreantem, ut est *Parens*; et con-

servantem, ut *Nutrix*, 2 in eam quæ est solitaria, ut *Deus*

in Creatione, vel socia, ut simul *edificantes*. 3 Quæ agit

per se (rùm naturâ, ut *Ignis urens*; tùm consilio, ut *Homo*,

vel *Angelus*,) vel per accidens, seu casu, ut *Lapis à tecto*

cadens, seu fortunâ, ut qui *invenit thesaurum*.

6 Causæ efficienti (adjuvanti) etiam annumerantur instrumenta.

7 Instrumentum est, quod à causa superiori adhibetur

et movetur, ad producendum effectum se nobiliorem.

Estque vel Remotum et Substantiale, ut *Cultellus*; vel

Proximum et Accidentale, ut *Acumen*; sic *Sola Qualitas*

agit.

8 Materia et Forma sunt causæ internæ.

9 Dicuntur autem internæ, sive essentielles, quia sunt

intrâ essentiam rei, quam constituunt.

10 Ma:

10 Materia est causa ex qua res est: ut, *Corpus respectu hominis*: tres Propositiones respectu Syllogismi. De Materia.

11 Forma est causa per quam res est id quod est, ut *De Forma, Anima.*

12 Sunt autem formæ substantialis officia tria: 1 Ut det esse. 2 Ut distinguat rem à re. 3 Ut sit principium operationum compositi.

13 Finis est, cujus gratiâ res est.

De Fine.

14 Ad finem pertinet media, sive destinata, quæ ad acquisitionem finis referuntur. De Causis vide plura in *Metaphysicâ*, Sect. I. c. 11.

15 Ad has enumeratas causas omnes, sequitur effectum.

16 Effectum vel causatum est, quod ex causis existit. Effectum.

17 Ad effectum, tanquam exemplum ejus pertinet motus, & res motu non facta; item dicta, scripta, &c.

CAP. VI.

De Subiecto, & Adjuncto.

1 Primus locus consentaneorum argumentorum, fuit in Causa & Causato: sequitur secundus, de Subiecto, & Adjuncto. De Subiecto.

2 Subiectum est, cui aliquid adjungitur.

3 Ejusmodi sunt, Subiectum inhaerentiae, (ut *Anima respectu doctrinae*) adhaesionis, (ut *Homo respectu vestium*) subiectum occupans, (ut *Homo aegrotus respectu medici*), & subiectum locans, (ut *Aër respectu hominis, qui in eo est.*)

4 Adjunctum est, cui aliquid subjicitur.

5 Vulgata est ejus distributio, in Commune, & Proprium. De Adjuncto.

6 Commune est, quod in duobus, vel pluribus subiectis inest æqualiter, ut *Albedo in Cygno, & pariete.*

7 Proprium est, quod uni soli subiecto convenit, priusmodò & per se, ut *Risibilitas homini.*

CAP. VII.

De Antecedentibus, Consequentibus, Connexis,
& Relatis.De Antee-
dentibus &
Consequen-
tibus.

1 Tertius locus consentaneorum argumentorum est in Accidentibus & Consequentibus.

2 Antecedentia sunt, quæ sunt ante rem, nec tamen ejus vel causa, vel subjectum sunt.

3 Consequentia sunt, quæ sunt post rem, nec tamen ejus sunt effecta, vel adjuncta.

4 Talis respectus est Termini à quo ad Terminum ad quem. Conditionis sine qua non, ad rem ipsam, Qualis est debita distantia Ignis ad Calefaciendum, Juventutis ad senectutem, Diei Martis, ad diem Mercurii, &c.

5 Posito consequenti necessario, necessario positum fuit antecedens, ut Posita senectute, posita fuit Juventus.

De Conne-
xis.

6 Quartus locus est connexorum, sive concomitantium: suntque Connexa, quorum unum alii, sine dependentia, vel consecutione conjungitur: qualis respectus est inter adjuncta propria ad invicem confidrata (i.) in Contingentibus; ut in Doctrina & Probitate. In necessariis aliter aliquando est, ut in Calore & Levitate, &c.

7 Ex hoc loco sunt hæc propositiones: Flavum est dulce. Risibile est capax disciplina. Item. Corpus est unitum animæ. Anima est unita corpori. Generatio unius est corruptio alterius, &c.

De Relatis.

8 Quintus locus est Relatorum; suntque ea, quæ affectione mutua se respiciunt, ut Pater & Filius.

9 Relata se mutuo ponunt, ut Posito Patre, ponitur filius; & contra.

CAP. VIII.

De Dissentaneis in Genere & Diversis.

1 Hactenus fuerunt argumenta consentanea, sequuntur dissentanea.

Dissentanea

2 Dissentanea sunt, quæ à re, quam arguunt, dissentiunt.

3 Dissentanea sunt æque inter se manifesta, alterumque ab altero æqualiter arguitur, tametsi suâ dissentione clarius elucescant.

4 Dissentanea

4 Dissentanea sunt vel solum Diverſa, vel etiam Opposita.

5 Diverſa sunt, quæ solâ ratione dissentiunt; ut, non Diverſa; formosus erat, sed erat ſacundus Ulyſſes. Petrus non est doctus, est dives tamen.

6 Ea autem dicuntur dissentire solâ ratione, quæ ad eod leviter dissentiunt, ut non repugnet ea consentire, & affirmatè annunciari: Idem potest esse & doctus & dives.

CAP. IX.

De Disparatis, & contrariis.

1 Post diverſa, sunt Opposita, quæ ratione, & re dissentiunt. Opposita;

2 Unde colligitur 3 Opposita non posse eidem, nec ad invicem attribui, secundum idem, ad idem, & eodem tempore.

3 Opposita sunt vel disparata improprie, vel Contraria proprie opposita.

4 Disparata sunt, quorum unum multis pariter opponitur: ut homo, arbori, lapidi, & equo opponitur. Disparata;

5 Contraria (vulgò dicta opposita) sunt quorû unum uni tantum opponitur, ut Pater Filio. Cæcitas Visui. Contraria;

6 Distinguntur in affirmativa, quando uterque terminus est affirmans, sive Ens positivum, ut in Adversis & Relatis. Et negativa, quando alter terminus est negans, ut in Contradictentibus, & Privantibus.

7 Contrariorum ergò genera sunt quatuor. Relata, Adversa, Contradictentia, & Privantia.

8 Relata sunt contraria affirmantia, quorum unum Relata, constat è mutua alterius affectione; ut Pater & filius: Dominus & servus: eadem diverſa.

9 Adversa (vulgò dicta Contraria) sunt Contraria Adversa, affirmantia, quæ sibi è regione perperu, seu absolute adversantur, ut calor, & frigus.

10 Contradictentia sunt contraria affirmantia, quorum Contradictentia, alterum negat ubique, ut Populus non est arbor.

11 Privantia sunt contraria negantia, quorû alterum Privantia, (i.e. privatio) negat, in eo tantum sibi adversatur, quo affirmatum suapte natura inest, ut cæcitas Visui.

CAP. X.

De Comparatis.

- Comparata.** 1 Fuerunt argumenta simplicia, sequuntur comparata.
 2 Comparata sunt, quæ inter se comparantur.
 3 Est autem comparatio, vel plena, vel contracta.
 4 Contracta est, quæ indicatur brevius certis notis, ut *Homo est bulle similis*. Plena, quæ deducitur per *mensuram* & *modum*. Sicut *bulle cito evanescit*, Ita *homo cito evanescit*.
 5 Aliter; Comparatio est, vel in quantitate, vel in qualitate.
Paria. 6 Secundum quantitatem, comparata sunt, vel Paria, quando quantitas est eadem: vel Imparia, cum quantitas est diversa.
Imparia.
 7 Imparia sunt, vel majora, vel minora.
De Majoribus, & Minoribus. 8 Majus est, cujus quantitas excedit.
 9 Minus est, cujus quantitas exceditur.
 10 In usu Syllogistico, argumentum est à majori, cum à re majori proceditur ad rem minorem, ut *Dedit Deus nobis vitam, dabit ergo & amittum*. A minori contra, ut *Infans non potest loqui, ergo non disputare*.
 11 Comparata in qualitate sunt, Similia, vel Dissimilia.
Similia. 12 Similia sunt, quorum qualitas est eadem.
 13 Similitudo est vel Simplex, vel Composita.
 14 Simplex est nuda Rerum in eadem qualitate convenientia, ut *Nivis & Cygni in Albedine*, & sic est Duorum tantum Terminorum.
 15 Composita est Rerum Habitudo comparatio, & dicitur quædam Proportio.
 16 Estque hæc vel Continua, ex tribus constant terminis, in qua ut primus terminus est ad secundum, ita secundus ad tertium, ut *Sicut se habent 2 ad 4, ita 4 ad 8*. vel Disjuncta, quando quatuor termini sunt reipsa disjuncti, ut *Sicut se habent 2 ad 4, ita 6 ad 12*.
Dissimilia. 17 Dissimilia sunt, quorum qualitas est diversa. Quorum notæ sunt *dissimilis*, *dispar*, *differeus*, *aliud*, *secus*, &c.

De Logica. Sect. I.

13

C A P. XI.

De Conjugatis & Notione.

1 Post argumenta prima hactenus recensita, sequuntur argumenta orta.

2 Argumenta orta sunt, quæ ab aliis dependent & perinde sunt, ad id quod arguunt, sicut prima, unde oriuntur. *Argumenta orta.*

3 Talia sunt vel nominalia, ut Conjugata, Definitio nominis, & ejus Distinctio. Vel realia, ut Distributio & Definitio.

4 Conjugata sunt nomina ab eodem principio variè deducta, ut *justitia, iustus, iustè.* *Conjugata.*

5 Definitio nominis est, qua explicatur quid nomen significet. Fitque vel per Notationem, vel per Transumptionem.

6 Notatio est nominis ex aliquo argumento prima interpretatio, ut *Homo dicitur ab humo*, sumptâ appellatione ex materia. *Notatio.*

7 Ad Notationem revocatur allusio, quæ explicat vocem ex origine simili ad significationem nominis, ut *civitas* dicitur quasi *civium unitas*.

8 Transumptio est, cum vox explicatur per aliam æquipollentem: ut *Logica est idem quod Dialectica*, *Επιλέχεια est idem quod forma*.

9 Distinctio vocis est, quâ enumerantur variæ significationes vocis ambiguae, ut *Cancer* aliquando *morbum* significat, aliquando *animal fluviatile retrogradum*.

C A P. XII.

De Distributione.

1 Distributio est resolutio totius in partes.

2 Totum est ergo id quod distribuitur. Partes sunt quæ distribuunt. *De Distributione, adeoque, toto et partibus.*

3 Est igitur distributio, vel totius integralis; quando resolutio fit in partes Integrales, sive membra, ut *Hominis in caput, pedes, brachia*. Hæc sumitur ex materia

4 Vel distributio totius Essentialis, quando resolutio fit in partes Essentiales, ut *Hominis in animam & corpus*.

corpus. Hæc sumitur ex forma & materia, istque quæ
iis analogæ sunt. Hæc due dicuntur propriè partitiones.

5 Vel distributio totius Universalis, sive generis,
quando resolutio fit in species, ut animalis in hominem &
bestiam sive speciei, quando resolutio fit in Individua :
ut; Hominis in Socratem, Platonem, &c. Hæc propriè
dicitur Divisio.

6 Vel ex causis externis, h. e. Efficiente & Fine,
ut Hominum, alii sunt à Deo per creationem, alii ab homi-
nibus etiam per generationem. Alii student propter honores,
alii propter indigentiam vitæ.

7 Vel ex Effectis harum causarum, ut hominum, alii
scribunt, alii legunt.

8 Vel ex Subjectis, quando resolutio fit per subjecta ;
ut hominum, alii Europæi, alii Asiatici, &c. sunt.

9 Vel ex Adjunctis, quando resolutio fit subjectorum
secundùm accidentia, ut Hominis in Gigantem & Pyg-
maum : animalis in Marem & Fæminam.

CAP. XIII.

De Definitione.

1 Post Distributionem est Definitio, quâ explicatur
De Defini. quid res sit.
tione.

2 Res, quæ definitione explicatur, vocatur Defi-
nitum,

3 Partes, ex quibus constat definitio, sunt Genus &
Differentia. Illud habet conceptum Communitatis, sive
convenientiæ : hoc, Proprietatis & distinctionis.

4 Estque definitio vel perfecta, vel imperfecta.

5 Perfecta est, quæ explicat rem per causas essentielles,
vel symbola earum, h. e. genus & differentiam substan-
tialem, ut homo est animal rationale.

6 Imperfecta est, quæ fit ex concervatione attributo-
rum, vel aliàs, ex non essentialibus: ut Homo est animal
capax disciplina, risibile, mortale.

CAP. XIV.

De Testimonio.

De Testi-
monio,

1 Hactenus fuerunt argumenta Artificialia, sequun-
tur Inartificialia, quæ non suâ sed assumptâ vi arguunt.

2 Talia

1 Talia argumenta sunt Testimonia, quæ vim arguendi assumunt ex autoritate Testis, h. e. ex ejus adiunctis, effectis, &c.

3 Est autem testimonium vel Divinum, vel Humanum.

4 Testimonium Divinum est, quod auctoritatem habet divinam.

5 Ad illud pertinent testimonia non tantum immediate à Deo prolata; sed etiam Angelorum, Prophetarum, & Apostolorum; & apud Ethnicos, Oraculorum, Vatum, & etiam Diabolorum.

6 Testimonium Humanum est, quod auctoritatem habet humanam.

7 Estque vel commune, quod à pluribus usurpatur & oritur; vel proprium, quod ab uno. Illius exemplum est illustris sententia, lex, &c. Hujus, ut Testimonium Ciceronis, &c.

S E C T. 2.

De Judicio.

C A P. I.

De Axiomate seu Propositione in Genere.

1 Hactenus fuit prima pars Logicæ de terminis simplicibus; & Argumentis sigillatim sumptis; sequitur secunda de iis conjunctis, quæ dicitur Judicium.

2 Judicium ergo est secunda pars Logicæ, de disponendis argumentis ad bene judicandum.

3 Estque vel Axiomaticum vel Dianoëticum.

4 Axiomaticum est de Axiomate.

5 Axioma est dispositio argumenti cum argumentis quæ esse aliquid, aut non esse judicatur. Dicitur alias Propositio, vel Enunciatum.

6 Partes axiomatis duæ sunt; Antecedens & Consequens; Illa, in axiomate simplici Subjectum, hæc prædicatum dicitur.

De Judicio.

Axioma

Ejus partes.

7 Antecedens est de quo aliquid enunciatum. Consequens est quod de alio enunciatum.

8 Hæ partes connectuntur per Copulam, quæ in axioma simplici est Verbum, in composito autem Coniunctio.

C A P. II.

De Axiomatis speciebus.

De Axiomate simplici & composito.

1 Hactenus de Axiomate in Genere, sequuntur ejus Species & Affectiones.

2 Quantum ad Species, Axioma est vel Simplex vel Compositum.

Hæc vulgò dicitur Divisio Propositionis secundum Substantiam.

3 Axioma simplex est, quod verbi vinculo continetur, ut *Petrus est Apostolus*, vulgò dicitur *Propositio Categorica*.

4 Aliquando tamen vinculum implicite tantum ponitur, ut *Rosa est. Petrus currit*. Hoc est, *Rosa est ens. Petrus est currens*, diciturque *Propositio Implicita*.

5 Axiomate simplici omnia argumenta (exceptis plenius comparationibus & distributionibus) disponi possunt.

6 Consentanea disponuntur affirmando: Dissentanea negando.

De generali & speciali.

7 Axioma simplex est vel generale, vel speciale.

Hæc Distributio Axiomatis vulgò dicitur Divisio Propositionis secundum Quantitatem.

8 Generale est, quando prædicatum ita enunciatum de Subiecto, ut nihil sub Subiecto contineatur, quod non habeat illud prædicatum; ut *Omnis homo est rationalis*, vulgò dicitur *Propositio universalis*.

9 Speciale est quando consequens non omni antecedenti tribuitur.

10 Et hoc est vel Particulare, vel Proprium.

11 Particulare est, quando consequens tribuitur antecedenti ex parte, h. e. sic, ut proponi possit particula, *Quidam*, vel æquipollens, ut *Quidam homo est doctus*, vulgò dicitur *Propositio Particularis*.

12 Pro-

12 Proprium est, quando consequens tribuitur antecedenti individuo: ut *Cicero est doctus*, diciturque Proposition singularis.

13 Fuit axioma simplex; sequitur compositum.

Species axiomatica composita.

14 Compositum est, quod vinculo conjunctionis continetur, vulgè dicitur Proposition Hypothesica.

15 Ejus genera sunt quatuor; Copulatum & Connexum, quæ congregativa; item Discretum, & Disjunctum, quæ segregativa dicuntur.

16 Copulatum est, quod continetur conjunctione copulativâ, ut *Corpus est quantum & locale*.

17 Connexum est, quod continetur conjunctione connexivâ; ut, *Si Asinus volat, habet penas*.

18 Discretum est, quod continetur conjunctione discreтивâ; ut *Etsi Petrus est dives, tamen non est doctus*.

19 Disjunctum est, quod continetur conjunctione disjunctivâ; ut, *aut dies est, aut nox est*.

C A P. III.

De Axiomatum Affectionibus Absolutis.

1 Haftenus Axiomatum Species. Sequuntur Affectiones, quæ sunt vel Absolutæ, vel Respectivæ.

2 Affectiones Absolutæ sunt, quæ Axiomatibus contingunt per se, seu in se consideratis; quales sunt Affirmatio, Negatio, Veritas, Falsitas, &c.

3 Hoc respectu Axioma est vel Affirmativum vel Negativum. Hæc vulgè dicitur Divisio Propositionis secundum Qualitatem.

4 Axioma Affirmativum est, cujus vinculum affirmatur, ut *Homo est animal*.

5 Negativum est, cujus vinculum negatur, ut *Homo non est lapis*.

6 Utrumque Axioma est vel verum, vel falsum.

7 Verum est, quod pronunciat uti res est, Falsum contra; ut *Homo est animal, Homo non est animal*.

8 Verum axioma est vel contingens, vel necessarium.

9 Contingens est; quod sic. verum est, ut possit esse
Contingente falsum: ut *cras pluet.*

10 Necessarium est, quod semper verum est, nec potest
 esse falsum; ut *homo est animal.*

11 Necessitatis demonstrativæ gradus sunt tres;
Kata martos, kata autos, & kata tous alous.

12 *Kata martos* requirit, 1. ut prædicatum omni
 subjecto insit. Et 2. ut semper insit, hoc est, omni tem-
 pore. Ut *omnis bestia semper est sensitiva.* 3. Ut sit affir-
 mativum.

13 *Kata autos* requirit præterea, ut prædicatum
 subjecto sit essenziale, & homogeneum. Ut *omnis homo*
est animal.

14 *Kata tous alous* requirit præterea, ut 1. præ-
 dicatum reciprocetur cum subjecto. 2. ut subjectio con-
 veniat, quæ tale est, ut *Homo est Rationalis.*

C A P. IV.

De Axiomatum Affectionibus Respectivis.

1 Fuerunt Axiomatum Affectiones absolutæ, sequun-
 tur Respectivæ; quæ Axiomatibus conveniunt inter se
 consideratis; quales sunt *Aquipollentia, Conversio, Op-*
positio, & Consecutio Axiomatica.

2 *Aquipollentia*, est propositionum ve. discre-
 pantium in sensu convenientia. Tales sunt. *omnes*
homines sunt electi, Et, quidam homines sunt electi.

3 *Conversio* est transpositio terminorum propositio-
 nis, servatâ qualitate & veritate.

4 Estque triplex *Conversio*, Simplex, per Accidens,
 & per Contrapositionem.

5 *Conversio Simplex* fit simpliciter, manente eadem
 quantitate & qualitate; ut, *Nullus homo est lapis. Nullus*
lapis est homo. *Conversio per Accidens* mutat quantita-
 tem, ut *Omnis homo est animal. Quoddam animal est*
homo. *Conversio per Contrapositionem* fit, mutando
 terminos finitos in infinitos, manente eadem qualitate
 & quantitate; ut *Omnis homo est animal, & omne non ani-*
mal est non homo, leu (quod idem est) quod non est animal
non est homo.

6 Oppo;

6 Oppositio est ejusdem axiomatis affirmatio, & ne- Oppositio
gatio.

7 Estque vel Contraria, vel Contradictoria.

8 Contraria fit, servando eandem quantitatem; ut, Omnes homines boni sunt. Nulli homines boni sunt. Contradictoria fit variando quantitatem; ut, Nulli homines boni sunt, aliqui homines boni sunt. Et Omnes homines boni sunt, aliqui homines non sunt boni.

9 Subcontrariæ in Contrariis continentur; Subalternæ, cum non limit affirment & negent, non sunt verè oppositæ.

10 Propositionum Consecutio ea est, qua una ad al- Consecutio
teram sequitur sine medio. Ut in conversione simplici. Quædam voluptas est bona. Ergo quoddam bonum est voluptas.

CAP. V.

De Syllogismo Imperfectis.

1 Fuit judicium Axiomaticum; sequitur Dianoëti- Judicium
cum, quod est, cum discursu ab uno ad aliud. Idque tñm Dianoëti-
in Syllogismo, tum in Methodo. cum.

2 Syllogismus est *ἡ ἀπόδειξις*, qua, quæstio cum argu- Syllogismus
mento ita disponitur, ut posito antecedente, necessariò concludatur.

3 Partes Syllogismi sunt tres propositiones, (Propo- Eius partes
sitiò quæ dicitur Major, Assumptio, quæ dicitur Minor,
& Conclusio, quæ dicitur Complexio;) vel tres termini,
Major, Minor, & Medius terminus: Propositiones Proxi-
mæ, Termini Remotæ partes dicuntur.

4 Syllogismus consideratur, vel quoad Formam, vel quoad Materiam.

5 Quoad Formam Syllogismus vel Imperfectus est, seu Implicitus & Crypticus; vel Perfectus seu Explicitus.

6 Syllogismus Implicitus est in quo aliquid vel deest (i.e. Major vel Minor) vel superest seu redundat.

7 Quando Major vel Minor deest, dicitur Enthymema; ut, Homo est rationalis, ergo, est risibilis.

8 Ad

Enthymema.

8 Ad Enthymema pertinet inductio & exemplum.

9 Inductio est, cum ex singularium collectione inferretur universale, ut *Petrus est risibilis, & Johannes, & Christophorus, &c. Ergo omnes, &c.*

Exemplum.

10 Exemplum est, quando ex singulari concluditur alterum singulare: ut *Israëlitæ puniti sunt propter peccata; Ergo & nos*: valet hoc genus argumentandi, quando Partes & Circumstantiæ sunt similes.

Prosylogismus.

11 Quando verò pars aliqua superest, veluti cum probatur vel illustratur, est Prosylogismus, in quo aliquid ad propositiones accedit.

Sorites.

12 Huc fere pertinet Sorites & Dilemma.

13 Sorites est Syllogismus in quo prædicatum prioris propositionis, fit Subjectum posterioris, donec ex prædicato ultimæ propositionis, & Subjecto primæ, inferatur conclusio, ut *Homo est animal, Animal est corpus, Corpus est Substantia, Ergo homo est substantia.*

Dilemma.

14 Dilemma est Syllogismus procedens ex contrariis & utrinque feriens adversarium. Sic Bias concludere volebat, non esse ducendam uxorem. *Si ducenda est, ducenda est vel pulchra, vel deformis: Si pulchra, fiet xaiw; si deformis, fiet noiw.*

15 His addi solet Violentum, (i.) modus argumentandi quo Opponentis Ratio in ipsum retorquetur, ut *Nolo operam literas dare, quia Nihil intelligo*, retorqueretur; Immo eo magis danda est literis opera.

C A P. VI.

De Syllogismo simplici.

Syllogismus simplex vel compositus.

1 Hactenus de Syllogismis imperfectis, seu implicitis, sequuntur Expliciti seu Perfecti.

2 Syllogismus Perfectus est vel Simplex, vel Compositus.

3 Syllogismus simplex est, in quo consequens pars quæstionis disponitur in propositione pars antecedens in assumptione: vulgò dicitur Syllogismus Categoricalis.

4 Distribuitur Hic Syllogismus, vel per adjunctos modos, vel per figuras.

5 Illo modo Syllogismus est, vel Affirmativus vel Negativus; Generalis, Particularis, vel Proprius.

6 Syllogismus affirmativus est, qui habet omnes propositiones affirmativas: Negativus, qui alterutram negatam habet.

7 Syllogismus Generalis est, qui constat ex propositione, & assumptione Generalibus. Particularis, ex altera tantum particulari. Proprius ex utraque propria, diciturque Expositorius.

8 Posteriori modo, distinguitur communiter Syllogismus per tres figuras; Primam, Secundam, & Tertiam.

9 Prima figura syllogismi simplicis est, ubi argumentum antecedit in propositione, sequitur affirmatum in assumptione.

10 In hac figura, 1 Propositio semper sit vel generalis, vel propria, 2 Assumptio semper sit affirmativa.

11 Secunda figura est, ubi argumentum semper sequitur negatum in altera parte.

12 In hac figura, 1 Propositio semper sit vel universalis, vel propria, 2 Conclusio semper sit negativa.

13 Tertia figura est, ubi argumentum semper antecedit, & in propositione, & in assumptione.

14 In hac figura, 1 Assumptio semper sit affirmativa: 2 Conclusio semper sit particularis.

15 Quarta figura (quæ à Galeno ponitur) est, cum argumentum prædicatur in propositione; & subjicitur in assumptione: ut *Omnis homo est animal, Omne animal est substantia; ergo, quedam substantia est homo.* Hæc rejicitur tanquam indirectè concludens.

C A P. VII.

De Syllogismo Composito.

1 Syllogismus compositus est, in quo tota quaestio disponitur in propositione affirmativa & composita. Argumentum est pars reliqua; vulgò dicitur Syllogismus Hypotheticus.

2 Est iste duplex: vel Connexus, vel Disjunctus.

Conn;

Connexus.

3 Connexus est Syllogismus compositus, qui habet propositionem connexam. Disjunctus, qui disjunctam.

4 Uterque habet duos modos.

5 Connexus primus ponit antecedens, & concludit consequens; Vel in duo dicimus. Sed prius est verum, Ergo & posterius, ut *Si homo sit vivens, est etiam Corpus; sed est vivens, ergo, &c.*

6 Hic à positione antecedentis, ad positionem consequentis valet consequentia, sed non contrà; nisi in terminis reciprocis, ut *Si homo sit rationalis, est etiam risibilis*; hic consequentia valet vel à rationali ad risibile, vel contrà.

7 Connexus secundi modi est, qui tollit consequentem, ut tollat antecedentem. Vel in quo dicimus; Sed consequens est absurdum, ergo & antecedens, ut *Si homo sit lapis, est inanimatus; sed non est inanimatus, ergo nec lapis.*

8 Hic à remotione consequentis, ad remotionem antecedentis valet illatio, sed non contrà; nisi in terminis reciprocis; ut, *Si dies sit, sol ortus est*; hic consequentia valet utrinque.

9 Primus modus disjuncti est, qui tollit unum & reliquum concludit, ut *Vel dies, vel nox est; sed non est dies, ergo est nox.*

Disjunctus.

10 Disjuncti secundus modus est, qui assumit unum, & reliquum tollit, ut *sed est Dies, ergo non est Nox.*

CAP. VIII.

De Syllogismo Demonstrativo, & Topico.

Syllogismus Apodicticus.

1 Haftenus de Syllogismo quoad formam. Sequitur Syllogismus quoad materiam.

2 Syllogismus quoad materiam est vel Apodicticus seu Demonstrativus, vel Topicus seu Probabilis; vel Sophisticus seu fallax.

3 Demonstrativus Syllogismus est, qui conclusionem suam probat ex praemissis talibus quae sint propositiones primae, & verae.

4 Prima;

4 Prima & vera sunt, quæ non per alia, sed per se ipsa fidem habent.

5 Specialiter demonstratio est Syllogismus, in quo, affectio probatur de subiecto per causam efficientem, vel finem, (in demonstratione *δὲν*;) vel per effectum (in demonstratione *δὲν*.)

6 Syllogismus Topicus est, qui est ex propositionibus Topicis, probabilibus.

7 Probabilia sunt, quæ videntur omnibus, aut pluribus, aut sapientibus; & his, aut omnibus, aut pluribus, vel maximè probatis; ut, *Mater diligit filium.*

CAP. IX.

De Syllogismo Sophistico.

1 Syllogismus Sophisticus est, qui habet illegitimam Sophisticam dispositionem, aut materiam falsam, specie veri fucatam.

2 Sophisma ergo est, vel in forma syllogismi, vel in materia.

3 In forma est, quando peccatur contra aliquam regulam consequentiæ syllogisticæ; ut, quando in secunda figura fit syllogismus affirmativus, &c. *In Forma.*

4 In materia est sophisma, quando propositiones sunt Sophisticæ. *In Materia.*

5 Sophisma materiæ est, vel in dictione, vel in Re.

6 Fallacia in Dictione est vel Homonymiæ, seu Æquivocationis, quando Medius terminus est æquivocus, ut *Canis*, vel Compositionis & Divisionis, quando conjunguntur disjungenda, vel contrà.

7 Ad Æquivocationem reducuntur Amphiboliæ, Accentus, & Figuræ Dictionis Fallaciæ, quia sunt quædam æquivocationes.

8 Sophisma in Re est fallacia, vel Ignorationis Elenchi; vel Elenchus *πολυζητησις*, vel petitio principii, vel à dicto secundum quid, ad dictum simpliciter.

9 Pertinet etiam huc Elenchus causæ, subiecti, accidentis, disparatorum, similium, conjugatorum, testimonii, &c.

10 Ad hæc accuratius cognoscenda, opposcentes varia genera sophismatum opponere & solvere sæpe discant.

CAP.

1 Fuit *Diaversa* in Syllogismo, Itequitur ea quæ est in methodo.

Methodus.

2 Methodus est *Diaversa* variorum axiomatum homogeneorum, pro naturæ suæ claritate propositorum, unde omnium inter se convenientia judicatur, memoriaque comprehenditur.

3 Aliter Methodus definitur, quodd sit legitima partium doctrinæ dispositio.

Particularis.

4 Methodus est vel Thematis alicujus, vel Scientiæ integræ. Illa Particularis, Hæc universalis est.

5 Circa thema, si sit simplex, hæc methodus habet locum, ut 1. consideretur nomen, 2. ut quærantur genus et causæ, 3. ut constituatur definitio, 4. ut subjungantur accidentia, & effectus, 5. ut dividatur, &c.

6 Si sit compositum thema sive problema, tunc tractatio constat terminorum expositione, refutatione, & confirmatione.

Universalis.

7 Methodus Scientiarum est, vel Analytica, vel Synthetica.

Analytica.

8 Methodus Analytica est, qua progredimur à fine ad media, ut in Ethicis à felicitate ad virtutes.

Synthetica.

9 Methodus verò Synthetica est, qua progredimur à causis ad effecta, ut à materia ad materiatum, &c.

10 Methodus Analytica Disciplinis Practicis, Synthetica Speculativis convenit.

11 In Utrisque est *Unica tantum Methodus*, sive Idem generalis modus procedendi. (i.) à Prioribus & Notioribus ad Posteriora & Ignotiora.

Hactenus de Logica;

C O M.

COMPENDIUM METAPHYSICUM

Duabus Sectionibus absolutum.

SECTIO PRIMA.

De Metaphysicæ Parte universalis.

Cap. I.

- 1 Metaphysica est scientia entis, quatenus est Ens. *Metaphysicæ definitio*
- 2 Hic *primò*, Metaphysica Scientia dicitur, Ars ergo non est.
- 3 Est autem scientia certissima, nobilissima, generalissima. *Eius generis.*
- 4 Dum scientia dicitur Metaphysica, innuitur, quòd peculiare genus abstractionis à materia ipsa habeat.
- 5 Atque sic, considerat Metaphysicus entia abstracta à materia, secundum rem & rationem, Sive Intelligibili, Et eòsque progreditur in cognitione entis, quòsque hæc abstractio locum habet. *Abstractio Metaphysicæ.*
- 6 *Secundò*, objectum Metaphysicæ dicitur ens, quatenus est ens. Male igitur pro objecto adæquato ponitur Deus, vel intelligentiæ, &c. *Objectum.*

Cap. II.

- 1 Metaphysicæ partes duæ sunt; Universalis & Particularis. *Metaphysicæ divisio.*
- 2 Universalis pars est, quæ agit de ente in communi, & transcendentibus reliquis. Particularis, quæ agit de ente particulariter & specialiter.
- 3 Transcendentia dicimus, quæ sunt supra scalam prædicamentalem; sic tamen, ut de omnibus in ea contentis prædicentur, ut *Ens unum, verum, bonum, &c.* *Transcendens.*

4 Alia igitur significatio transcendens est, secundum quam Deus transcendens dicitur. Est enim transcendens, non communitate predicationis, sed nobilitate essentiae.

C A P. III.

Ens.

Essentia.

1 Ens est, quod habet essentiam.

2 Essentia est id, per quod ens est id, quod est; h. e. per quod est ens. Sic *Humanitas* est illud per quod *Homo* est *Homo*.

3 Diciturque ens, de iis quae sub eo sunt, (i. substantia & accidente: Item Deo, & creaturis, (non univocè, vel æquivocè, sed) analogicè.

4 Contrahitur ad sua inferiora, non per differentiae specificas, sed per expressiores conceptus.

C A P. IV.

Affectiones
Entis.

1 Affectiones Entis sunt vel simplices vel conjunctae: Iste explicantur, cum dicitur ens esse unum, verum, bonum, perfectum.

Unum.

2 Unum dicitur ens, quatenus in se est indivisum. Atque sic unitas est privatio divisibilitatis.

Verum.

3 Verum est ens, quatenus congruit cum intellectu, vel, in quantum est intelligibile.

Bonum.

4 Bonum est Ens, quatenus est appetibile.

Perfectum.

5 Perfectum est ens, secundum Aristotelem, quatenus extra ipsum non est ullam partem accipere. Vel quatenus ei nihil deest.

6 Atque haec attributa non habent in ente contrarium. Nullum enim est ens, quod non sit unum, verum, bonum, & perfectum, (i. in suo genere.

C A P. V.

1 Fuerunt attributa simplicia entis, sequuntur conjunctae, quibus constituuntur transcendentales entis distinctiones. Sumunturque ex prioribus.

Ens reale

et rationis.

2 His praemittitur distinctio Entis, in Ens reale, & Ens rationis, item in Ens universale & singulare.

3 Ens reale est, quod in re suam habet essentiam (non cogitante intellectus;) ut *Animal*.

Ens rationis est, quod fingente intellectu fit, & eo dem

eodem fingere desinente, definit. Seu, quod essentiam non habet, nisi quatenus est objective in intellectu: ut Genus, &c.

5. Sic observandum est & Ens Reale & Rationis in intellectu esse. Ens Reale in intellectu est, vel Subjective, ut *Habitus*; vel Objective, primario, ut omnia, quæ ab intellectu cognoscuntur. Entia Rationis verò Objective consequenter, quatenus Rerum naturam consequuntur, & ex illis colliguntur.

6. Tercio, Ens est, vel universale vel singulare.

*universale
& singulare.*

7. Ens universale est, quod est in multis: unde & de multis predicari potest, ac proinde predicabile dicitur.

8. Ens singulare est, quod existit hic, & nunc.

9. Ens singulare, (si sit in natura intellectuali, & sit substantia completa, incommunicabilis) dicitur Persona.

Persona.

C A P. VI.

1. Quod Ens est vel necessarium, vel contingens.

Ens necessarium & contingens.

2. Ens necessarium est, quod semper, & immutabiliter est, nec per se definit esse.

3. Necessitas est vel complexa, vel incomplexa.

4. Necessitas complexa est, quæ propositio dicitur necessaria. Necessitas verò incomplexa est, quæ ens incomplexum, ut Deus, & ens universale, dicitur necessarium.

5. Aliiter necessitas est vel absoluta, ut *Hominem esse animal*: vel Hypothetica, ut *Studiis incumbere si velis esse doctus*: Vel, necessitas est vel ad esse, ut, *Hominem esse rationalem*; vel, ad bene esse, ut, *eandem esse doctum*.

6. Contingens est, quod potest esse & non esse.

7. Ejus sunt tria genera. Contingens ratio, ut *Habere 6 digitos in una manu*: contingens ut plurimum, ut *Habere 4 digitos*: Hæ duæ Contingentiæ proveniunt ab Agente naturali, & contingens ut utrumlibet, vel æqualiter, quod dependet ab agente libero, ut *Ludentem vincere*.

8. Ad contingentiam pertinet libertas, quæ significatur potestas contradictoria voluntatis, scilicet ad esse *Libertatis*, alicujus operationis.

Cap. VII.

*Ens actu et
potestate.*

- 1 Quinto, Ens est vel actu, vel potentia.
- 2 Ens in Actu est, quod habet existentiam.
- 3 Existentia est actus, per quem res est extra causas.
- 4 Enti actuali convenit duratio, & esse alicubi.

Duratio.

- 5 Duratio est permanensio Entis in existendo; ut sunt eternitas, ævum & tempus. Hoc rebus corruptibilibus, illud Angelis, ista Deo propriè convenit.

Esse alicubi

- 6 Esse alicubi, est presentia cujusque rei in suo spatio.
- 7 Ens in potentia est, quod nondum habet existentiam.

- 8 Vocatur aliàs medium inter Ens, & non Ens.

- 9 Sicut autem potentia alia est ad esse, alia ad operationem; Ita etiam Ens in potentia est, non tantum in relatione ad absentiam ipsius esse; sed etiam in relatione ad aliquam operationem.

*Actus &
potentia.*

- 10 Alia divisio est; qua Ens est vel actus, vel potestas.

- 11 Actus est vel purus vel impurus.

- 12 Actus purus est, qui est ab omni materia immutis; estque vel infinitus, ut Deus; qui dicitur Actus purissimus; vel finitus, ut Angeli.

- 13 Actus impurus est, qui aliquod habet cum materia commercium; estque vel Entitativus, qui rem ponit extra nihil; qualis est actus materie primæ; vel formalis, isque vel primus, ut forma; vel secundus, & hic est vel perfectus, ut Operatio; vel imperfectus, ut motus.

- 14 De potentia, vide cap. de Qualitate.

Cap. VIII.

Ens finitum & infinitum.

- 1 Sexto, Ens est vel Finitum, vel Infinitum.

- 2 Infinitum est, quod nullis terminis (essentia; loci, vel quantitatis,) est circumscriptum. Dicitur aliàs ens independens, à se, inereatum, incircumscriptum, &c.

- 3 Tale ens est Deus, isque solus: Neque etiam dantur plura entia infinita.

- 4 Errant igitur, qui dicunt dari corpus actu infinitum.

- 5 Finitum est, quod circumscriptur terminis. Di-

citur

citur aliâ, ens dependens ab alio, creatum, & circumscriptum.

Talia sunt omnia creata Entia.

Cap. IX.

1 *Septimò*, Ens est vel simplex vel compositum, *Simplex & compositum.*
2 Simplex est, quod habet Entitatem indivisibilem, ut *Dens*.

3 Compositum est, quod habet Entitatem in partes divisibilem.

4 Potissimi compositionum modi sunt: 1 ex esse & essentia: viz ex esse individuiifico & essentia specifica: ut in *Socrate* est singulare esse *Socratis*, & natura specifica quâ cum aliis convenit. 2 Ex natura & supposito, (i.e.) ex Essentia & existentia. 3 Ex Genere & Differentia, ut *Hominis ex animali & Rationali*. Ex Materia & Formâ, ut *Hominis ex Corpore & Anima*. 5 Ex partibus quantitativis, ut *Hominis ex membris*. 6 Ex Subjecto & Accidente, ut in *Albo*. 7 Ex Actu & Potentia, ut in *spiritibus creatis*, qui cum actu sunt, possunt vel non esse, vel aliud esse quàm quod sunt.

5 *Octavò*, Ens est vel Completum vel Incompletum.

6 Completum est, quod habet Entitatem totalem per se non complementem aliud, ut *Homo, Animal, Cicero, Dens*, *Completum & incompletum.*

7 Incompletum est, quod habet essentiam partialem, ut est anima, manus, &c. *Permanent & successivum.*

8 *Novò*, Ens est vel permanens, vel successivum.

9 Permanens est quod suum esse habet simul.

10 Successivum est, quod partes sui esse habet in fluxu quodam, ut *Motus, Tempus*: sub quo sunt hora, dies, annus, &c.

Cap. X.

1 *Decimò*, Ens est vel absolutum, vel respectivum, *Absolutum*

2 Absolutum, quod non includit respectum, ut *Homo*: Respectivum, quod includit, ut *pater*. *& respectivum.*

3 Entium respectivorum variae sunt classes, sic

Ens est vel principium, vel principiatum: vel causa, vel causatum: vel subjectum, vel adjunctum: vel signum, vel signatum: vel idem, vel diversum: vel prius, vel posterius: vel simul, vel cum alio: vel totum, vel pars: vel mensura, vel mensuratum.

4 *Primo*, Ens respectivum est vel principium, vel principiatum.

Principium
& princi-
piatum.

5 Principium, est unde principiatum est.

6 Estque duplex, vel principium complexum, vel incomplexum.

7 Illud vocatur principium cognitionis, quod potissimum est axioma notum in scientia, & acceptum sine probatione propter evidentiam.

8 Hoc est, vel causale, vel non causale.

9 Non causale est, unde est aliud, citra omnem influxum causalem. Sic in physica privatio est principium, & terminus à quo, &c.

10 Principium causale est, quando principiatum potest dici effectum principii.

CAP. XI.

Causa &
Causatum.

1 *Secundo*, Ens respectivum est vel Causa vel Causatum.

2 Causa est Ens respectivum, cujus causalitate est ens aliud.

3 Causæ sunt quatuor: Efficiens, Materia, Forma, & Finis.

4 Efficiens est à qua: Materia ex qua: Forma per quam: Finis propter quem, est ens aliud.

5 Efficiens est, 1 vel per emanationem, ut *Intellectus* respectu *Intellectionis*: vel per transmutationem: ut *Ignis*. 2 vel univoca, ut etiam *Ignis*; vel *Æquivoca*, ut *Sol*. 3 vel universalis, ut *Cælum*; vel particularis, ut *Homo*. 4 vel Totalis & Solitaria, ut *unicus Adificans*, *Eudens*; vel partialis & Socia, ut *Multi simul*. 5 Principalis, ut *secans*; vel Instrumentalis; sive Remota, ut *eustellus*, sive Proxima, ut *Acumen*. 6 vel Prima, ut *Deus*; vel secunda, ut quodlibet *Agens naturale*.

6 Materia

6 Materia est 1 vel sensibilis, ut Corpus in homine; vel intelligibilis, ut Materia prima. 2 vel Permanentis, ut Lapidis in Domo; vel Transiens, ut Farina in pane. 3 vel Propinqua, ut Elementa in mixto, vel remota, ut Materia prima in eodem.

7 Forma est, 1 vel Substantialis, ut Anima; vel Accidentalis, ut Doctrina. 2 vel totus, ut Humanitas in Homine, vel Partis, ut Rationale. 3 vel Generica, ut Anima sensitiva in homine. Vel Specifica, ut Anima rationalis in eodem. Vel Numerica, ut hæc Anima in Socrate. Sive, ut Animalitas, Humanitas, Socrateitas.

8 Finis est, 1 vel Partialis, ut in Logica Syllogizare, vel Totalis, ut Bene differere. Vel Subordinatus, ut Scientia, Vel Ultimus; isque vel minus principalis, ut Hominis perfectio; vel principalis, ut Gloria Dei.

9 Causatum est, quod vi & efficaciam causarum producit.

CAP. XII.

1 Tertiò, Ens respectivum est vel subjectum; vel adjunctum. Subjectum
& adjunctum

2 Subjectum est Ens, quod alteri alicui Enti sub-
jicitur. jectum

3 Adjunctum est Ens, quod alteri alicui enti ad-
jungitur.

4 Subjectum distinguitur in subjectum Quod, ut Pariet, & Subjectum Quo, ut Superficies; in subjectum attributionis, sive denominationis, ut Homo respectu albi; & subjectum inhesionis, ut Homo Albedinis. Ali-
ter subjectum est vel adhesionis, ut Homo vestimenti; vel inhesionis, ut prius; vel objectum. Objectum rursus est vel objectum perfectionale, ut Deus in Metaphysica; vel adæquatum, ut Ens, &c.

5 Eadem ex adverso sunt distinctiones adjuncti, Inprimis tamen celebratur divisio in commune, & proprium.

6 Proprium est, quod uni soli subjecto convenit pri-
mò, & per se, & essentialiter, ut Risibile; Commune, quod æqualiter est in pluribus, ut Color.

Cap. XIII.

1 *Quid*, Ens respectivum est signum, vel signatum.

2 Signum est, quod aliud signat, Signatum quod ab alio signatur.

3 Signum est vel naturale, vel arbitrium. Illud, ex natura sua signat, ut *Fumus ignem*. Hoc ex consilio, & impositione hominum, ut *bedera vinum vendibile*.

4 Ad hoc etiam pertinet nomen, quod est vel notionis primæ, vel secundæ.

5 Nomen primæ notionis est, quod rem significatam immediate, extra animam significat, ut *Homo*.

6 Nomen secundæ notionis est, quod notioni primæ imponitur, adeoque, mediante hac, ipsam rem significat, ut *Genus*, &c.

7 Aliter nomen distinguitur in certum & ambiguum, quo etiam pertinet Analogum. Itemque in abstractivum, & concretivum, &c.

Cap. XIV.

Idem & diversum.

1 *Quid*, Ens collatum cum alio, est vel cum illo idem, vel diversum ab illo.

2 Eadem sunt, quæ vel simpliciter sunt unum quid, vel conveniunt in aliquo tertio. Diversa, quæ differunt.

3 Suntque eadem, & diversa aliqua dum conferunt, vel quantitate, & sic sunt vel æqualia, vel inæqualia; vel qualitate, & sic sunt vel similia, vel dissimilia; vel subjecto, & sic sunt eadem subjecto; vel effecto, & sic sunt eadem effecto; vel essentia, & sic sunt unum essentialiter, &c.

4 Ea quæ sunt unum essentialiter, sunt vel unum genere, vel specie, vel numero.

5 Genere conveniunt homo & bestia. Specie conveniunt individua ejusdem speciei, ut Cato & Plato. Numero eadem sunt, quæ simpliciter idem sunt, citra ullam essentialem distinctionem, ut Tullius & Cicero. Johannis juvenis, & idem senex.

6 Genere differunt Homo & linea; Specie differunt Homo

Homo & bestia. Numero differunt individua ejusdem speciei, ut Caro et Plato. Albedo hujus Cygni, et albedo istius Cygni.

7 Atque hæc est diversitas talis. Diversitas rationis autem fundatur in sola operatione intellectus.

Cap. XV.

1 Sexto, Ens collatum cum alio est, vel eo prius, vel posterius, vel simul cum illo.

Prius, posterius, & simul cum alio.

2 Sunt eorum varii modi.

3 1 Est prius tempore, quod ordine temporis aliquid rem antegreditur, ut flos est prior fructu.

4 2 Est prius naturâ, Quod origine, seu naturali essendi ordine aliud antecedit. Sic causa prior est effecto.

5 3 Est prius dignitate, quod altero est nobilior, ut Homo respectu rerum aliarum corruptibilium.

6 4 Est prius cognitione. Ex quo cognoscimus aliud quippiam, ut homo est prior Socrate.

7 5 Est prius loco, ut aer prior est ad terram, quâ Ignis; Reliqui modi sunt inusitatior.

8 Applicantur hæc ad posterius et simul mutato termino [Prius.]

Cap. XVI.

1 Septimo, Ens Collatum cum alio, est vel totum, vel pars.

Totum & Pars.

2 Totum est quod habet partes; partes sunt, quæ habentur à toto.

3 Totius sex numerant genera. Totum essentiale, integrale, universale, quod est genus: numerale (sed hoc contineri potest sub integrali) potestativum, et perfectionale. Sed hoc nihil aliud est quàm perfectum.

4 Totum essentiale est, cui partes dant essentiam per modum actus & potestatis, quale est cujus partes sunt materia et forma. Tale totum est Homo respectu animæ & corporis.

5 Integrale est, cujus partes sunt membra, ut animal respectu capitis, cordis, pedum, &c.

6 Universale sive genericum est, cujus partes sunt species, adeoque quod de speciebus directè potest prædicari.

dicari, ut *animal* respectu *hominis* & *bestie*.

7 Potentiale est, cujus partes sunt potentie, ut *Animal* respectu suarum *facultatum*.

8 Est etiam totum ex effectis, ex subjectis, ex adjunctis, per aggregationem &c. sed hæc non sunt primario tota. Potestque his ipsis totum potentiale, quod dixi, conferri.

9 Ex dictis constat etiam doctrina partium.

C A P. XVIII.

*Mensura,
& mensu-
raturum.*

1 Officium, Ens collatum cum alio, est vel mensura vel mensuratum.

2 Mensura est Ens, quo aliud metimur.

3 Estque vel mensura perfectionis, vel quantitatis.

4 Mensura perfectionis est, ex quo cognoscimus alterius perfectionem. Sic *homo* est regula viventium, apud *Scalig.*

5 De hac dicitur, *primum & perfectissimum in unaquaque res, est mensura reliquorum.*

6 Mensura quantitatis est, quâ alterius quantitatem cognoscimus, ut *Pes, ulna, &c.*

7 De hac dicitur. *Mensura est in qualibet re mensurabili quodlibet minimum.*

8 Mensuratum est, quod ab alio mensuratur.

S E C T. II.

De speciali parte Metaphysicæ;

C A P. I.

1 Hactenus fuit generalis pars Metaphysicæ de Transcendentibus, & Transcendentalibus Entis distinctionibus. Nunc sequitur specialis, quæ agit de Ente speciatim.

2 Huc pertinet distributio Entis (realis, incomplexi, positivi, &c.) in substantiam & accidens.

*De substan-
tia.*

3 Substantia est ens per se subsistens, ut *Homo*.

4 Per se subsistere, est non subsistere in alio in hæsi vè tanquam in subjecto.

5 In

3 In subjecto autem id esse dicitur, secundum Aristotelem, quod cum insit, non est pars alterius & omnino esse non potest, nisi in illa re, ut *Doctrina*.

Cap. II.

1 *Primò*, Substantia distinguitur. 1 In completam, et in incompletam.

2 Substantia completa est, quæ plenam habet substantiam, hoc est, quæ non est pars alterius.

3 Incompleta est, quæ est pars alterius, ut *materia* & *forma*. *Materia* est substantia, ex qua est compositum. *Forma* est substantia, per quam est compositum.

4 *Secundò*, dividitur substantia in Primam, & Secundam.

5 Substantia prima est, quæ propriè, principaliter, & maximè est, adeoque neque in subjecto est, neque de subjecto dicitur. Vocatur aliàs substantia singularis, ut *Cato*, *Aristoteles*.

6 Substantia secunda, sub qua essentialiter continentur substantia prima, vocatur aliàs substantia universalis, ut *homo*, *animal*, *spiritus*, &c.

Cap. III.

1 *Tertio*, Substantia est corporea, sive corpus; vel incorporea, sive spiritus.

2 Corpus est substantia composita ex materia & forma. De hoc tractat *Physica*.

3 Spiritus est substantia materiæ & formæ expers.

4 Tales substantiæ sunt *Deus*, *Angeli*, *Anima Rationalis*.

5 Deus est ens primum, infinitum, omnipotens, immutabile, æternum, omnisapiens, omnisotens, omniscium, liberrimum, omnes res creans, ordinans & conservans.

Cap. IV.

1 Post contemplationem de Deo, sequitur de Angelis, qui & Intelligentiæ dicuntur.

2 Angelus est substantia incorporea, sive spiritus intelligens, immortalis, & per naturam suam immaterialis, hoc est, extra concretionem cum materia subsistens.

3 Quia

3 Quis Angelus est substantia incorporea, sive Spiritus; ergo non constat ex materia, nec est quantum proprie, nec in loco subsistit, nec movetur Physicè.

4 Intelligentia Angelorum est limitata. Neque enim possunt, vel qualvis nostras cogitationes, vel quævis futura cognoscere.

5 Immortalitas tribuitur Angelis, non ex natura ipsorum, sed ex gratia et precario.

6 Immateriales etsi Angeli sint, apparere tamen possunt in corporibus.

7 A bonitate et malitia accidentali, Angeli alii sunt boni, et vocantur speciatim Angeli; Alii mali, et vocantur speciatim Dæmones et Cacodæmones.

Cap. V.

De anima separata.

1 Tertia species substantiæ incorporeæ, in Metaphysica est Anima nostra Rationalis.

2 Hic igitur anima est extra materiam, immortalis, et intelligens sine ministerio sensuum.

3 Separata quando est, et sic extra materiam, nihilominus tum habet propensionem naturalem ad corpus.

4 Immortalitas tribuitur animæ nostræ precario, non ex natura sua.

5 Non est ista perpetuitas intelligenda sic, quasi semper fuerit, et extiterit etiam ante corpus, sed tantum quodd postquam semel cepit esse per generationem, deinceps non desinit esse.

6 Convenit animæ in eo statu, intellectio, volitio, et motio.

Cap. VI.

De Accidente.

1 Fuit de Substantia, sequitur de Accidente.

2 Substantia fuit ens per se subsistens. Ergo Accidentis est ens subsistens in alio.

3 Accidentis genera vulgò numerantur novem.

Quantitas

4 Primum est Quantitas, quæ est Accidentis à quo substantia dicitur vel quanta, (in specie) vel quora.

5 Unde quantitas est, vel continua seu magnitudo, vel discreta seu Multitudo.

6 Magnitudo sive quantitas continua est, cujus partes

res copulantur per aliquem quendam terminum communem; cujus species sunt Linea, Superficies, Corpus, Tempus, & Locus.

7 Quantitas discretus est, cujus partes nullo communi termino copulantur, cujus duæ sunt species, Numerus & Oratio.

8 Numerus est multitudo ex unitatibus collecta, ut sex, centum;

9 Oratio est mensura literarum & syllabarum secundum longitudinem (i.e.) quatenus ad tantam, vel tantam multitudinem extenduntur, ut *homo animal, homo doctus*.

Cap. VII.

1 Secunda species accidentis est Qualitas, à qua substantia dicitur qualis.

2 Qualitatis species sunt quatuor; ut, habitus, potentia naturalis, qualitas patibilis, & Figura.

Qualitas?

3 *Habitus* est qualitas in substantiam introducta, qua ad eas operationes est habilis, quas per naturam solam edere non potest, ut *Ars, Scientia, &c.*

4 Pertinet etiam huc Dispositiones, ut *Scientia imperfecta, &c.*

5 *Potentia naturalis* est qualitas à naturali complexionem subiecto indita, per quam ipsum redditur naturaliter potens, ad aliquid agendum, vel patiendum: ut, *Memoria, &c.*

6 *Impotentia* autem naturalis est per quam ipsum redditur naturaliter impotens ad aliquid agendum vel patiendum, ut *Hebetudo, &c.*

7 *Qualitas Patibilis* est, subiecto primo in se, & non in ordine ad actionem perficiens; ut *calor, & omnes Qualitates sensibiles*.

8 *Figura* est qualitas, qua significatur certa lineamentorum in corpore configuratio, ut *Proceritas, Rotunditas*: diciturque in Inanimatis Figura, in Animatis Forma.

Cap. VIII.

1 Tertia species accidentis est Relatio.

2 Relatio est accidens, quod unum ens refertur ad Relatio, aliud,

3 Ad

3 Ad eam pertinet Trias Subjectum, Fundamentum, & Terminus, hoc. viz. Relatum & Correlatum.

4 Subjectum relationis est ens aliquod absolutum, quod recipit Relationem, ut homo, qui est pater; lapis, qui est limes.

5 Fundamentum est causa, quæ facit relationem inesse subjecto, ut vis generandi in homine aliquo, ad paternitatem.

6 Relatum est, unde incipit Relatio, ut Pater. Correlatum, in quod desinit, ut Filius.

7 Relata sunt, 1 vel secundum Digni, ut Scientia & Scibile: vel secundum esse, ut Pater & Filius. 2 Vel unius Nominis, ut Frater & Frater, vel diversorum, ut Frater & Soror. 3 Vel Equiparentiæ, ut Frater & Frater, vel Disquiparentiæ, ut Pater & Filius.

8 Relatio est 1 vel Realis, ut Prioris, vel Rationis, ut inter Genus & Speciem, vel inter Dextram & Sinistram, 2 vel Prædicamentalis, ut inter Dominum & Servum, 3 vel Transcendentalis, ut inter Creatorem & Creaturam.

Cap. IX.

1 Quarta Species Accidentis est Actio.

2 Actio est Substantiæ agitatio, virtutumque ejus (velut) executio.

3 Porro etiam definitur sic: Actio est secundum quam, in id quod subicitur, agere dicimur.

4 Actio est vel intentionalis, vel realis.

5 Intentionalis est, qualis est ista, quæ objecta sensibilia agunt in sensum, ut color in oculum. Realis est, per quam realiter immutatur patiens, ut Calesfactio.

6 Aliter, Actio est vel immanens, quæ in eodem subjecto recipitur à quo procedit, ut intelligere; vel transiens, quæ in extrinseco subjecto recipitur, ut calescere.

7 Aliter, actio est vel mutua, vel non mutua. Mutua est, quando agens agendo in patiens, ab eodem repatur, & vocatur reactio, ut quando ignis agit in aquam. Non mutua est, quando non repatur, ut quando Sol agit in Terram.

8 Aliter actio est, vel supernaturalis, vel naturalis, quæ distinctio intelligitur de actione in respectu ad causam.

9 Ad supernaturales actiones pertinet Creatio, An-
nihilatio, Editio miraculorum, &c.

Cap. X.

1 Quinta species Accidentis est passio.

2 Passio est accidens, secundum quod substantia re- *Passio*
cipit actionem agentis.

3 Passio dividitur ut actio. Est ergo 1 passio vel realis,
ut *Calefieri*, vel spiritualis, sive intentionalis, ut *Intelligi*.

4 2 Passio est vel mutua, vel non mutua. Et ibi qui-
dem dicitur repassio.

5 3 Passio est vel naturalis, ut *hominem calefieri*; vel
supernaturalis, ut *hominem creari*; vel *cuncum nasum re-*
cipere visum.

6 4 Aliter, passio est, vel corruptiva, ut *puerescere*,
mori; vel perfectiva, ut *recipere virtutem, doctrinam*.

Cap. XI.

1 Fuerunt species principales accidentis, sequuntur
minis principales.

2 *Secundo* ergo; Quando est accidens notans circum- *Quando*
stantiam temporis, ut *esse puerum*.

3 *Septimo*; ubi est accidens notans circumstantiam ubi.
loci, ut *esse hic*, vel *ibi*.

4 *Octavo*; Situs est accidens notans positionem par- *Situs*
tium, ut *stare, sedere*.

5 *Nono*; *Habitus*, est accidens connotans adhaerens *Habitus*.
tiam vestium, ut *Toga, arma, &c.* vel — &c.

Cap. XII.

1 Pro appendice, in Metaphysicis consideranda est *Privatio*,
privatio.

2 Privatio est absentia entis, quod vel fuit, vel esse
debit.

3 Huc pertinet doctrina de Malo, vel malitia.

4 Malitia est carentia boni.

5 Malum ergo summum non datur. Nihil enim quod *Malum*,
sit ens, caret bonitate aliqua.

6 Vox mali, aliàs solet distingui sic, ut aliud sit ma-
lum culpæ, aliud malum poenæ: Item aliud morale,
aliud naturale, &c.

Metaphysica Finis,

LIBER TERTIUS

De Physica.

Cap. I.

- Physicæ**
Definitio. 1 Physica est scientia de corpore naturali, quatenus est naturale.
- Natura.** 2 Corpus naturale est substantia habens naturam.
3 Natura est principium motus, & quietis ejus, in quo est, primo, & per se, & non secundum accidens.
4 Principium motus est duplex; vel Activum, vel Passivum.
5 Activum est, à quo fit motus. Et est Forma.
6 Passivum est, in quo fit motus. Vocaturque aliàs subiectum ratione motus. Et est materia.
7 Itaque Naturale proprie est Corpus. Corporis Principia et Affectiones dicuntur Res secundum naturam. Alia sunt vel Præter Naturam, vel Contra, vel Supra.

Cap. II.

- Divisio**
Physicæ. 1 Partes Physicæ duæ sunt; Universalis, et Particularis.
2 Universalis est, quæ generaliter agit, de corporis naturalis Principiis et Affectionibus.
3 Principia igitur sunt, vel intrinseca, vel extrinseca.
Corporis
naturalis
principia. 4 Intrinseca vocantur materia, forma, et privatio.
5 Materia est, ex qua Corpus naturale fit et constat.
6 Forma est, per quam corpus naturale habet essentiam.
7 Privatio est vacuitas formæ introducendæ.
8 Principia extrinseca, dicuntur efficiens, et finis.
9 Efficiens est, à quo fit corpus naturale, quale est Deus, &c.
10 Finis est, propter quem fit corpus naturale, qualis est Dei Gloria, &c.

Cap. III.

- 1 Fuit de Principiis, sequitur de Affectionibus.

2 Affe-

- 1 Affectiones igitur corporis sunt: *Motus & Quies*,
Quantitas, Locum, & Tempus.
- 2 Motus est actus, sive transitus entis in potentia, *De motu*,
qua tale est.
- 3 Ejus genera sunt sex Generatio, Corruptio, Aug-
mentatio, Diminutio, Alteratio, & motus Localis.
- 4 Generatio est mutatio substantie à non esse ad
esse, Corruptio verò ab esse, ad non esse, (u) tale.
- 5 Alteratio est mutatio qualitarum sensibilium, ut à
Calore in frigus.
- 6 Augmentatio est mutatio, qua quantitas exten-
ditur.
- 7 Diminutio est mutatio, qua quantitas diminuitur.
Fiunt ista propriè tantum in viventibus.
- 8 Motus Localis est, quo corpus naturale movetur de
loco in locum.
- 9 Motu recto Corpus mutat locum secundum so-
lutum, ut *Elementa*; Circulari secundum partes tan-
tum, ut *Cælum*.
- 10 Quies est permanens in Loco.

Cap. IV.

- 1 Quantitas est affectio corporis naturalis, à qua *De quanti-*
tum dicitur extensum, & divisibile.
- 2 Hæc quantitas in omni corpore naturali est finita;
Nullum enim datur corpus infinitum.
- 3 Ex hac extensione sequitur localitas, & locus.
- 4 Locus est superficies corporis ambientis locatum. *Locus*.
vel est spatium terminatum superficie ambientis.
- 5 Loco opponitur vacuum, quod tamen non datur. *Vacuum*.
- 6 Ultima generalis affectio corporis naturalis est tem-
pus, quod est mensura, sive numerus motus secundum
prius & posterius, hoc est, secundum præteritum, præ-
sens & futurum.

Cap. V.

- 1 Hactenus fuit generalis pars Physicæ, sequitur *De mundo*.
specialis in contemplatione specierum corporis natu-
ralis.
- 2 Aggregatum ex iis vocatur mundus.

D

3 Mundus

3 Mundus est, ordinata compages, ex cælo, & terra;
(& ex illis, quæ in eis continentur) coagmentata.

4 Mundus non est, 1 æternus, 2 nec apimarus, 3 est
unus, 4 est figuræ sphericæ,

Cap. VI.

1 Corpora in mundo contenta, cum sint vel simplici-
cia vel mixta, inter illa, primum est cælum.

De cælo.

2 Cælum est corpus naturale, simplicissimum, soli-
dum, sphericum, pellucidum, & in orbem mobile.

3 Unde colligimus, 1 cælum habere materiam, quia
dicitur corpus.

4 2 Cælum habere formam informantem : & esse
esse naturam, quia dicitur naturale.

5 3 Cælum non constare ex elementis, quia est sim-
plicissimum.

6 4 Cælum non esse densum, sed rarum, quia est
pellucidum.

7 5 Stellæ non esse mobiles, cum sint in cælo im-
moto, (i.) motu recto; nam circulariter moventur.

Cap. VII.

De stellis.

1 Fuit de cælo, sequitur de Stellis, quæ sunt in
cælo.

2 Stella est densior cæli pars, globosa, & lucis par-
ticeps.

3 Lux est qualitas (non substantia) corporis lucidi,
& perspicui, ostendens & sese, & colorata corpora.

Fixæ.

4 Sunt autem Stellæ vel fixæ, vel erraticæ.

Erraticis.

5 Stellæ fixæ sunt quæ in octavo orbe sunt, & con-
stantem motum, eandemque distantiam semper habent.

6 Stellæ erraticæ, sive planetæ sunt, quæ sunt in
septem orbibus inferioribus, nec eundem motum, di-
stantiamque semper habent.

*De Eclipsi-
bus.*

7 Ex his, Soli, & Lunæ accidit eclipsis.

8 Eclipsis Solis est, quando Luna diametraliter sub-
iuncta, seu conjuncta Soli, avertit radios Solis, ne ali-
quâ suâ parte Sol à nobis conspiciatur. Hæc totalis esse
nequit, quia Luna minor est Sole.

9 Eclipsis Lunæ fit, quando Luna Soli diametra-
liter

Inter opposita per Terram interpositam privantur lumine solari, quod aliis mutatur. Hæc aliquando totaliter aliquando partialiter est.

Cap. VIII. De Simp. & Comp. Lib. I.

1. Secundum genus corporum simplicium, continentur Elementa.

2. Elementa sunt corpora simplicia homogenea, et De Elementis quibus omnes res mixte primum componuntur, & in quibus, ultimo sensibilibus resolvuntur.

3. Formæ eorum non sunt qualitates primæ, sed accidentium quid substantiale.

4. Atque ab hoc etiam principio, elementa moventur ei sursum, vel deorsum.

5. Errant ergo, qui dicunt elementa moveri à genere.

6. Elementa numero sunt quatuor, Ignis, Aer, Aqua, & Terra. Non plura, non pauciora.

Cap. IX. De Simp. & Comp. Lib. I.

1. Fuit de elementis in genere, sequitur in specie.

2. Ignis est igitur elementum calidissimum, siccum, & levissimum.

3. Quia levissimum est, ergo debetur ei summus locus, quem habet sub lunæ concavo.

4. Quia vero ob hanc levitatem est à terrâ maxime remotum; ergo est elementum purissimum.

5. In illo loco suo, ignem moveri asserimus, viz. circulariter ad motum Cœli.

Cap. X. De Simp. & Comp. Lib. I.

1. Secundum elementum est Aer.

2. Aer est elementum moderate calidum, humidissimum, & completum omnem locum non replebatur corpore.

3. Regionem ejus sunt tres; Media, & duæ extremæ: scilicet suprema & infima. Harum Suprema semper est eadem quantitate;

Media vero est in Estate minor, & Hyeme major; Infima contra.

4. Extremæ sunt Calidiores, Media est frigida, vel minus calida.

D 2

§ Errant

De Elementis

De Elementis

Ignis

Aer

1 Errant ergo, qui aërem frigidum naves suā dicunt.

6 Errant etiam, qui Aëre Aquam humidiores esse asserunt; quia licet aqua propter crassiciem magis humectet, aër tamen est suā naturā magis humidus.

Cap. XI.

1 Tertium elementum est Aqua.

Aqua: 2 Aqua est elementum grave, frigidissimum, & humidum, terram undique ambiens, & inter fluenta.

3 Aqua cum terra constituit novum globum, cuiusque rotundum: viz. Geographicè, licet non Geometricè.

Terra: 4 Terra igitur est quartum elementum siccissimum, frigidum, coque solidum, densum, & gravissimum.

Cap. XII.

De qualitatibus primis. 1 In elementaribus corporibus, sunt qualitates primæ, secundæ, & tertiæ, quæ vocantur occultæ.

2 Primæ sunt quæ non dependent ab aliis, aliæ vero ab ipsis, ut sunt, 1 Caliditas, 2 Frigiditas, 3 Humiditas, & 4 Siccitas.

3 Dux priores activæ, posteriores, verò passivæ dicuntur.

4 Caliditas est qualitas congregans homogenea & segregans heterogenea.

5 Frigiditas est qualitas congregans homogenea & heterogenea.

6 Siccitas est, qua corpus dicitur facile contineri suis terminis, & difficile alienis.

7 Humiditas est, qua corpus difficile continetur suis terminis, facile alienis.

Cap. XIII.

De qualitatibus secundis. 1 Post qualitates primas, sequuntur qualitates secundæ, quæ ex primis oriuntur.

2 Tales qualitates sunt: Raritas, densitas, levitas, gravitas, durities, mollities, crassities, subtilitas, ariditas, lubricitas, lentor, friabilitas, asperitas, levitas.

3 Et hæc quidem sunt qualitates Tangibiles: Pertinent tamen hæc, citam aliorum sensuum objecta, ut Color, sonus, odor, sapor.

4 Qua

4 Qualitates tertiae, siue occultae, dicuntur abscondi-
te quaedam potestates, quibus res naturales agunt, vel
patiuntur aliquid, cuius tamen ratio, ex primis, vel se-
cundis qualitatibus dari non potest. Ut quod *magnes trahit*
hic ferrum, & habet inclinationem ad *polum septentriona-*
lem. Quod *vis non circumligat se unguentis suis bras-*
sicae, &c.

Qualitates
occultae.

5 Haec pertinet occulta *opposita*, quae est si conspi-
ratio, & amicitia naturalis; Et occulta *et opposita*, quae
est naturalis repugnantia.

Cap. XIV.

1 Haecenus egimus de elementis; nunc antequam aga-
mus de Mixtis, siue Elementatis; agendum est de mistio-
ne & temperamento.

2 Mistio est motus corporum minimorum, ad mu-
tuum contractum, ut fiat unio.

De mistione

3 Corpora illa, quae miscentur, sunt elementa quae
etiam in misto manent, sed refracta: viz. in Qualitati-
bus, idque ut fiat debitum Temperamentum.

4 Temperamentum est elementorum congrua, &
proportionalis constitutio in mixto.

5 Hoc temperamentum est vel simplex, cum in mixto
una qualitas excellit, ut cum est calidum, vel frigidum,
vel humidum, vel siccum. Vel compositum, cum in eo
duae qualitates excellunt: Ut cum est calidum, & hu-
midum; vel calidum, & siccum; vel frigidum, & humi-
dum; vel frigidum, & siccum.

De tempera-
mento,

6 Horum primum dicitur *Aëreum & Sanguineum*;
Secundum *Igneum & Cholericum*. Tercium *Aqueum &*
Phlegmaticum. Quartum *Terreum & Melancholicum*.

Cap. XV.

1 Fuerunt corpora simplicia, (Coelum & elementa);
sequuntur Mixta, quae ex elementis componuntur.

2 Suntque imperfecte, vel perfecte mixta.

3 Imperfecte mixta sunt, quae generantur ex exhalationibus, & dicuntur Meteora.

4 Exhalatio igitur est materia meteo-ri, quae ex par-
tibus terrae & aquae extenuatis resolutisque gignitur.

5 Hæc est duplex, Fumus & Vapor.

6 Fumus est exhalatio tenuior, calida & sicca: ex terris potissimum & locis arenosis virtute siderum & calore solis, elevata. Talis exhalatio est, unde fiunt comete, &c.

7 Vapor est exhalatio crassior, calida & humida, ex aquis potissimum, a quibusque corporibus excitata, & vel calore siderum sursum elevata, (ut in nubibus) vel in cavernis terra inclusa, ut in terra-motu.

Cap. XVI.

*Meteora
Ignea.*

1 Corpora imperfectè mixta sunt vel Ignea, in quibus Ignis: vel Aërea, in quibus Aër; vel Aquea, in quibus aqua excessit.

2 Ignita sunt vel puriora, vel crassiora; vel apparentia tantum.

3 Puriora sunt: Falx, Trabs, Bolis, Capræ saltantes, Scintillæ volantes, Stella cadens, Lancea ardens, Draco volans, & Ignis Erraticus sive Fatuus.

4 Crassiora sunt: Comete & Fulmen, cujus adjuncta sunt tonitru; sonus nempe & fulgur sive conflagratio & aliquando etiam telum fulmineum.

5 Apparentia sunt: chasms; colores nubium, Iris, Halo, Pericelsus, Paraselenæ, Virgæ.

Cap. XVII.

*Meteora
Aquea.*

1 Fuerunt ignita corpora imperfectè mixta, sequuntur Aquea, h. e. ea, in quibus Aqua prædominatur.

2 Tale corpus est, 1 Nubes, quæ est vapor humidus, & crassus, à sole ad medium aërem elevatus, qui frigore illius loci constrictus, atque congelatus, pendet.

3 2 Pluvia, quæ est fluxus nubis secundæ in distillantibus guttas aquæ, à calore solis resolutæ.

4 3 Nix, quæ est nubes friabili densitate congelata, & antequam solvatur inter descendendum à frigore tenuiter congelata, instar lanæ carminatæ.

5 4 Grando, quæ est nubes in aquam conversa, & in descensu frigore congelata.

6 5 Ros, qui est vapor subtilis & humidus, non procul à terra sublevatus, qui noctis temperatæ frigiditate

gilitate densatus, & in aqua guttas tenuissimas resolutus, in terram sparsim decedit.

7 6 Pruina, quæ est vapor tenuis, à terra in proximum aërem à sole elevatus, & à frigore in salia formam constrictus.

8 7 Nebula, quæ est vapor densus in infimo aëre, oriente potissimum, vel occidente sole excitatus, frigoreque paulatim condensatus, aërem proximum obscurans.

9 8 Glacies est aqua, in stagnis, & paludibus, fluminibus, aliisque ejusmodi locis, congelata.

10 9 Huc pertinet etiam aqua fontana. Est autem fontis, aqua ex cavernis terræ profluens, vel ebulliens, orta ex mari, vel ex resolutione vaporum aquorum intra terram.

11 10 Mare est aqua salsa, perpetuo æstu fluens, & refluens intra alveum suum.

12 Hujus morus Efficiens dicitur esse Luna; Finis purgatio Maris, quod aliàs putresceret.

13 Aqua Marina salsa in se sic dulcis in Fontibus, propter percolationem in Venis Terræ; & pro ratione partium Terræ, intra quas transit, sic magis, vel minus dulcis, calida, &c.

Cap. XVIII.

1 Fuerunt corpora imperfecte mixta Ignita, & Aërea; supersunt Aërea. i. e. ea quæ similitudinem habent cum Aëre.

*Corpora
aërea.*

2 Huc pertinent Venti & Terræ morus.

3 Ventus est exhalatio multa, & copiosa à terra progressa, quæ ab occurrente frigore repulsa, et repressa, paulatim in obliquum retorquetur, & cum impetu in aërem ruit.

Ventus.

4 Venti Cardinales, sive præcipui, sunt quatuor;

1 Subsolanus; 2 Zephyrus sive Favonius; 3 Aquilo, & 4 Austër.

5 Primus spirat ab ortu æquinoctiali, et est moderatè calidus, & siccus, plerumque serenitatem afferens, omniumque saluberrimus.

D 4

6 Zephyrus

6 Zephyrus spirat ab occasu Equinoctia, & est frigidus & humidus, nubilus, & tempestuosus, fertilis quidem, sed tamen corporibus, & animis minus salutaris.

7 Aquilo progreditur à septentrione, Estque frigidus, & siccus, ideòque excitat grandines, nives, fulmina.

8 Auster est à meridie, qui est calidus, & humidus, ideòque pluviosus.

Terræ-motus.

1 Terræ-motus est agitatio & concussio terræ orta ex conflictu, & impulsu ventorum, cavitatibus terræ incluserum, ex obstructis meatibus, & poris vi erumpere sonantium.

Cap. XIX.

Corpora perfectè mixta. Metalla.

1 Enumeratis corporibus imperfectè mistis, succedunt corpora perfectè mista, qualia sunt Metalla, Lapides, Succi, Terræ pretiosæ, & Corpora animata.

2 Metallum est corpus perfectè mixtum, & inanimatum, ex sulphure & argento vivo, mixtis, & temperatis in terræ venis, natum.

3 Talia corpora sunt Aurum, Argentum, Plumbum, Stannum, &c. Cuprum, ferrum.

Lapides.

4 Lapides sunt corpora perfectè mixta, inanimata, dura, ex sicca & terrestri materia, unctuositate quadam aquosa permixta, per temporis dilutioritatem vi caloris, & frigoris, atque virtute minerali conglutinata.

Gemmae.

5 Tales sunt, vel vulgares, ut topus, silex, cor, saxonum, &c. vel pretiosi, h. e. gemmæ, ut Adamas, Smaragdus, Sapphyrus, Hyacinthus, Rubinus, &c.

Succi & terræ.

6 Inter succos et terras pretiosas, numerantur, Sal, Bitumen, Alumen, Vitriolum, Calx, Gypsum, Creta, Ocra, Argilla, &c.

Cap. XX.

Corpora animata. Planta.

1 Post corpora inanimata, sequuntur animata; ut, Plantæ, bestię, et homo.

2 Planta est corpus perfectè mixtum, vegetante animâ tantum præditum, quæ à terra nascitur, vivit, viret, alitur, atque augetur.

3 Plantarum (perfectarum) quatuor sunt genera: Herba, Arbor, Frutex, et Suffrutex seu Cremium.

4 Herba

4 Herba est stips, cujus superficies ex caule, sed non perenni, verum annuo, et digni experto constat, quo pertinent fruges, et Olera. *Herba.*

5 Arbor est planta lignosa, cujus caudex pro superficie est perennis, et natura simplex. *Arbor.*

6 Frutex est stips lignosa, quantitatē mediocris, habens caudicem perennem, multiplicem, et crassum. *Frutex.*

7 Suffrutex habet inter lignosas minimam altitudinem, caudicem perennem, multiplicem et sarmentaceum, ut Salvia. *Suffrutex.*

8 His addunt et plantas imperfectas, quales sunt turbera, fungi, &c. *Planta imperfecte.*

9 Zoophyta etiam plantis affinia sunt, quoniam et naturam animale[m] quadantenus, et magis sibi habent, dicta Plantanimalia.

Cap. XXI.

1 Post plantas sequuntur Animalia: sub quibus conceptur, et bestiae, et homines.

2 Animal est corpus, animarum, sentiens, et localiter movens. *Animal.*

3 In eo, consideranda primò sunt ejus partes.

4 Pars animalis dicitur omne id, sine quo idem corpus divisum, totum, vel bene esse nequit. *Ejus partes.*

5 Partes igitur animalis sunt vel contentae, vel continentes.

6 Contentae sive fluidae sunt. Vel humores; tum nati, tum acquisiti: Tales partes sunt sanguis, pituita, cholera, melancholia, serum, sudor, lachryma. *Humores.*

7 Vel Spiritus: tum Vitalis in arteriis; tum naturalis in venis; tum Animalis in nervis. *Spiritus.*

Cap. XXII.

1 Post partes contentas, sequuntur continentes, exque sunt vel similes, vel dissimiles.

2 Partes similes sunt, quae undique in similes secundum sensum particulas dividi possunt. *Partes similes.*

3 Tales partes sunt, ossa, cartilago, ligamenta, membranae, nervi, arteriae, venae, fibrae, adeps, cutis, & caro.

4 Partes

4 Partes dissimulares, seu organice, vocantur, quæ ex similibus compositæ, diversæ sunt substantiæ, et nomina;

5 Hæ sunt vel externæ, vel internæ.

6 Externæ sunt, 1 Caput, 2 Truncus, & 3 Artus.

Corpus.

7 In Capite continetur cranium (in quo sunt diversæ ossa et foramina) et facies; in quo oculi, aures, nasus, genæ, os.

Truncus.

8 Truncus dividitur in thoracem, ventrem, et dorsum. Pertinentque ad eum mammæ, costæ, scapulæ, spina dorsæ, costæ.

Artus.

9 Ad artus pertinet, 1 Brachium, in quo cubitus, manus, et digiti. 2 Pes in quo femur, crus, et pes parva comprehenduntur.

Cap. XXIII.

Partes interiores.

1 Fuerunt partes exteriores dissimulares, nunc sequuntur interiores, quæ numerantur secundum tres ventres, supremum, medium, et infimum.

2 In infimo ventre sunt organa naturalia, destinata ad nutritionem, et generationem.

3 Ad nutritionem pertinent cesophagus, ventriculus, intestina, (cum gracilia, ut duodenum, jejunum et ileos; tum crassa, ut cæcum, colon) hepatis, vesicula fellea, lien, renes, vesica.

4 Ad generationem pertinent vasa seminaria, testes, in feminis etiam uterus, sive matrix.

Medio.

5 In medio ventre sunt partes vitales, ut cor et pulmo.

Supremo.

6 In supremo ventre est cerebrum, ad quod pertinent meninx, sive dura mater, et pia mater.

Cap. XXIV.

1 Fuerunt partes animalis, sequuntur species.

Animalis species.

2 Animal ergo est Homo, vel Bestia.

Bestia.

3 Bestia est animal irrationale.

4 Bestiarum species sunt, Aves, bestię Quadrupedes, pisces, et invertebrata, insecta.

Homo.

5 Homo est animal rationale.

6 Hominis proprietates sunt; habere potentiam ratiendi.

lendi, loquendi, numerandi, esse capacem disciplinæ,
 &c.

Cap. XXV.

1. Hactenus actum est de corpore animato, & ejus speciebus, nunc agendum est de anima, quæ est ejus forma.

2. Anima est actus corporis organici, Physici, vitam *De anima*
 habentis in potencia.

3. Animæ gradus sunt tres; Vegetans, Sentiens, &
 Rationalis.

4. Anima vegetans est, quæ corpus animatum alitur, *Vegetans*
 augetur, & sibi simile ex sua substantia generat.

5. Principales ergo potentie animæ vegetantis, sunt
 tres, Alitrix, Auditrix, & Generatrix.

Cap. XXVI.

1. Facultas alitrix est, quæ anima intro receptum ali- *Facultates*
 mentum convertit in substantiam corporis. *anima ve-*

2. Ad eam pertinet vis concoctrix, expultrix, retentrix, *generantia.*
 & attractrix.

3. a Auditrix facultas est, quæ anima (apposito ali-
 mento) corpus animatum extendit secundum omnes
 dimensiones.

4. 3. Facultas generatrix est, quæ anima facit, ut cor-
 pus animatum de suamet substantiâ possit generare a-
 liud simile.

5. Hic ad omne generans requiritur Semen, quod de-
 ciditur de substantiâ generantia, continens in se animam
 rei gignendæ virtualiter.

Cap. XXVII.

1. Post animam vegetantem, sequitur anima sentiens,
 quæ animal sentit, appetit, & loco movetur.

Anima sen-
tiens.

2. Hujus ergo facultates sunt tres; Sensitiva, Appeti-
 tiva, & Locomotiva.

3. Sensitiva est, per quam anima in organo corporeo
 apprehendit objecta sensibilia, quod fit in sensibus ex-
 terioribus & interioribus.

4. Sensus exteriores sunt quinque; Visus, Auditus, Ol- *Sensus ex-*
 factus, Gustus, Tactus; Interiores tres; Sensus communis, *ternus.*
 Phantasia, & memoria.

5. Visus

5 Visus est, quo percipiuntur colores in oculis, & Lumen.

6 Auditus, quo soni in auribus.

7 Olfactus, quo odores in naribus.

8 Gustus, quo sapores in lingua, & palato.

9 Tactus, quo percipiuntur qualitates tactiles in ner.

10 Sensus communis est, qui iudicat & discernit objecta exteriorum sensuum.

Sensus interior.

11 Phantasia est sensus interior, gignens novas imagines.

12 Memoria est, qua conservantur species.

Cap. XXVIII.

De facultate appetitiva.

1 Post facultatem sensitivam, sequitur appetitiva & loco motiva.

2 Appetitiva facultas est, vis animæ, qua animal (præeunte notitia sensitiva) inclinatur ad bonum sequendum, & malum fugiendum.

Affectus.

3 Ad hanc pertinent affectus.

4 Affectus sunt motus appetitus sensitivi, ex apprehensione boni vel mali, cum aliqua non naturali mutatione corporis: ut. ira, timor, gaudium, tristitia, &c.

Facultas loco motiva.

5 Facultas loco motiva est, vis animæ sentiens, qua animal de loco ad locum movetur, vel secundum locum, vel secundum partes.

6 Totalis motus est Progressio, Volatus, Natus, et Reptatio; partialis est Respiratio, Editio vocis, &c.

De anima rationali.

Cap. XXIX.

1 Tertius gradus animæ est, anima Rationalis.

2 Anima rationalis est actus hominis, quo ipse intelligit, & vult.

3 Anima ergo rationalis est forma hominis.

4 Et quidem informans, non assistens.

5 Ejus facultates principales sunt duæ; Intellectus et voluntas.

Cap. XXX.

Intellectus.

1 Intellectus est potentia animæ rationalis, qua homo apprehendit objecta intelligibilia.

2 Intel-

1. Intelligibile est, quicquid est ens, nec ad modum entis fingitur.

2. Distinguitur intellectus in Agentem & Patientem, Speculativum et Practicum.

3. Intellectus Patiens est in quantum speciem recipit, Agens in quantum abstrahit, iudicat, &c.

4. Practicus est, cognoscendo id, ad quod sequitur actio vel opus. Speculativus est, cognoscendo solum, scilicet intentione ad actionem vel opus.

5. Voluntas est potentia animae naturalis, qua bonum volumus, et malum averfamur.

Voluntas.

6. Actus eius sunt, velle et nolle. Alii, sunt intellecti vel imperati (in inferioribus scilicet potentiis) simplices vel mixti (nampe cum involuntario).

Physica huius.

LIBER QUARTUS

DE GEOMETRIA.

Cap. I.

1. Geometria est bene metiendi scientia.

Geometria definitio.

2. Res ad bene metiendum proposita, est magnitudo.

3. Magnitudo est quantitas continua.

Magnitudo.

4. Continuum est ejus, partes communi termino continentur.

5. Terminus est magnitudinis extremum.

6. Punctum est signum in magnitudine individuum.

Cap. II.

1. Magnitudo est Linea vel Lineamentum.

2. Linea est magnitudo tantum longa.

3. Estque vel recta, vel curva.

4. Linea recta est, quae intra suos terminos, aequaliter interjacet. Unde est brevissima inter eosdem terminos.

Linea curva contra.

5. Linea curva est peripheria, vel helix.

6 Peripheria

6 Periphetia est linea curva, quae ubique distat aequaliter a medio comprehensi spatio.

7 Lineae parallelae dicuntur tamen, quando ubique distant per aequale Segmentum.

8 Perpendiculum est linea recta in aliam cadens, tales dicuntur inter se rectae, siue sint in se rectae, siue curvulae.

Cap. III.

1 Fuit de linea, sequitur de Lineato, quod est magnitudo plusquam longa.

2 Est Angulus aut figura.

De Angulo.

3 Angulus est lineatum in concursu communi terminorum.

4 Cetera anguli sunt termini comprehendentes angulum.

5 Angulus est vel Heterogeneus, ex linea recta & curva constans, vel Homogeneus.

6 Homogeneus est vel curvilineus a lineis curvis, vel rectilineus a rectis factus.

7 Curvilineus est vel Sphaericus a lineis Circularibus comprehensus, vel Lunularis, Syntroides, Pelecoides, de quib. vid. Rom.

8 Angulus rectilineus est vel Rectus, vel Obliquus.

9 Rectus, cujus cetera inter se sunt recta: obliquus contra.

10 Angulus obliquus est obtusus vel acutus.

11 Obtusus est angulus obliquus major recto.

12 Acutus est angulus obliquus minor recto.

Cap. IV.

De Figura.

1 Fuit de Angulo, sequitur de Figura: quae est lineatum undique terminatum.

2 Terminus illius dicitur perimenter.

3 Centrum est punctum in figura medium.

4 Radius est recta, a centro ad perimetrum.

5 Radius geminatus est diameter. Est enim diameter linea recta, inscripta figurae per centrum.

6 Figurae altitudo, est perpendicularis a vertice figurae ad basin.

7 Figura

Figura ordinata est figura æquitermina, & æqui-
angula: inordinata contra.

4 Figura rotunda est, cuius omnes radii æquantur.

5 Figura rotunde concentricæ sunt, vel eccentricæ;
Concentricæ, quæ habent centrum idem. Eccentricæ
contra.

6 Rotundum est Isoperimetrorum capacissimum.

Cap. V.

Hactenus actum est de figura in genere; sequitur
de eadem in specie. Figura ergo est Superficies, vel cor-
pus, cuius (corporis) doctrina vocatur Stereometria.

De Super-
ficie.

1 Superficies est figura duntaxat. Lata.

2 Terminus superficiei est Linea, sicut Linæ Pun-
tum.

3 Superficies est vel plana vel gibba.

4 Superficies plana est, quæ æqualiter intra suos ter-
minos interjacet.

5 Gibba quæ inæqualiter intra suos terminos inter-
jacet.

Cap. VI.

1 Plenum est Rectilineum, vel Curvilineum.

2 Rectilineum est, quod comprehenditur à lineis
rectis.

De plane.

3 Etique vel Triangulum, vel Triangulum.

4 Triangulum est, quod comprehenditur à tribus
lineis rectis.

Triangu-
lum.

5 Trianguli cujuscunque duo latera sunt majora reli-
quo. Et tres sunt Anguli æquales duobus rectis. Et Ma-
jus latus subendit majorem Angulum.

6 Comparantur triangula variè ad invicem, ut se-
quetur.

Cap. VII.

1 Quantum ad comparationem triangulorum;

2 Si Triangula sint æquilatera, sunt æquiangula.

Comparatio
Triangulo-

3 Si triangulum triangulo æquicrurum; hoc est, ha-
bens æqualia crura (Crura autem appellantur li-

nea insistentes basi) est majus basi, est etiam majus
angulo.

3 Trian-

3. Triangulae æquales, sunt et bases, æquales
inequales.

Si recta a vertice basis bifocatur basim, bifecatur hoc est, in duas partes aequales fecit Δ triangulum, ex est diametris Δ anguli.

Cap. VIII.

1. Triangulum est rectangulum, vel obliquangulum,
sicut supra Angulus erat rectus vel obliquus.

Refugee-

Obliquangulum est, quod habet angulum rectum.
Obliquangulum quod nullum.

3 Si perpendiculares lineæ coniectantur, erodit
unt triangulum Rectangulum, in quo (si sit equi-
lateralis) Totusque angulus in Basi est dimidius recti;

Obliquum-
gulum.

4 Obliquangulum pro diversitate angulorum est Ob-
tusangulum, vel Acutangulum, seu ita dicitur quod

Obtusangulum, quod habet unum angulum ob-
tusum.

6. *Acoragallum*, quod habet omnes angulos
curvos.

7 In Acutangulo perpendicularis à vertice semper
cedit intra; In Obtusangulo vero, si angulus obtusus sit
ad Basim, semper extra.

8. Alla divisio Trianguli est respectu laterum in Iso-
pleurum, cujus omnia, & Isosceles, cujus duo tantum
lata sunt aequalia; & Scalenum, cujus tria latera sunt
inæqualia.

Cap. IX

Triangulum est rectilineum compositum ex tri-
angulis: cujus latera sunt Binariorum plura Triangulis.

2. Eşkenar, İkizkenar ve Çokgenler

Quadrangulum.

3 Quadrangulum, quod comprehenditur à quatuor
lineis rectis.

Parallelo-
grammum.

4. Effigies Parallelogrammum, vel Trapezium.

5 Parallelogrammum est quadrangulum lateribus oppositis parallelum.

6. Its Parallelogrammum est duplum trianguli, & altitudo aequalis; & Trianguli quadrato-basique duplo aequatur.

7 Confat

7 Constat Parallelogrammum, tanquam ex partibus, 2 binis, & Diagonalibus, & Complementis, & Gnomonibus.

8 Diagonale est particulare Parallelogrammum communis anguli & Diagonii cum toto Parallelogrammo: est autem Diagonus recta ab angulo ad angulum oppositum.

9 Complementum est particulare Parallelogrammum a contentis Diagonalium lateribus comprehensum.

10 Gnomon est alterum Diagonale cum duobus complementis.

Cap. X.

1 Parallelogrammum est, rectangulum aut obliquangulum.

2 Rectangulum est parallelogrammum, quod habet omnes angulos rectos.

3 Estque Quadratum vel Oblongum.

4 Quadratum est rectangulum æquilaterum.

5 Itaque potentia lineæ rectæ est quadratum.

6 Item si duæ contentinæ perpendiculares æquales standantur parallelis, constituunt quadratum.

7 Oblongum est rectangulum inæquilaterum.

Cap. XI.

1 Parallelogrammum obliquangulum est Rhombus vel Rhomboides.

2 Rhombus est obliquangulum æquilaterum.

3 Rhomboides est obliquangulum inæquilaterum.

4 Fuit Parallelogrammum, sequitur Trapezium.

5 Trapezium est quadrilaterum, non parallelogrammum.

6 Sic fuit ergo Quadrangulum, sequitur Multangulum, quod pluribus quàm quatuor lineis comprehenditur: Estque vel Quinquangulum, Sexangulum, Septangulum, &c.

Rhombus.

Rhomboides.

des.

Trapezium.

E

Cap.

Cap. XII.

De circulo.

- 1 Fuit hactenus Rectilineum in triangulo & multangulo, sequitur Curvilineum, quale est Circulus.
- 2 Circulus est curvilineum rotundum.
- 3 Consideretur hic circulus vel per se, vel cum adscriptione rectilinei.
- 4 In circulo per se, considerantur ejus Lineæ & Segmenta.
- 5 Linea in circulo cum secans est Diameter, aut Adiameter.
- 6 Hic si inscripta recta bisecat inscriptam, est Diameter circuli, ejusque medium est Centrum.
- 7 Ubi concutitur est bisecantium inscriptarum, ibi est centrum circuli.
- 8 Adiametri sunt lineæ, quæ secant inscriptas inæqualiter.
- 9 Segmentum circuli est, quod comprehenditur extrinsecus à peripheria, & intus à recta.
- 10 Estque vel Sector, vel Sectio.
- 11 Sector comprehenditur à duplici rectâ faciente angulum in Centro; qui angulus in Centro dicitur; Peripheria est basis Sectoris.
- 12 Sectio comprehenditur intus ab una rectâ, quæ sectionis basis est.
- 13 Estque vel Semicirculus, vel semicirculo inæqualis.
- 14 Anguli in eadem Sectione sunt æquales; & oppositis Sectionibus æquantur duobus rectis.

Cap. XIII.

De adscriptio-
ne recti-
lini ad cir-
culum.

- 1 Adscriptio rectilinei ad circulum est, vel trianguli vel triangulati.
- 2 Triangulum ordinatum inscribitur circulo, secta per peripheria in trientes.
- 3 Si termini quadrantum connectantur, deinceps inscribitur quadratum.
- 4 Radius Circuli est latus inscribendi sexanguli.
- 5 Octangulum quartâ, Decangulum quinquâ, Duodecangulum sextâ totius Peripheriæ parte bisectâ inscribitur.
- 6 Dimen-

Dimensio circuli hanc est: peripheria est tripla diametri, & ferè sesquiseptima, vel sicut se habent 7 ad 12 ita ferè se habet diameter ad peripheriam. Et vi-

Cap. XIV.

Fuit superficies Plano, sequitur Gibba, quæ inter alia inter ejus terminos interfacer.

Gibbum est sphericum, aut varium. Sphericum est gibbum æquidistanti a centro communi spaci.

Maxima in Spherico peripheria est, quæ Sphæram bifecat.

Varium est gibbum, cujus basis est Peripheria, la-recta a termino verticis in terminum basis.

Varium est conicum vel cylindraceum.

Conicum est, quod a subiecta peripheria æqualiter erigitur ad verticem.

Cylindraceum est, quod a subiecta peripheria ad terminum æqualem peripheriam æqualiter erigitur.

Cap. XV.

Fuit doctrina de Linea & Superficie, sequitur de corpore sive solido.

Corpus est figura lata & alta.

Terminus corporis est superficies.

Axis solidi est diameter, circa quam convertitur.

Solidum rectum est, cujus axis est perpendicularis ad basis.

Cap. XVI.

Corpus sive solidum est planum vel gibbum.

Planum est, quod comprehenditur a superficibus, quarum concursus constituit angulum solidum.

Linearum concursus planum.

Hoc est vel pyramis, vel pyramidarum.

Pyramis est solidum planum, de basi rectilinea æquilateralis fastigiatum, cujus Hedrae sunt urta plures anguli in basi.

Huc pertinet Tetrahedrum, quod est pyramis ordinata a quatuor Triangulis comprehensa, cujus latera

De superficiae gibbae

De Corpore

Corpus planum

Pyramis

sum. sex, anguli plani duodecim, solidi quatuor.

Cap. XVII.

1 Pyramidatum est solidum planum e pyramidi
comprehensum.

2 Pyramidatum est prisma aut polyedron mixtum

3 Prisma est pyramidatum, cujus duo opposita pla-
sunt aequalia, similis, parallela; reliquis parallelogra-
ma; eorum Hædra sunt binario plura angulis in basi

4 Planus e basi & altitudine est soliditas recti pi-
ramidi.

Cap. XVIII.

1 Prisma est pentaedrum aut e pentaedro compo-
situm.

2 Pentaedrum est, quod 5 Hædra comprehenditur

3 Prisma e pentaedro compositum, est hexaedru-
aut polyedrum.

4 Hexaedrum est, quod sex Hædra quadrangulis co-
tinetur, estque parallelepipedum vel trapezium.

5 Parallelepipedum est, cujus opposita plana su-
parallelogramma.

6 Parallelepipedum est, vel rectangulum, vel ob-
quangulum.

7 Parallelepipedum rectangulum est Cubus vel co-
longum.

8 Cubus est rectangulum Isocedrum Oblongum co-
tra. Horum latera sunt duodecim, Anguli plani vici-
xi quatuor, solidi octo.

9 Parallelepipedum obliquangulum comprehendit
Rhombis & Rhomboidibus.

10 Trapezium est, cujus Hædra neque Paralle-
neque aequales sunt.

11 Polyedra sunt vel triangula basis, vel quinqu-
gula.

12 Polyedrum triangula basis est vel Octaedrum
triangulis octo comprehensum; cujus latera sunt
anguli plani 24, solidi 8; vel Icosaedrum e viginti
cujus latera sunt 30, anguli plani 60, solidi 12.

13 Polyedru

1 Polyedrum quinquangulum basis est Dodecaedrum
duodecim quinquangulis comprehensum: cuius la-
ta sunt 30, anguli plani 60, solidi 10.

Cap. XIX.

1 Nunc est solidum gibbum, quod comprehenditur
superficie gibba.

2 Estque Sphæra, vel Varium.

3 Sphæra est corpus gibbum rotundum.

De (sphæra)

4 Fit & conversione circuli, manente diametro.

5 Circulus in sphæra maximus est, qui eam bisecat,
& est, æqualiter dividit.

XX.

1 Solidum varium comprehenditur variâ superficie
basi circulari.

De varia

2 Estque Conus, aut Cylindrus.

3 Conus est id, quod à conico ac basi comprehenditur.

4 Cylindrus est, quod à cylindraco & oppositis ba-
sibus comprehenditur.

5 Et sic Geometria finis esto.

LIBER QUINTUS.

DE ASTRONOMIA.

Cap. I.

1 Astronomia est Cœlestium orbium siderumque sci-
entia. Itaque ejus subjectum est corpus Cœleste circa

Astrono-
mie definitio.

medium (i.e. Terram) habitabile: quod Physica tractat ut
naturale: Astrologia ratione Effectuum, Astronomia

ord mensuram Situs & Motus.

2 Cœlestes orbes sunt vel *staseis*, ut primum Mo-
tus: vel *staseis* (stellati) ut octo Sphære inferiores.

3 Stellæ sunt vel fixæ, vel erraticæ seu planetæ.

4 Stellæ fixæ sunt, quæ ad invicem semper eandem
stantiam habent: Planetæ qui variant.

5 Planetæ sunt septem, in septem sphæris inferio-
ribus

alibus hoc ordine: Saturnus, Jupiter, Mars, Sol, Venus, Mercurius, Luna.

6 Stellæ fixæ sunt in Sphæra octava. Harum numerus præter Sporades, quæ innumerabiles dicuntur, dicitur esse 1022.

7 Distinguntur autem & Magnitudine & Configuratione.

8 Magnitudo Stellarum est Septuplex.

	1071	86	
Suntque stellæ	34 209	72	Majores
Magnitudinis	44 477	55	Terræ.
	54 217	31	
	64 49	18	

9 Respectu Configurationis distinguuntur in Iugines sive Sydera 48. Hodie numerantur plura. Sunt autem Sydera vel Australia, sive Meridionalia; vel septentrionalia, sive Borealia; vel Media.

10 Antiquitus versus Meridiem numerata sunt Sydera 15. (Nempe *Ursus* seu *Canis*, *Orion*, *Eridanus*, *Nilus*, *Lepus*, *Canis major* seu *Syrinx*, *Canicula* seu *Procyon*, *Cygnus*, *Hydra* seu *Serpens Australia*, *Vas* seu *Crater*, *Corvus*, *Centaurus*, *Lupus* seu *Leopardus*, *Ara* seu *Thyribulum*, *Corona Australia*, *Piscis Australia* seu *Mammæ*.)

11 Versus septentrionem sunt 21. (Nempe *Ursa minor* seu *Cynosura*, *Ursa major*, *Bootes*, *Draco*, *Corona viatrix*, *Hercules*, *Cepheus*, *Lyra*, *Cygnus*, *Cassiopeia*, *Pegasus*, *Hercules*, *Serpens*, *Serpentarius* seu *Ophiuchus*, *Gemma*, *Aquila*, *Delphinus*, *Pegasus*, *Equuleus*, *Andromeda*, *Triangulum*.)

12 Denique sunt Sydera inter hæc, nempe in Zodiaco, duodecim, h. e. *Aries*, *Taurus*, *Gemini*, *Cancer*, *Leo*, *Virgo*, *Libra*, *Scorpio*, *Sagittarius*, *Capricornus*, *Aquarius*, *Pisces*. Hoc disticho.

Sunt *Aries*, *Taurus*, *Gemini*, *Cancer*, *Leo*, *Virgo*, *Libra*, *Scorpius*, *Arcitenens*, *Capri*, *Amphora*, *Pisces*.

Cap. II.

1 Partes Astronomiæ sunt duæ: Prior de primo motu, (qui dicitur Diurnus) quo totum cælum quotidie de ortu in occasum circumrotatur. Posterior de motu secundo sive periodico, quo Sphæræ inferiores moventur ab occasu in ortum.

Divisio Astronomiæ

2 Ad ostendendos motus cœlestes assumantur Hypotheses.

3 Hinc Sphæra cœlestis dicitur esse mobilis circa suam Axem.

4 Axis est Diameter polis utrinque terminata, circa quam immobilem sphæra rotatur.

Axis

5 Polus est extremitas Axis.

6 Estque duplex; Septentrionalis sive Arcticus, & Meridionalis sive Antarcticus.

7 Septentrionalis est versus septentrionem, meridionalis est versus meridiem.

8 Deinde assumuntur Circuli, qui sunt lineæ descriptæ in Globi superficie.

Circulus

9 Circulorum istorum unusquisque habet gradus 360. Et singuli gradus habent sexaginta minuta, sive scrupula prima, (unde minutum primum est sexagesima pars gradus.) & rursus scrupulum primum habet sexaginta scrupula secunda. Scrupulum secundum sexaginta scrupula tertia, & sic deinceps.

10 Semicirculus ergo habet gradus 180. Quadrans autem circuli continet gradus 90.

Cap. III.

1 Circuli in cælo sunt majores vel minores.

2 Majores, qui sphæram bisecant, ut Horizon, Meridianus, Æquator, Zodiacus, & duo Coluri: quorum duo primi vocantur externi & mutabiles; posteriores interni & immutabiles. Illi pro diversitate locorum, in quibus cælum intuemur, variantur; hi non ita.

3 Horizon est circulus major, hemisphærium superius ab inferiori dirimens.

Horizon

4 Alter ejus polus est in nostro vertice, & dicitur Zenith; alter à diametro ei oppositus, & dicitur Nadir.

5 Horizon

5 Horizon est sensibilis, vel intelligibilis seu rationalis.

6 Sensibilis qui terminat visum nostrum, & videtur coelum æqualiter in partem superiorem & inferiorem secare. Hic varius esse potest.

7 Intelligibilis qui exactè h. secat.

8 Et sic (Horizon) est rectus quando per polos mundi transit. Vel obliquus, quando alter polus super eum aliquantulum elevatur, alter deprimitur vel parallelus, quando unus Polus est in puncto verticali, tum enim Horizon est Equatori parallelus, aliter constituitur cum eo Angulum Sphæricum obliquum, vel rectum.

9 Hinc etiam sphaera est recta, quando Horizon est rectus; vel obliqua, quando est obliquus. Sphaera autem stans seu perpendicularis & parallela dicitur, in qua poli Horizontis cum polis mundi coincidunt, (i. e.) quando alter mundi polus (ut prius) est in vertice.

10 In sphaera recta omnes stellæ oriuntur, & occidunt. In sphaera autem non recta, aliquæ semper occultantur, aliquæ semper supra Horizontem manent.

*Meridia-
nus.*

11 Meridianus est circulus major cuilibet loco peculiaris & proprius, ductus per loci verticem & mundi polos, ad quem Sol (primi cæli motu) delatus, interdiu meridiem, noctu mediam noctem efficit.

12 Tot possunt esse Meridiani quot puncta verticalia; sed facilitatis gratiâ 180 numerantur.

Cap. IV.

Equator.

1 Equator est circulus major, medio sphaeræ loco inter utrumque polum mundi collocatus, & ab utroque æqualiter distans.

2 Appellatur & æquinoctialis, quia Sol in Zodiaco (qui duobus in locis obliquè secat Equatorem) ad eum delatus facit æquinoctia.

3 Equinoctium vernum quidem in principio Arietis, circa 10 diem Martii.

4 Equinoctium autumnale autem in principio Librae, circa 12 diem Septembris.

5 Est hic circulus etiam mensura temporis. Quoties enim

emus quindecim gradus ipsius supra horizontem ascendant, toties hora una absoluta.

Cap. V.

1 Zodiacus est circulus major, obliquus, & latus, sub Zodiacus, quo Planete perpetuo versantur.

2 Dividitur secundum latitudinem (quæ est 16 graduum) in lineas sex, quarum mediæ vocatur orbita Solis, itemq; Ecliptica, quæ Luna & Sol in ea conjungitur, Sol; oppositis verb. Luna deficit & eclipsatur.

3 Secundum longitudinem dividitur in signa 12, quæ sunt Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, &c. ut prius dicta etiam duodecimæ partes, v. z. Zodiaci. Illorum singula habent 30 gradus.

4 Inter hæc quatuor dicuntur Cardinalia, nempe Aries & Libra (in quibus sunt æquinoctia, ibi verum, hic autumnale) Cancer & Capricornus, in quibus sunt solstitia, ibi æstivum, hic hyemale.

5 Distinguntur signa Zodiaci in Septentrionalia sive borealia, & Meridionalia sive Austrina. Illa sunt in ea parte Zodiaci, quæ declinat ab æquatore versus Septentrionem: (Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo.) Hæc sunt in Zodiaco, ubi ipse declinat ab æquatore versus meridiem, & sunt 6 reliqua.

Adhuc aliter distinguuntur signa in ascendentia & descendentia.

7 Ascendentia sunt quæ ab Austro ex Tropico Capricorni ascendunt, versus Septentrionem, ad Tropicum Canceri, ut sunt, Capricornus, Aquarius, Pisces, Aries, Taurus, Gemini. In his signis quando Sol existit, dies augentur.

8 Descendentia sunt, quæ à Septentrione à Tropico Canceri descendunt, versus Austrum seu meridiem ad tropicum Capricorni: & sunt sex reliqua. Id his dies minuuntur.

Cap. VI.

1 Supersunt (de circulis majoribus) Coluri, qui sunt circuli majores per utrumque polum mundi, & puncta

puncta in Zodiaco cardinalia (h. e. Solstitialia vel Æquinoctialia) ducti.

2 Unde coluri duo sunt Colurus Solstitionum, & Æquinoctiorum.

3 Colurus solstitionum est circulus major, qui transit per puncta solstitialia, quæ sunt principia Canceri & Capricorni. Vel qui transit à Polo mundi per Zodiacum ibi, ubi altera quidem parte summe est elevatus, & altera opposita parte summe depressus.

4 Solstitium æstivale fit in principio Canceri, circa 21 diem Junii. Hyemale in principio Capricorni, circa 23 Decembris.

5 Colurus Æquinoctiorum est circulus major, qui à polo mundi transit per puncta Æquinoctialia in Zodiaco.

6 Puncta Æquinoctialia sunt principium Libræ & principium Arietis, in ea parte Zodiaci, ubi ipse Æquatorem secat.

7 Estque Æquinoctium vernum in principio Arietis circa 14 Martii. Autumnale in principio Libræ circa 23 diem Septembris, ut supra diximus cap. 4. de his Distinctionibus.

Hæ duo solstitium faciunt, *Cancer, Capricornus*,
Sed noctes æquant *Aries & Libra* diebus.

Cap. VII.

*Circuli mi-
nores.*

1 Fuerunt circuli majores, sequuntur Minores.

2 Minores sunt, qui secant sphaeram in partes inæquales: habent gradus 360 gradibus majorum non æquales, sed proportionales.

Tropici.

3 Tales sunt quatuor: nempe duo Tropici: Tropicus Canceri, & tropicus Capricorni: & duo polares, Arcticus & Antarcticus.

4 Tropicus Canceri est, qui cum Zodiaco in signo canceri jungitur, quique describitur motu diurno Solis, existentis in puncto solstitii æstivi.

5 Tropicus Capricorni est, qui cum Zodiaco jungitur in signo Capricorni, quique describitur motu diurno Solis, existentis in puncto solstitii hyemalis.

6 Appellantur Tropici duo & sunt duo, à vertendo, quis Sol veniens ad eam Zodiaci partem, vertitur & reuertitur, faciendo dies vel longiores à Capricorno, vel breviores à Cancro.

Cap. VIII.

1 Fuit de Tropici, sequitur de circulis Polaribus.

2 Circuli Polares sunt circuli minores, qui inter omnes circulos parallelos (qui sunt Equator, duo Tropici, & duo Polares) proximè accedunt ad polos mundi, & in quibus sunt poli Zodiaci, qui istos circulos motu diurno describunt.

Circuli Polares.

3 Distant (sicut & Poli Zodiaci,) à polis mundi 33 gradibus & semisse.

4 Polares Circuli sunt duo: Arcticus & Antarcticus.

5 Circulus Arcticus est circulus polaris, versus polum Arcticum, transiens per caput Arcture, sive Ursæ majoris, unde nomen habet, tum circulus, tum etiam polum, ab eius vicinitate.

6 Antarcticus est, qui est Arctico oppositus, circa polum Antarcticum sive meridionalem.

Cap. IX.

1 Hactenus fuit de circulis, sequitur speculatio quorundam usus.

Usus Horizontis.

2 Primo igitur Horizon definit ortus & occasus.

3 Idque vel cum Sole, vel cum Equatore.

4 Cum Sole ostendit ortum & occasum Poëticum, (hoc est, eum qui à Poëtis in temporum descriptionibus usurpari solet) cum Equatore Astronomicum.

Ortus & Occasus Poëticus.

5 Tali occasu Poëtico omnes stellæ occidunt, quando Sole exorto, ex oculis quælibet evanescunt. Ortus autem dicuntur omnes stellæ, quæ post occasum Solis supra Horizontem nostrum apparent.

6 Stellarum iste ortus & occasus non fit simpli, sed aliz citius, aliz serius oriuntur occiduntve, prout majus minusve lumen habent.

7 Dicitur hic ortus & occasus Heliacus et apparens.

8 Est etiam ortus et occasus Poëticus verus; isque vel Cosmicus vel Chronicus,

9 Cosmicus

9. Cœlicæ stella oritur, quando cum Sole supra Horizontem emergit. Occidit, quando Sole ex adverso oriente infra Horizontem descendit.

10. Chronicæ stella oritur, quando supra Horizontem ascendit, Sole à regione infra Horizontem decumbente; Occidit, quando cum Sole occidit.

11. Indicat etiam Horizon cum Sole crepuscula. Quando enim Sol movetur per 18 gradus proximos Horizonti, antequam emergat, fit crepusculum matutinum, sive diluculum. Quando movetur per 18 gradus proximos Horizonti, postquam jam occidit, fit crepusculum vespertinum.

Cap. X.

Ortus & Occasus Astronomicus

1. Ortus & Occasus Astronomicus (quem Horizon describit cum Equatore) est adscensus & descensus arcuum & partium Ecclesiæ, vel stellæ, supra vel infra Horizontem.

Adscensio stellæ,

2. Adscensio stellæ vel signi, est portio Equatoris rapta, quanta cum ea stella vel signo coacta est.

Descensio stellæ.

3. Descensio stellæ vel signi, est portio Equatoris tanta, quanta cum eo signo vel stella demergitur.

Amplitudo ortiva & occidua.

4. Ortui & Occasui isti conjuncta est amplitudo ortiva & occidua.

5. Amplitudo ortus vel occasus astrorum, est arcus Horizontis, inter stellam orientem aut occidentem & Equatorem interjacens.

6. Amplitudo igitur ortus solaris in solstitio, est arcus Horizontis, ab alterutro Tropico ad Equatorem. Unde Sol in punctis solsticialibus habet amplitudinem maximam, in Equinoctialibus nullam, in aliis variam.

Cap. XI.

De usu Meridiani.

1. Fuit de usu Horizontis, sequitur de usu Meridiani, qui ostendit summam stellæ altitudinem, & elevationem poli.

Altitudo stellæ.

2. Altitudo stellæ maxima est, cum existit sub meridiano. Definiturque arcu isto, qui inter punctum illud, quod stella sub Meridiano habet, & inter proximum punctum Horizontis, intercipitur.

3 Sol ergo in Meridie (quo tempore sub Meridiano est) habet summam altitudinem.

4 Elevatio poli est arcus Meridiani, interceptus inter polum mundi apparentem & proximum punctum Horizonis.

5 Accidit & stelle ejus declinatio, que est arcus Declinatio. circuli declinationum, inter Equatorem & Stellam sive punctum datum.

6 Circuli declinationum sunt circuli magni descripti per polos mundi & vera stellarum loca, ostendentes earundem ab Equatore distantiam: seu est distantia stelle ab Equatore.

Cap. XII.

1 Equatoris usus (præter alios supra nominatos) hic est, ut cum reliquis quatuor parallelis (videlicet duobus Tropiis, & duobus Polaribus) describat Zonas coeli, & per accommodationem, etiam zonas terre.

De usibus quatuor.

2 Zonæ istæ sunt quinque.

3 Una est, inter circulum polarem Arcticum, & polum mundi Arcticum.

Zonæ celi & terre.

4 Secunda est, ex opposito, inter circulum polarem Antarcticum, & polum mundi Antarcticum.

5 Tertia est huic vicina, inter Tropicum Capricorni, & circulum polarem Antarcticum.

6 Quarta, illi respondens, est inter Tropicum Canceri, & circulum polarem Arcticum.

7 Quinta denique inter omnes istas media est, quæ interjacet inter utrumque Tropicum, & bisecatur ab Equatore.

8 In terra quinta appellatur Torrida, & propterea intemperata. Prima et secunda sunt frigida, et similiter intemperata. Tertia et Quarta sunt temperata, et proinde prorsus habitabiles.

9 Usus Colutorum fuit supra, monstrare æquinoctia et solstitia.

Usus Colutorum.

Cap. XIII.

1 Consideratis quorundam circulorum usibus, considerandus nunc est etiam usus Solis, quem habet ex quodidiano, sive primo motu.

De diebus.

1 Motu

1. *De Mena* igitur ista Solis describitur dies.

2. Dies communiter distinguitur in naturalem & artificialem.

3. Dies naturalis est spatium 24. horarum, & paulo ultra, quo Solis centrum ab uno meridiano ad eundem semel circumducitur.

4. Isti modo dies acceptus non opponitur nocti, sed hanc includit.

5. Dies artificialis est temporis spatium, quo Sol centro suo commoratur supra nostrum Horizontem.

6. Huic opponitur nox, quæ est spatium temporis, quo Sol circumducitur per Hemisphærium inferius.

Cap. XIV.

1. Partes diei & noctis sunt Horæ.

2. Hora (proprie) est vigesima quarta pars temporis totius, quod quotidiana sua circumvolutione Sol describit.

3. Horæ istæ numerantur in Equatore; Equator enim quando per 15. gradus suos ascendit supra Horizontem, hora est.

4. Unde toto Equatore (qui habet gradus 360, sicut & reliqui circuli) per 24. diviso, reddentur unicuique vigesima quarta, hoc est, horæ, 15 gradus.

5. Partes propriæ diei sunt, Tempus Antemeridianum (quo Sol movetur à cardine Orientis ad circulum meridianum;) meridianum (quo Sol centro suo existit sub meridiano;) & pomeridianum, quo Sol movetur à meridiano ad cardinem occidentis.

6. Noctis partes propriæ sunt vigilie: Prima, Secunda, Tertia, Quarta. Hactenus prima pars Astronomiæ.

De secunda parte Astronomiæ.

Cap. XV.

1. Absoluta prima parte Astronomiæ de primo motu, sequitur secunda, de secundo motu sive Periodico.

2. Motus Periodicus est proprius stellarum fixarum & Planetarum, quo primi mobilis motui contrariantes ab occasu in ortum provehuntur.

3. Hunc

De Hora,

*De motu
periodico
stellarum,*

1 Hunc motum absolvent stellæ fixæ secundum Coelestium 25826 annis solaribus; secundum alios 4900 annis; quo tempore circumvolvi dicitur sphaera Nona, una secum circumducens Octavam, diciturque hoc spatium Annus magnus Platonius.

2 Saturnus 30 annis solaribus cursum suum periodicum conficit.

3 Jupiter annis duodecim.

4 Mars annis duobus.

5 Venus & Mercurius anno uno.

Cap. XVI.

1 Periodicum motum suum Sol absolvit anno.

2 Annus ergo solaris est spatium temporis, quo Sol percurrenti duodecim signa Zodiaci, eodem, unde profectus est, redit.

3 Constat diebus 365, horis 5, & 49 minutis primis, intra quod tempus Sol redit ad illud punctum, à quo semel est digressus.

4 Ejus anni partes sunt, ver, æstas, autumnus, & hyems.

5 Varietas istorum temporum efficitur à varietate periodici motus Solis, qui ab Aequatore recedit modò in signa septentrionalia, & facit tempora calida; modò in signa meridionalia, & facit tempora frigida, Diesque longiores vel breviores.

Cap. XVII.

1 Ver est prima pars anni ab Aequinoctio Arietis ad Solstitium in Cancro.

2 Incipit ista pars anni in Martio, continuatur per Aprilem et Majum, et terminatur in Junio Sole moto per signum Arietis, Tauri, et Geminorum.

3 Aestas est secunda pars anni à solstitio Cancri ad æquinoctium Libræ.

4 Incipit in Junio, continuatur per Julium et Augustum, et terminatur in initio Septembris: Sole moto per Cancrum, Leonem, et Virginem.

5 Autumnus est quarta pars anni ab æquinoctio Libræ ad solstitium Capricorni,

6 Incipit

De motu
periodico
Solis.

Annus.

De parti-
bus Anni.

6 Incipit in Septembri, continuatur per Octob. et Novemb. et terminatur in Decembri; Sole moto per Scorpionem, et Sagittarium;

7 Hyems est quattuor pars anni, à solstitio Capricorni sive brumali, ad æquinoctium Aëctisani;

8 Incipit in Decembri, continuatur per Janu. Feb. et finitur in initio Martij, Sole moto per Capricornum, Aquarium, et Piscem.

9 Menses igitur anni sunt duodecim, Januarius, Februarius, Martius, Aprilis, Maius, Junius, Julius, Augustus, September, October, November, December.

10 Quot autem singulorum mensium dies sint, id vulgari isti versus continetur:

Ter denos September habet, totidemq. November;

Junius, Aprilis; reliquis superadditur unus; his quibus (Siculis bissextus) viginti Februus additur.

Cap. XVIII.

De motu
periodico
Lunæ.

1 Fuit motus periodicus Solis, annuus videl. sequitur motum Lunæ, qui absolvitur mense.

2 Mensis est tempus, quo Luna motu suo periodico signa Zodiaci emittitur.

De mensibus.

3 Estque mensis vel peragratiōis, vel conjunctionis, vel apparitionis.

4 Mensis peragratiōis est, tempus unā Lunæ Periodo descriptum; (i.) quo Luna Periodum cursu suū absolvit dicitur Mensis periodicus, estque dierum 27, et aliquot horarum.

5 Mensis conjunctionis est tempus inter duo Novilunia, et dicitur mensis Synodicus, estque dierum 29 et aliquot horarum.

6 Mensis apparitionis est tempus à primo Lunæ aspectu ad ejus evanescenciā numeratum, diciturque Mensis illuminationis; et est dierum, ut plurimum, 28.

Cap. XIX.

De apparitionibus
Lunæ.

1 Apparitiones, sive variationes Lunæ sunt varix, pro variatione mutuatilli luminis, quod Luna à Sole accipit.

2 Postquam conjuncta fuit Luna Soli, die quinto demum

demum apparet falcata, eâ sui parte, quâ respicit Solem.

3 Die septimo dimidiata.

4 Die undecimo prætumida.

5 Die decimo quinto est plenilunium, quo tempore ex-
adverso Soli opponitur.

6 Ab eo tempore, contrario ordine, incipit decre-
scere, apparetque die 19 à prima conjunctione iterum præ-
tumida.

7 Vigesimo secundo dimidiata.

8 Vigesimo sexto falcata.

9 Trigesimo iterum congregitur cum Sole.

Cap. XX.

1 Soli & Lunæ aliquando accidunt eclipses.

2 Igitur quando Sol & Luna diametraliter con-
iunguntur contingit eclipsis Solis: Quando è diametro op-
ponuntur, contingit eclipsis Lunæ.

3 Est autem Diametralis conjunctio, cum Linea du-
cta à centro Solis transit ad terram per centrum Lunæ,
et non procul inde. Et Diametralis oppositio, cum li-
nea ducta per centrum mundi transit per centrum Solis
& Lunæ, vel non procul inde.

4 Est insuper eclipsis Solis, aversio radiorum Solis
à aliqua terræ parte, Lunâ inter terram & Solem in-
positâ.

5 Eclipsis Lunæ est, privatio luminis solaris in luna
corpore, quæ fit ipsâ (Lunâ) versâ in umbram terræ,
Soli & Lunæ diametraliter interjectæ.

6 Magnum ergo discrimen est inter Eclipsin Solis &
lunæ. Hic enim realis absentia luminis est in Luna,
hic non, sed ibi tantum à nobis lumen Solis avertitur,
propter interjectum Lunæ corpus.

Atque sic Astronomiæ etiam finis esto.

De Eclipsi-
bus.

LIBER SEXTUS. DE OPTICA.

Cap. I.

*Definitio.
Objectum;*

- 1 Optica est bene videndi scientia.
- 2 Res ad bene videndum, proposita est visibile.
- 3 Visibile est, quod radiat per medium.
- 4 Radius est linea ipsius visibilis, quæ species visibilis effunditur.
- 5 Medium est corpus pellucidum, impunè radiis pervium.

6 Unde 1 opacum est corpus radiis inivium. Et 2 visibile est densius medio.

7 Radiat visibile 1 è quolibet sui puncto. 2 Radii recti. 3 tantum in oppositum. 4 per figuram è basi in mucronem fastigiatam, hoc est, Pyramidalem.

8 Radiat radio velocissimo, sed tamen finito & in finitum.

9 Species visibilium per medium distinctè penetrant.

Cap. II.

*Visibilis
diviso.*

1 Visibile dividitur in visibile per se, & visibile per accidens.

2 Visibile per se est, quod per se radiat : ut, Lux & Color.

Lux:

3 Lux est visibile per se, primò præcipuèque radiens.

4 Unde luminosum corpus est, quod radiis maximè sensibilibus radiat.

Tenebræ.

5 Luci opponuntur tenebræ, quæ sunt integra lucis privatio; & umbra, quæ est imminutio lucis interposito opaco.

Umbra;

6 Umbra terminatur radiis lucis, & projicitur in partem luci oppositam; & assimilat figuram sui opaci; sequitur motum sui opaci. Et multiplicata est umbrosa.

7 Color est per se visibile, ope lucis radians.

8 Estque medius vel extremus, ut in Physicis.

Color.

9 Visibile per accidens est, quod mediante colore radiat.

To Ab Alhazeno & Vitel. talia visibilia numerantur
 10. Rursus revocatur ad duo; Magnitudinem videlicet
 et locum.

Cap. III.

1 Fuit de visibili, sequitur de visione.

2 Visio fit specie visibili extrinseca in oculum recepta. *Visio*

3 Itaque fit radiis ad oculi superficiem perpendicularibus;

4 Visio percipit solum, figuram ac ordinem partium visibilis.

5 Visio percipit duobus oculis unicam visibilis speciem.

6 Visio fit utroque oculo similiter mota.

7 Visio percipit objectum visibile majus oculo.

Cap. IV.

1 Visio duplex est, simplex vel composita.

2 Simplex est, quæ fit solo incidentiæ radio;

3 Visio simplex est, confusa, vel distincta.

4 Visio confusa est, quæ visibile totum simul confusè videtur in instanti, per quemlibet opacæ figuræ radium.

5 Visio distincta est, quæ visibile videtur distinctè; hoc fit 1 in tempore. 2 & per partes. 3 et Ratiocinatione.

4 et comprehendendo formam visibilis.

Cap. V.

1 Visio simplex accommodanda est ad objecti visibilitatem. *Visio applicatio ad objectum*

2 1 Lumen majus obscurat minus.

3 2 Umbra videtur privatione primæ lucis, præsentem secundam.

4 3 Color multis modis variatur 1 pro varietate luminis, 2 pro varietate medii, 3 ex distantia lucis, 4 ex oculi debilitate.

5 4 Quantum ad *Quantitatem*: Equalium propius videtur majus & certius.

6 5 Quantum ad *Figuram*: Quadratum sæpè videtur oblongum, et oblongum quadratum. Puncta in se regulariter mota videntur peripheriæ; lineæ, circuli.

F 2

Sphæræ

Sphaera convexum vel concavum eminus videtur planum. Lux per angulare foramen longius continuatur rotundatur.

Cap. VI.

1 6 Quantum ad Locum. Disjuncta propter distantiam videntur conjuncta. Item parallela videntur concurrere.

2 7 De Numero: Visibile simplex videtur geminum
3 Si videatur altero oculo directe, altero oblique.
4 circa concursum axium. 3 Vel variato velociter
4 Vel ebrio & furioso.

2 8 De Motu: Motus videtur ex comprehensione
sibilis, diverso loco moti.

4 Quies videtur, cum visibile manet eodem loco
lenibili tempore.

5 Umbra videtur ad corporis motum moveri, sed
ita est.

6 Velociter in orbem motum videtur quiescere.

7 Tardius motum & quiescens etiam inter velociter
mota, videtur velocissime aliorum moveri, ut luna
inter nubes.

8 Tardius motum videtur quiescere.

Cap. VII.

*Visio com-
posita.*

1 Fuit visio Simplex, sequitur Composita; quae
radiis incidentiae & obliquationis.

2 Radius obliquationis (vel obliquatus) est, quae
species ad oculum obliquatur e diversa superficie.

3 Visio composita videt visibile per imaginem, quae
est extra locum visibilis. Ut gladium in pariete, per
imaginem quae est in speculo.

4 Visio composita est vel reflexa (qualis in speculo)
vel Refracta (qualis per conspiciendum.)

Visio reflexa.

5 Reflexa est visio composita in idem medium.

6 Si radius ad Reflexivum indicit perpendiculariter
reflektitur in seipsum: Si oblique, reflektitur ad angulum
obliquum.

7 Reflexivum est asperum, vel politum.

8 Reflexivum asperum reflektit tantum lucem & color
rem, ut in Angulis aedium.

9 Reflexivum politum

9. Reflexivum politum est Speculum.

Cap. VIII.

Speculum]

1 Speculum est reflexivum, quo reflectitur non solum
et color, sed etiam imago.

2 De ejus veritate dicendum: si visibile et Speculum
tu figuraeque similia sunt, imago est verior.

3 De fallacia speculi dicendum: Loci discrimina ferè
identur in speculis averfa; deorsum, sursum; dextror-
um, sinistrorsum; sed alta profundaque perpendicu-
ne variter.

4 Si Speculum partibus effractis contiguum sit, uno
tendente populus videbitur.

5 Efficitur Speculum ex materiis variis, Metallis, la-
pidibus, lignis, vitro.

Cap. IX.

1 Speculum est vel planum, vel obliquum.

2 In plano distantia et imago videtur æqualis visibi]
& imago semper videtur pone Speculum.

3 Inter obliquos primū est sphaericum, cujus Dia-
meter & centrum est Diameter & centrum sphaerae.

4 In speculo convexo imago tantū minor videtur,
tantū minus est Speculum.

5 In eodem tantū major videbitur, quantū visibile
propinquius.

6 In speculo concavo imago videtur inversa, pars
pera in loco infero.

7 Speculum varium & pluribus speculis composi-
um urit. Compositum tū ex planis, tū ex convexis,
tū ex concavis omnium maximè.

Cap. X.

1 Fuit visio reflexa, sequitur Refracta, quæ est visio *Visio re-
fracta.*
composita in diversum medium, ut cum video nummum
aqua, aut literas per conspiciillum.

2 Medium diversum est, quod differt densitate & ra-
tate.

3 Refractivum semper est translucentum, ideoque et
diu incidentibus pervium.

4 Refractivum quodlibet est etiam reflexivum.

5 Imago videtur in medio rariore remota & minor. In densiore propior et major.

6 Demersa in aquam videntur majora.

7 Visa per duo diversa media (ut per aerem et aquam) videntur fracta.

8 Visa per multiplex medium videntur majora. Et propterea à senibus adhibentur conspiciilla.

9 Contingit quandoque reflexionis et refractionis mixtura, ut in Iride, quæ est speciei radiantis lucis, quæ in vario medio variè obliquata, puniceum, viridem, et purpureum colorem representat.

10 Atque sic Opticæ esto finis.

LIBER SEPTIMUS. DE ETHICA.

Cap. I.

Ethica.

1 Ethica est scientia (Practica) qua informatur homo, ut summum bonum consequatur; quod Ethicæ finis est.

2 Summum bonum est actio animi, secundum virtutem perfectam in vita perfecta.

Summum bonum.

3 Non absurde dicitur virtutis habitus (si tamen talis sit, ut non adsit impedimentum prohibens actum) reddere hominem politicè beatum, ideòque in eo summum bonum consistere Morale.

4 Honor non est summum bonum, nec Divitiæ, nec aliquod Bonum corporis, nec Voluptas animæ vel corporis.

Cap. II.

De Virtute. 1 Hæc de fine; nempe de summo bono, sequitur de Mediis, quæ sunt Virtutes.

2 Virtus est habitus animæ, quo vir bonus efficitur ad munus suum benè et laudabiliter obeundum idoneus.

3 Estque Moralis vel Intellectiva.

Moralis.

4 Virtus moralis est, quæ in hominum societate Morales instruat.

5 Hæc

5 Hæc est perfecta, vel imperfecta, seu semivirtus.

6 Perfecta est habitus electivus, in mediocritate consistens quoad nos, ratione definita, sic ut prudens deservit. *Perfectus*

Cap. III.

1 Fuit de virtute, sequitur de ejus causa efficiente. *Efficiens*

2 Causa efficiens virtutis sunt crebræ actiones in mediocritati confirmandæ. *Virtutis*

3 Sunt igitur aliæ actiones habitum antecedentes, aliæ consequentes, quæ multis differunt à se invicem. *Actiones*

4 Cæterum actio est voluntaria, vel invita.

5 Actio Voluntaria est, cujus principium est in ipso agente, plenè singulas actionis circumstantias sciente. *Voluntaria*

6 In ea requiruntur voluntas, consultatio, et electio.

7 Voluntas est appetitio boni, tum veri, tum apparentis.

8 Consultatio est ratiocinatio de mediis, quibus ad finem pervenitur.

9 Electio est appetitio præmeditata eorum quæ à nobis fieri possunt.

Cap. IV.

1 Fuit actio Voluntaria, sequitur de Invita (ad quam reducitur et ea, quæ mixta dicitur,) quæ est actio, cujus principium est extra nos. *De actione invita*

2 Actio invita est Violenta, vel Imprudens.

3 Violenta absolute est, quando principium extrinsecum tale est, ut nihil adjumenti afferat is, qui agit vel patitur.

4 Voluntaria secundum quid est, ubi circumstantiæ externæ quidem movent, non tamen omnem consultationem vel electionem tollunt.

5 Actio imprudens est, quæ fit ab agente quarundam particularium circumstantiarum ignaro, et habet consequentiam poenitentem.

Cap. V.

1 Fuerunt causæ virtutis, hoc est, Actiones; sequitur de Objecto. *De objecto*

2 Objectum ergo virtutum moralium sunt Affectus. *Virtutis*

fectus, in quibus moderandis ipse occupantur.

Affectus.

2 Sunt autem Affectus (qui à Picolom. vocantur perturbationes) motiones appetentis sensuum facultatis nec non spirituum cordis, ab objecto, quod per vim imaginandi, vel iucundum nobis, vel molestum apparet, a molestiam vitandam, fruendamque iucunditatem.

3 Tales Affectus sunt ; Ira, Audacia, Timor, Cupiditas honoris, Proclivitas ad dandum, &c.

4 Occupatur sic circa eos virtus, ut excelsus & defectus reseat.

5 Unde absolute Affectus quivis non sunt mali, vel tollendi ex natura, ut volunt Stoici. Sed potius indifferentes, & mali sunt ex usu malo.

Cap. VI.

1 Habuimus causam & objectum virtutis moralis, sequitur Adjunctum, quod est Amicitia.

Amicitia.

2 Amicitia est mutua & manifesta benevolentia, erga eos qui amantur, animo concepta.

3 In Amicitia requiruntur benevolentia, concordia, beneficentia, & convictus.

4 Officia Amicitiae nascuntur ex φιλαυγία.

Φιλαυγία.

5 Φιλαυγία est, quā vir bonus animum suum maxime amat, cumque optimis bonis excolere studet.

6 Ergo si tu mihi, & ego tibi velimus, quod tu tibi & ego mihi (id quod φιλαυγίας est) volumus, tum nascitur amicitia & conservatur.

Cap. VII.

1 Haecenus de virtute morali in genere, sequitur de ea in specie.

2 Cernitur igitur ipsa in gubernatione affectuum Corporis & Animi.

Fortitudo.

3 Prima ergo est fortitudo, quae est virtus medioeritatem servans in iis, quae metum vel fiduciam incutere possunt, h.e. in periculis adeundis & perferendis.

4 Objectum ergo Fortitudinis sunt audenda & formidabilia.

5 Extrema hic sunt, Metus & Audacia.

6 Metus est dolor ex cognitione mali impendentis,

dis, quod molestiam aut perniciem inducere videbatur
in confidendo deficiens.

7 Audacia est nimia fiducia in periculis subeundis
et arrogantia quadam sine ratione.

Cap. VIII.

1 Secunda virtus moralis est Temperantia, quæ est
virtus servans mediocritatem in appetendis & fugiendis
corporis voluptatibus.

Temperan-
tia.

2 Voluptas hic intelligitur, quæ est in gustu & ta-
ctu, imprimis venero.

3 Unde Temperantia est, vel Frugalitas, vel Casti-
tas.

4 Frugalitas est temperantia circa voluptatem gu-
stus; pertinetque ad eam Abstinencia & Sobrietas.

5 Castitas est temperantia circa voluptatem tactus.
Ad hanc pertinet Virginitas.

6 Vitia Temperantiæ contrariæ continentur nomine
intemperantiæ, ad quam pertinet voracitas, ebrietas,
libido, et Stupiditas.

Cap. IX.

1 Tertia virtus moralis est Liberalitas, quæ est vir-
tus mediocritatem servans in pecuniis modicis dandis et
accipiendis.

Liberalitas

2 In dando observandæ sunt circumstantiæ quinque:
Persona (dantis et accipientis,) quantitas, qualitas,
tempus, & locus.

3 In accipiendo liberalis cavere debet, ne aliunde
accipiat, quàm unde debet, usque honestis rationibus
facultates suas augeat.

4 Liberalitati opponitur Prodigalitas, et Avaritia:
illa in dando, hæc in accipiendo, retinendoque modum
excedit.

5 Quarta virtus moralis est Magnificencia, quæ in
dem occupatur in sumptibus, sed majoribus.

Magnifi-
centia.

Cap. X.

1 Quinta virtus moralis est Modestia, et sexta Mag-
nimitas.

Modestia.
Magni-
mitas.

2 Hæ duæ virtutes occupantur circa honores.

3 Honor

3 Honor est premium, quod viris claris propter merita a viris bonis defertur.

4 Est autem magnanimitas virtus occupata circa honores magnos appetendor. Modestia circa parvos.

5 Magnanimitate opponitur superbia & pusillanimitas. Modestiae ambitio et abiectio animi.

• Cap. XI.

Mansuetudo.

1 Septima virtus moralis est *Mansuetudo*.

2 Mansuetudo est virtus iuxta modum imponens vindicando & puniendo.

3 Ira autem est affectus animi cum vindictae cupiditate ex contemptu nostri aut nostrorum ortus.

4 Vitia huic virtuti opposita sunt lenitudo & iracundia.

5 Lenitudo sive indulgentia est vitium, per quod iustis quidem de causis ira commovetur.

6 Iracundia est vitium in irascendo modum excedens.

7 Ad eam pertinet, 1 Exandescencia, qua leviter irascimur, sed subito placamur. 2 Amarulentia, quae tardè irascimur, iram tamen semel conceptam non cito deponimus. 3 Grudelitas, quae est iracundia pertinax & aperta, quae absque vindicta extraordinaria placari non potest.

Cap. XII.

Affabilitas.

1 Octava virtus moralis est *Affabilitas*, quae est virtus servans in sermone serio mediocritatem.

Ejus vitia sunt Morositas & Assentatio.

3 Assentatio est vitium, quo contra honestatis rationem, iis quibuscum conversamur, in omnibus placere studemus; Morositas est cum iis in nullis placere conamur.

Urbanitas.

4 Nona virtus huic vicina est *urbanitas*, quae est virtus in ludis et jocis servans mediocritatem.

5 Ejus vitia sunt; Scurrilitas, quae in jocando modum excedit; & rusticitas, quae deficit, sic ut nec ipse joculari velimus, nec alios jocantes perferre possimus.

Cap. XIII.

1 Decima virtus est *Veracitas*, quæ servat mediocritatem in sermone sic, ut nihil addamus vel detrahamus his, quæ sunt dicenda: huic opponitur *Mendacium*.

2 *Mendacium* est cum significamus aliud verbis contrarium illi quod est in mente & affectu nostro, cum scilicet, quando ad id significandum obligamur.

3 Sub hoc continetur arrogantia, simulatio, & dissimulatio.

4 *Arrogantia* est mendacium, quo plus nobis tribuimus, quam revera habemus.

5 *Simulatio* est mendax affirmatio. *Dissimulatio* est mendax negatio.

6 Undecima, in sermone etiam est *Taciturnitas*, quæ *Taciturnitas*, servat mediocritatem, ut, nec plus, nec minus loquatur, quam persona, loco, & tempori accommodatum sit.

7 *Taciturnitas* in excessu opponitur *Garrulitas*, famularitas, divulgatio secretorum. In defectu nimium silentium, quod vel bonæ causæ, vel veritati, vel honestati, vel nobis nocet.

Cap. XIV.

1 Ultima virtus moralis adhuc superest, quæ est *Iustitia*.

2 *Iustitia* est constans & perpetua voluntas suum cuique tribuendi.

3 *Iustitia* est vel universalis, vel particularis.

4 Illa est, qua omnibus legibus ad publicam societatis conservationem obedientia præstat. Hæc in distributione & commutatione mediocritatem servat.

5 Hinc *iustitia* particularis est vel commutativa, vel distributiva.

Cap. XV.

1 *Iustitia* distributiva est, quæ in distributione rerum externorum (honorum, præmiorum, poenarum) distribuitur pro ratione dignitatis poenarum & æqualitatis rerum unicuique singulis tribuit.

2 Ad hunc pertinet, 1 *Observantia* erga superiores.

2 *Gra-*

2 Gratitude erga bene meritos. 3 Honestum iudicium de donis et virtutibus aliorum. 4 Integritas iudicialis.

5 Iustitia defensiva, et propulsatrix, &c.

6 Pertinet hac jus Talionis, quod nihil aliud est quam retributio premiorum vel poenarum proportionaliter facta.

7 Huic Iustitiae distributivae opponuntur 1 Contemptus superiorum. 2 Ingratitudo. 3 Calumniarum. 4 Iniquitas in iudicando, *negotiorum*, rigidum jus, quod est rigida injuria. 5 Cessatio in defendendis nobis vel aliis, &c.

*Communi-
tativa.*

8 Iustitia commutativa est, quae in contractibus rerum commutatione nullo habito personarum respectu eam servat aequalitatem, ut suum quisque consequatur, et nemo defraudetur.

9 Huic opponitur iniustitia commutativa, quae vel iniquum pretium rebus imponitur, vel minus pro rebus solvitur quam oportuit, vel merces corrumpuntur, vel pondera vel mensurae iniquae adhibentur.

10 Norma Iustitiae est lex et jus, quod in mutuae societatis usu hominibus recta praescribit.

Cap. XVI.

*Virtus im-
perfecta.*

1 Haec sunt fuerunt virtutes morales perfectae, sequuntur imperfectae, sive semi-virtutes.

2 Semi-virtutes sunt habitus electivi imperfecti, appetitum indomitum et reluctantem rationi subjicientes.

3 Tales sunt duae: Continentia & Tolerantia. Alii addunt obedientiam.

*Continen-
tia.*

4 Continentia est, qua affectus nostri imprimisque alimenti et veneris rectae rationi reluctantes, eidem subjiciuntur.

5 Incontinentia (huic opposita) est qua pravis cupiditatibus quodammodo inviti ad peccandum pertrahimur.

6 Haec est duplex, Praecipitantia et infirmitas.

7 Praecipitantia est, quae subito per imprudentiam

VI vehementiori affectu ad peccandum rapimur. Infirmi-
tas, qua aliquamdiu pravis cupiditatibus resistentes can-
dem succumbimus.

Cap. XVII.

- 1 Altera semi-virtus est Tolerantia.
- 2 Tolerantia est virtus imperfecta, qua res adversas
& laboriosas cum quodam dolore honestatis causâ per-
fecimus. Tolerantia
- 3 Extrema sunt, Pertinacia & mollities.
- 4 Pertinacia est vitium modum excedens in adversis,
quo quævis sine honestatis ratione perferimus.
- 5 Mollities est, qua nullas planè molestias aut dolo-
res honestatis gratiâ sustinemus.
- 6 Intellige hâc molliciem cum infirmâ, tum acqui-
sitam.

Cap. XVIII.

- 1 Post virtutes morales, perfectas & imperfectas, se-
quuntur *intellectuales*, quæ sunt Habitus animi nostri,
quibus mens ad operationes suas rectè obeundas dispo-
nitur. Virtus in-
tellectiva.
- 2 Estque virtus intellectualis, vel speculativa, vel
practica.
- 3 Speculativæ sunt, quæ tantùm consistunt in cog-
nitione. Talis est 1 *Intelligentia*, quæ cognoscit princi-
pia scientiarum et demonstrationum.
- 4 Et 2 *Scientia*, quæ est habitus demonstrativus ex
necessariis.
- 5 Et 3 *Sapientia*, quæ est habitus ex scientia et in-
telligentia rerum præstantissimarum constans.
- 6 Practicæ sunt, quæ consistunt in usu aliquo pra-
ctico.
- 7 Talis est 1 *Ars*, quæ est habitus cum recta ratione
effectivus, h. e. operis productivus.
- 8 Et 2 *Prudentia*, quæ est habitus agibilem.
- 9 Atque sic finis *Ethicæ* esto.

LIBER OCTAVUS

De Politica.

Cap. I.

Politica.

1 Politica est disciplina practica Societatem civilem dirigens, sive docens modum Rempublicam prudenter administrandi.

Respublica.

2 Objectum ergo ejus est Respublica, quæ est hominum iisdem legibus devinctorum multitudo, certo ordine collecta.

Civis.

3 Homines illi dicuntur cives.

4 Civis (in genere) est homo, legibus Reip. obligatus, ejusdem immunitatibus gaudens, virtutemque civilem & politicam exercens.

5 Virtus politica est, quæ civis se suæque membræ utilia præstat Reipublicæ.

6 Estque ea vel communis, (ut amor Reipub. legum observatio, Reip. defensio) vel propria, pro diversitate atque conditione civium.

7 Virtus utraque præcipitur lege.

Lex.

8 Lex est sententia de officio civis: Generalis de generali, specialis de speciali.

Cap. II.

1 Partes Reip. principales duæ sunt: subditi & magistratus.

Subditi.

2 Subditi sunt prima pars civitatis, obediens & superioris imperium agnoscens.

3 Officia eorum sunt. 1 Jussu magistratus suscipere veram religionem. 2 Servire ministerio corporis. 3 Errogare tributum, &c.

4 Subditi sunt vel originarii vel adscripti, qui aliunde accesserunt.

5 Aliiter, sunt vel conditionis superioris (ut Nobiles, literati, & milites,) vel inferioris (ut coloni, artifices, &c.

6 Per Nobiles intelliguntur omnes ordines five gradus infra maiestatem ad plebeios. Per literatos, Theologi, Juris-consulti, Medici, Philosophi, Doctores, Magistri, Baccalaurei, Scholares. Per Milites, qui laude fide militiæ sunt excellentes.

7 Inferioris conditionis sunt, 1 Mercatores. 2 Artifices, cum liberaliores, ut Typographi, Pictores; & tum liberaliores, ut Sutores, &c. 3 Agricoltæ & Pastores. Tabernarii & caupones. 4 Vectores, ut Aurigæ, Nautæ. Ultimò, histriones, sibiicines, carnifices, &c.

8 Aliiter distinguuntur subditi in Collegia, tum privatarum personarum, ut Mercatorum, Studiosorum, &c. tum publicarum, ut in Comitibus et Conciliis.

*Collegia.
Comitia.
Concilia.*

9 His omnibus sua officia præscribit Politicus.

Cap. III.

1 Altera Reipub. pars est Magistratus, imperium civile in subditos exercens.

2 Constituitur ille vel extraordinariè (immediatâ *Magistratus* locatione à Deo, vel jure belli legitimi) vel ordinariè, *ius.* tum per successionem, tum per electionem.

3 In eligendo spectandus est, 1 sexus, ut sit mas. 2 *Ejus consilium.* bona animi, ut præditus sit virtutibus. Secundariò, etiam consideranda, ætas, statura, itémque facultates, oratio, familia.

4 Successio autem sit vel ex testamento prædecessoris, vel intestato.

5 Constitutionem Magistratus sequi debet inauguratio, quæ est solennis imperii commissio et traditio.

6 Officium Magistratus tale esse debet, quale illud esse virtutes volunt, nempe justitia, clementia (mixta severitati,) prudentia, fortitudo.

Cap. IV.

1 Magistratui adduntur Administri, isque cum consilarii, tum officiales.

2 Consiliarius est, qui magistratui suo salutaria de *Consiliarii* Reipub. prudenter et fideliter suggerit.

3 Debet is esse 1 ingenio, judicio, et eloquentiâ prædatus. 2 Debet habere formam corporis dignitati congruentem.

gruentem. 3 Etas in eo opportunissima est, quæ intra juventutem & senectutem. 4 Debet esse Philosophus, Sacerdos, & Theologus.

4 Officium Consilarii est, 1 amare Magistratum veritatem non celare, 2 dicere perspicue sententias, 3 res sibi conceditas non divulgare, &c.

5 Magistratus ad consiliarium refertur sic, ut 1 eligatur peritum & bonum. 2 ejus utile et bonum consilium sequatur. 3 libertatem judicandi nulli adimat. 4 non uni tantum addictus. 5 neminem consiliorum mercedem terreat. 6 Cum ad imperium venerit, non temere mutet prædecessoris consilios.

Officiales.

6 Nunc officiales sunt, qui Magistratui publice in certa aliqua functione sui operam & usum exhibent.

Cap. V.

Administratio temporis pacis.

1 Nunc sequitur de administratione Magistratui, quæ alia est tempore pacis, alia tempore belli.

2 Illa est vel religiosa vel civilis, specialiter accepto vocabulo.

Religiosa.

3 Ad religiosam pertinet administratio Ecclesiastica et Scholastica.

4 Ad Scholasticam pertinet Scholarum fundatio conservatio.

5 Fundatio ista & conservatio, 1 requirit redditus necessarios. 2 idoneum, certum, salubrem, &c. locum. 3 privilegia & immunitates. 4 leges. 5 Professores & Præceptores.

6 Ad Ecclesiasticam administrationem pertinet Religionem veram conservare vel introducere. 2 constitutionem constanter asserere. Quod pertinent prænz hereticorum.

7 Atque hæc etiam cura Magistratus esse debet 1 circa personas Ecclesiasticas. 2 Circa bona Ecclesiastica. 3 Circa loca sacra, ut Tempia. 4 Circa tempus sacrum, ne profanetur choreis, nundinis, &c.

Civilis.

8 Nunc administratio civilis est circa negotia civilia.

9 Huc pertinet. 1 Sancire leges æquas & utiles, 2 quidem

VT
e
hil
tu
ia
lig
m
on
me
am
e
it
at.
ut
cep
affi
io
ne
um
es
et
on
ha
cir
ica
um
ci
a
em

idem cum consensu optatum, & consensu est
Ad abducentem potius, distributio parafam
memorum, compositio linum, quod sit per se, sit per
iudic,aque sic huc, reseruit, sunt. Dicasteria, item
causae, quae animas videntur, quod illis legibus
vindictamur, vel puniuntur
Ad confusum erga partem exploratam monum
adit, in lustratione, libidinis, iustitiae, vel
minatio conviviorum, vestrum, usurarum, &c.

Dicasteria

Censura

Cap. VI.

Ad administratio tempore pacis, sequitur tempore
belli.
Bellum est duorum exercituum iusta & prudenter
Magistrum indistincta discordia
Iuste belli cause sunt, si suscipiatur vel ad defens
nam, vel ad sociorum oppressorum liberationem, vel
propter aliam restitutionem, vel propter fidei viola
tionem.

Admini-

stratio bel-

lica.

Ordo postea hic est: deliberatio de belligeranti-
bus (tunc duce, tunc milibus), et sumptibus, et denun-
tatio, et obsidio, et pugna, et finis.
Dux in bello est exercere & coercere milites.
In milite considerata est, et ejus constitutio, quod
tunc conscriptio, lustratio, et auctoratio, quae sit
estimatione juramenti. et distinctio ejus, ut alius sit
unus, alius pedes, ordinarius, subsidarius.
Actiones belli sunt vel occultae, vel apertae.
Ad occultas pertinent stratagemata, Ad hanc obsidio,
pugna, &c.

Cap. VII.

Aliud bellum solet dividi in civile (quale est fa-
cium & seditio) et exterorum, quod exteris infertur terra,
maris.
Hucusque partes et cause Reipub. constituentes
quuntur destruentes.
Causa principalis est Dux, transfert regna. Im-
pugna est contemptus verbi, scelerum impunitas, &c.

De Rebus
pura

Cause de-
struentes

Reipub.

gruentem. 3 Etas in eo opportunissima est, quæ intra juventutem & senectutem. 4 Debet esse Philosophus, Ictus, & Theologus.

4 Officium Consilarii est, 1 amare Magistratum veritatem non celare, 2 dicere perspicuè sententiam, 3 res sibi concreditas non divulgare, &c.

5 Magistratus ad consiliarium refertur sic, ut 1 eligat peritum & bonum, 2 ejus uti se et bonum consilium sequatur, 3 libertatem judicandi nulli adimat, 4 non sibi uni raptum addictus, 5 neminem consiliatorum meriti poenæ terreat, 6 Cum ad imperium venerit, non temerè mutet prædecessoris consilios.

Officiales.

6 Nunc officiales sunt, qui Magistratui publicè in certa aliqua functione sui operam & usum exhibent.

Cap. V.

Administratio tempore pacis.

1 Nunc sequitur de administratione Magistratus, quæ alia est tempore pacis, alia tempore belli.

2 Illa est vel religiosa vel civilis, specialiter accepto vocabulo.

Religiosa.

3 Ad religiosam pertinet administratio Ecclesiastica et Scholastica.

4 Ad Scholasticam pertinet Scholarum fundatio et conservatio.

5 Fundatio ista & conservatio, 1 requirit redditus necessarios, 2 idoneum, certum, salubrem, &c. locum, 3 privilegia & immunitates, 4 leges, 5 Professores & Præceptores.

6 Ad Ecclesiasticam administrationem pertinet 1 Religionem veram conservare vel introducere, 2 constitutam constanter asserere. Quod pertinent poenæ hæreticorum.

7 Atque hæc etiam cura Magistratus esse debet 1 circa personas Ecclesiasticas, 2 Circa bona Ecclesiastica, 3 Circa loca sacra, ut Tempa, 4 Circa tempus sacrum, ne prophanetur choreis, nundinis, &c.

Civilis.

8 Nunc administratio civilis est circa negotia civilia.

9 Huc pertinet, 1 Sancire leges æquas & utiles, & quidem

Ad bellum autem non sine opusculo, de quo denique etc.

Ad bellum autem non sine opusculo, de quo denique etc. Ad bellum autem non sine opusculo, de quo denique etc. Ad bellum autem non sine opusculo, de quo denique etc.

Dicasteria

Censura

Cap. VI.

Fuit administratio temporis pacis, sequitur tempore belli.

Administratio belli

Bellum est duorum exercituum iusta & prudenter licita. Magistrum indicit discordia. Iuste belli cause sunt, si suscipiatur vel ad defensum, vel ad locorum oppressorum liberationem, vel propter aliam restitutionem, vel propter sedes violatam.

Ordopostea hic est deliberatio de belligerantibus (tunc duce, tunc milibus) et sumptibus & denuntiatio & obsidio & pugna & stab. malis anno.

Ducis in bello est exercere & coercere milites.

In milite consideranda est, 1. ejus constitutio, quod est in conspectu, lustratio, et auctoratio, quae fit ratione juramenti. 2. Distinctio ejus, ut alijs sit quis, alius pedes, ordinarius, subsidarius.

Agiones belli sunt vel occultae, vel aperte.

Ad occultas pertinent stratagemata, ad has obsidio, pugna, &c.

LIB. II.

Aliud bellum solet dividi in civile (quale est factio & seditio) et exterarum, quod exteris insititur terra, vel mari.

De bellis

Cap. VII.

Hucusque partes et cause Reipub. constituentes, sequuntur destruentes.

Cause destruentes

Causa principalis est Deus, transfert regna. Imp. causa est contemptus verbi, seclerum impuniri, &c.

Imp. Remp.

G

2. Remp.

3. Remedium contra hanc causam est pietas, hic Innocentia, preces, &c.

4. Haec causa pertinet vel ad subditos, vel ad magistratus, vel ad consilium ordoque, &c.

5. Haec causa est seditionis Rempublice, & contra discordiam unde est facta in seditione, &c.

6. Remedium contra seditiones est, ut magistratus arguantur, & tollat sententia discordiarum, prohibeat privatas consultationes, & severa iudicia, &c.

7. In seditionibus opus est, & praecautio, ne fiant, & expostiones, & opprobria, & seditionis periculum, & etiam aliquando bello civili.

8. Ex parte magistratus causa eversionis Respublice sunt amissio auctoritatis, legum temeraria mutatio, crudelitas, &c.

9. Hic ergo Magistratus, & esset iure dignitatem, & Monetur a subditis per Ephoros, ut desinat a crudelitate, &c.

10. Utinque causa mutationis sunt, & superbia, & Ircus confidentia, & Amor bellandi.

11. Contra illam desistatur a confidentia, Contra hanc urgentur artes liberales & mechanicae.

12. Externe etiam causa sunt, & Rebellio contra quos vieti sunt, & Irruptio externorum, & Bellorum diuturnitas & frequentia.

13. Contra haec vieti sunt, & standi humaniter. Cum vicinis instituatur confederatio, & per aqua conditionibus est vel accipiendis, vel querendis.

Cap. VIII.

De speciebus Reip.

1. Haec sunt partes & causa Reip. cum conservantur, tum destruentes, sequuntur species.

2. Est ergo Respubl. vel Monarchia vel Polyarchia.

Monarchia.

3. Monarchia est Respublica ubi uni alicui praecepta gubernationis cura commissa est.

4. Talis Respubl. est imperium Romani Imperatoris ubi ipse Monarcha est, Electores vero & principes sunt Status Imperii.

2. 3. Flumina autem vis utriusque conueniunt edificia com-
prehensa.

2. 4. Edificia publica sunt vel ad defendendum, ut Ar-
mentaria, Moenia: vel ad accipiendum, ut Noforo-
meis, Grauique vel ad conservandum, ut Tempia, Scho-
la, Curia, domus conviviunt publicorum, quales sunt
ecclia, vineae, vineariae, &c.

2. 5. Spatio publica sunt, Fori, ecclesiarum, &c.
Quia si fides in pagis, vocatur praefectus, qui in
urbem vocatur Consul, qui adiunctos habet senatores.

2. 6. Cap. XII. de Republica.

Respi. oria.

2. 7. Fuit Respublica prima, sequitur orta, quae ex pri-
ma oritur.

2. 8. Ejus partes sunt caput & membra ei adherentia.

2. 9. Caput est princeps civitas Respub. orta, quae vo-
catur Metropolis, debetque esse una, ornam. &c.

2. 10. Membra sunt civitates reliquae, si ad metropolim
hinc autem hinc Respi. vel contracta, vel ampliata.

2. 11. Contracta constat aliquot civitatibus, ad unam
societatem reductis.

2. 12. Ampliata est, quae vocatur vel regnum, vel impe-
rium, si plures civitates colligatae sunt sub
Imperatore. Regnum, si sub Rege.

2. 13. Regna hodierna colliguntur ex diversis partibus
terrae, hoc est, Europa, Asia, Africa, America.

2. 14. Sic in Europa sunt, Regnum Bohemicum, Hispani-
cicum, Gallicum, Hungaricum, Anglicum, Svecicum.

2. 15. aliis conjunctim Britannicum, Polonicum, Danicum
Suevicum, Neopolitanum, &c.

2. 16. Cap. XIII. de Republica.

De confederatione
Rerump.

2. 17. Haec de Republica separatim, sequitur de earum
confederatione.

2. 18. Fœdus Rerump. est mutua obligatio solenniter
facta, de re quapiam mutuo praestanda.

2. 19. Instituitur vel propter praesidia adversus hostem
vel propter commerciorum usum.

2. 20. In fœderibus observandum est. Ut non facile
contrahantur.

2. 21. Nec cum impiis longè remotis
2. 22. Debo

Debet observari confederatorum potentia, et res
 4. Debet esse ferè temporaria.
 5. Officiis confederatorum est 1. Fœdus servare.

2. Pertractare ad fœdus etiam pacis clientelariæ, quam
 aliquo principe prout civitates Imperiales, &c.

3. Sed et Politica finis nunc esse.

LIBER NONUS DE OECONOMICA.

Cap. I.

1. Oeconomica est disciplina docens modum pruden-
 et administrandi familiam.

2. In familia autem perfecta duo continentur. 1. So-

cietas, 2. Diversarum rerum possessiones.

3. Legitur itidem duo prudenter dirigenda sunt in o-
 nomia; ista scilicet prædicta.

4. Societates principales sunt tres, 1. Coniugalis inter
 maritum et uxorem, 2. Paterna inter parentes & liberos,

3. Herilis inter dominum et servum.

5. Munda principalis societas aliquando accidit, cum
 peregrinis et hospitibus.

Cap. II.

1. Prima societas economica inter maritum et uxorem
 vocatur Coniugium.

2. Coniugium est legitima et à Deo ordinata, unius
 maris et unius femine cohabitatio, ad sobolis procrean-

tionem, et mutuam vicæ adiutorium.

3. Coniugium debet esse castum, tranquillum, et
 concordans.

4. Concordia haud parum fovetur, si conjux affipit
 suis tam exhibet reverentiam, quam cognatis.

5. Mariti officia consideranda sunt ad uxorem, tum
 regendam, tum regendam.

Oeconomi-
 ca.

Familia.

Tres societa-
 tes.

Societas.

Coniugii.

Coniugii.

Officia ma-

riti.

Regenda.

38. Plura est vis utriusque coniugis ad illius com-
prehensa.

39. Edificia publica sunt vel ad defendendum, ut Ar-
mentaria, Moenia: vel ad accipiendum, ut Nosfor-
mice, Oratoria: vel ad conveniendum, ut Tempia, Scho-
lae, Curia, domus conviviatorum publicorum, quales sunt
etiam vineariae, cerastariae, &c.

40. Spacia publica sunt, Fori, theatrum, &c.
41. Qui praesidet in populo, vocatur praefectus: qui in
urbem vocatur Consul, qui ad iunctos habet senatores.

Respublica

Cap. XII. *Respublica* prima, sequitur oratio, quae ex pri-
ma oritur.

42. Ejus partes sunt caput & membra ei adhaerentia.

43. Caput est principis civitas Reipublicae oratio, quae vo-
catur Metropolis: debetque esse monita, oratoria, &c.

44. Membra sunt civitates reliquae.

45. Est etiam Respublica contracta, vel ampliata.

46. Contracta constat aliquot civitatibus, ad unam
societatem rursus.

47. Ampliata est, quae vocatur vel regnum, vel impe-
rium Imperium, si plures civitates colligatae sunt sub
Imperatore. Regnum, si sub Rege.

48. Regna hodierna colliguntur ex diversis partibus
terrae, hoc est, Europa, Asia, Africa, America.

49. Sic in Europa sunt, Regnum Bohemicum, Hispani-
cicum, Gallicum, Hungaricum, Anglicum, Scoticum,
alii conjunctim Britannicum, Polonicum, Danicum,
Suevicum, Neopolitanum, &c.

Cap. XIII.

*De confeder-
atione
Rerum.*

50. Haecenus de Republ. separatim, sequitur de earum
confederatione.

51. Foedus Rerum publicae est mutua obligatio solenniter
facta, de re quae iam mutuo praestanda.

52. Instituitur vel propter praesidia adversus hostem
vel propter commerciorum usum.

53. In foederibus observandum est. Ut non facilius
contrahantur.

3 Debe-

Debet observari confederatorum potentia, et res
 4. Deben esse ferè temporaria
 5. Officium confederatorum est 1. Fordus servare,
 2. Requirere, 3. Renovare, meliusque efformare.
 6. Pertinet ad fidem etiam pactis clientelariis, quam
 7. aliquo principe pecunie civitates Imperiales, &c.
 8. Sed et Polonica suis nunc esto.

LIBER NONUS DE OECONOMICA

Cap. I.

Oeconomica est disciplina docens modum pruden-
 1. et administrandi familliam.
 2. In familla autem perfecta duo continentur. 1. So-
 3. cietas, 2. Diversarum rerum possessiones.
 4. Legitur idem duo prudenter dirigenda sunt in o-
 5. nomia; ista scilicet prædicta.
 6. Societates principales sunt tres. 1. Conjugalis inter
 7. maritum et uxorem, 2. Paterna inter parentes & liberos,
 8. 3. Herilis inter dominum et servum.
 9. Minus principalis societas aliquando accidit, cum
 10. peregrinis et hospitibus.

Cap. II.

1. Prima societas oeconomica inter maritum et uxorem
 2. vocatur Conjugium.
 3. Conjugium est legitima et à Deo ordinata, unius
 4. maris et unius femine cohabitatio, ad sobolis procrean-
 5. tionem, et mutuum vite adjutorium.
 6. 3. Conjugium debet esse castum, tranquillum, et
 7. concors.
 8. 4. Concordia haud parum fovetur, si conjux affini-
 9. tis suis tam exhibet reverentiam, quam cognatis.
 10. 5. Mariti officia consideranda sunt ad uxorem, tum

Oeconomica

Familla

Tres societas

Societas

Conjugii

Conjugii

Officia ma

6. Ducenda

6 Ductus regium est 7 Moribus 2 Naturae conditi-
one, arato, vestimenta, vita, diuina, et moribus mariti
similis.

7 In regibus moribus, 7 debet et esse exemplum moribus
ab initio statutus in his prudentia
temperantia. 8 Regum cum imperio, 7 illi vel hostili.
Manifesta dilectione, 7 cum consanguineis. 9 defendere
conjugem ab aliorum obreftationibus. Tolerabit im-
becillitates.

Pauis.

8 Uxor maritum debet 1 Reuereri, non despiciere.
2 ejus voluntati et consilio obsequi. 3 permittere ei cu-
ram publicorum, et imprimis ad domestica tantum re-
spicere. 4 absente marito non facillè aliquem domo ex-
cipere. 5 Non sit sumptuosa in vestibus et convitiis. 6
debet tolerare mores mariti, etiam morosi. Et 7 in pro-
spici et aduersis marito assistere.

Immondo

*Secunda pa-
rentum &
liberorum.
Officia par-
rentum, 7 libe-
rorum.*

1 Secunda societas est inter parentes et liberos.
2 Patrum officium est, suscipere curam libe-
rorum.

3 Cuius ita statim incipit in generatione. Unde 1
non debet homo generare, quando adhuc est in imma-
tura aetate, 2 quando est male valetudinis, aut ebrius.
3 praegnantis habere curam debet.

4 In educatione attenduntur corpus et anima.
5 Corpus debet in infantis ali lacte, et quidem ma-
tris propria, non alterius nutriti. Item debet infanti
prospici, ne membra detorqueantur, &c.

6 Anima debet informari domestica institutione, ar-
te ad summum quidem, vel citius. 7 Ludis puerilibus (qui
ad corporis enutritionem pertinent) istisque liberatibus,
non nimis, vel laboriosis, vel lentis exercentur. 8 A
malorum conversatione arceatur. 9 Mittatur ad Scho-
lam.

7 Foeminae sexus liberi similiter ad officia
seculi convenientia.

Liberiorum.

8 Liberiorum officia sunt, praestare parentibus 1 A-
morem, 2 honorem, 3 Obedientiam, 4 Vigz subsidia
in

de laudibus, & de operibus, & de formis, & de sedibus, & de subiectione
 deinde videtur, quia secundum prout dicitur bonum, & deinde
 deinde videtur, quia secundum prout dicitur bonum, & deinde
 deinde videtur, quia secundum prout dicitur bonum, & deinde

1. Tercia societas economica est inter Dominum et Servum.

Societas

2. Per Dominum intelligitur uterque conjux. Per ser-

servilis.

3. Eligere servos debet Dominus, & in officio alacros,

non timidos vel ignavos, vel confidentes, & non plures

pergrinos ejusdem gentis, & oti inprimis, quod a pri-

ma aetate domi educaverint, & in domo, & in officio

4. Regere debet Dominus servos, ne fiant ignavi,

5. Officium servi confugiumur hisce, si sit a fidelis,

6. Industrius.

7. Quarta societas, & quae infinis principalis, et acci-

Societas

dentaria est inter hospitem et hospitem, & deinde

cum hospiti-

8. Hospites advenientes possunt esse vel egeni seu

tibus.

9. Egeni debentur officia, & hospitium gratuitum,

10. Non tamen quibus mendicis recipiatur,

11. Medici ordinis hominibus debentur officia cum

compensatione mutua.

12. In convivis teneatur modus, tum in missibus, tum

in conviviorum iteratione, tum in numero, tum in aliis.

13. Sed haec et docentur in Politicis.

14. Inconvivis teneatur modus, tum in missibus, tum

Mutilata

economica,

15. Est aliquando societas economica mutila, quando

aliquis vel aliquae perfectis societatibus defuit,

16. Talem economiam est, & deficientem primam societatem,

ut quando domus administratur a viduo, vel vidua, ibi

liberi dicuntur orphani, & pupilli.

17. Imperfecta est economia, quando deficit secun-

da societas, quando pauperes sunt infirmiculi, & fieri

les.

iniquitas est etiam in illis, quando deficiunt
societas: quod plerumque fit in pauperibus
; Bt & imperfecta est, quando plures socie-
tates deficiunt, veluti cum coniuges acquirunt
que servos habent.

De possessi-
onibus in a-
conomica.

Postea de personis tractatur, quibus
liberum est contrahere, necesse est, ut sit
liber ab omni potestate, et non sit inter-
dictus, vel inhabilis ad contrahendum.

3 Possessiones sunt vel animatae, vel inanimatae, et
impersonales, ut servi (quod veteres qui eos colebant
& vendebant) pecora, item domestica, quæ in campo
stris, arboribus, et huiusmodi. Item domus, vineæ,
et inanimata, et inanimata, ut vineæ, arboribus, et huiusmodi.
vite, vinum, domus.

6. Domus edificari debet 2 Ad hominum commoditatem, salubritatem, 2. Ut sit apta ad diversas possessiones domesticas affluendas.

Earvin ac.
quistia.

1 Dictum de variis possessionis generibus, nunc de
rendum est de modo eas acquirendi. deo anspice

2 His igitur oportet parem familiâs esse laboriorum
frugalem, simplicem. 2 Debet etiam observare solentum
parentum exempla, dicta, facta, et ad ea suam domum
commodari.

3. Modus acquirendi est vel ordinarius, vel extraordinarius.

4 Ordinarie acquiruntur 1 si quisque operetur secundum sibi conveniens officium. 2 commodando, si demum alius ea ut, quibus egemus nos, accipiamus.

5 Extraordinarius modus est, per hereditatem, do-
tem, donationem, inventionem thesauri, lusum, cer-
tamen.

Cap. IX

Eorum con-
servatio et
amplifica-
tio.

Superius actum est de acquisitione divitiarum
nunc ulterius dicendum, quomodo conserventur et au-
gumententur divitiæ.

2 Regula

1. Regula est, ut in domo non sint majores fructibus. 2. In requibus aliquid periculi subest, ut non im-
pendat simul multos opes. 3. Ut vir & uxor non absint simul a domo, ut sal-
tem non reliquatur domus sine fidei custode. 4. Ut Domus sit prae-
cipue opibus servorum, idcirco vigilanter. 5. Ut pecoribus prospiciatur de fidei pastore, sta-
bulo, pabulo, idonei hortis, & ageris de cultu, &
7. Specialis oeconomia, qualis debeat esse in familia
hominis diviti, vel pauperis, in pago, vel urbe, &c.
8. Atque hic nunc & Oeconomica finis est.

ARITHMETICA

Compendium

Quatuor Sectionibus

Absolutum.

SECTIO I.

De Arithmetica Praecognitis.

Cap. I.

De Numeris.

1. Arithmetica est scientia bene numerandi.

2. Eius considerantur } 1. Praecognita.

2. Partes.

3. Praecognita exhibent ejus 1. Subiectum, 2. Finem.

4. Subiectum, 1. Informatio est facultas numerandi.

2. Operationis est, omne Numerabile. 3. Tractationis est Subiectum,

4. Numerus.

Arithme-
tica.

Praecogi-

ta.

Subiectum,

5. Numerus.

Numerus. sibi quatuor et unum tantummodo, secundum quod
 unumquemque numeramus. Audi quod sapienter ait eo

Homogrus - m. aliquo sub Homogrus, vel Heteroporus.

21. Numerus Homogeneus est, vel integer, vel fractus.

Integer. — \mathbb{Z} Integer aliq; quilibet ex unitatibus integris.

11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 84

supra quibus similes qui dicuntur. Dig. l. 1. §. 1. de

vel compositus, idque vel ex Dig.to & Ciphra, & de

... ..

[Faint, illegible text at the bottom of the page]

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

(continued from page 1)

1870

Numeri 10 Uterque est vel Eiusdem Denominationis, vel di

Denominat. refect. autem Denominatio ultimum Nomen Nomen

tie. Wiederholte die 5. 11. 1882. Wiederholte die 5. 11. 1882. Wiederholte die 5. 11. 1882.

with driver (a denominational).

Fractions 21 Numerus homogeneus fractionis est, qui const

Numerus. et Colla. Fractio. us. 11 11

History, 1915-1916

12 Numerus Heterogeneus est, qui constat ex 10

Page 1 of 1

10-10-68

Alia Numeri Integri & Fracti divisiones vide Sect.

2. Cap. 5.

Cap. 11

Finis 4. — H. Senus de Subiecta Arithmetica sequitur. Finis

arithmetica: quæ est vel Invenio in Formalis: viz. Tradere modum

boni numerandi: vel externus & Obiectivus. viz. Boni

200011426

2. Bene numerare est numerum recte cognoscere & a

Recl. Nr. **primere.**

2. Hoc absolvitur, 3. Notatione. 4. Numeratione.

Notatio. 4. Notatio est modus numerum recte scribendi (præterea

diendo à finistro dextrorsum) per notas, sive Characteres

quæ sunt decem, viz. 1.2.3.4.5.6.7.8.9.0.

5 Numbered

1990

100

100

100

3 Numerus est modus numerum recte explicandi, Numerus
pronunciandi.

Hic respicit Notarum 1 Loca, 2 Ordinem, 3 Valorem.

4 Periodum.

Loca, tot sunt, quot sunt figurae.

Ordo est, vel Loca numerandi, viz. dextra sua.

Valorem, vel numerum exprimendi, tali, & sinistra dextra.

Periodum Notarum constituit in tribus significationibus.

1 Significat figura, alia per se, ut 1, 2, 3, & alia

cum alia, ut 4.

2 Nota primi generis significationem habent, Cor

quando per se ponuntur, & Interim, quando con-

tinguntur cum alia, nam quilibet figura in primo

loco, & dextra sinistra sua, posita semel exprimit se-

ntem in secundo decem, in tertio centies, &c. & sic con-

tinuo mutando Locum mutat significationem decem

proportione, nam hac se superant Loca, ut in 222, ubi

idem figura in loco primo significat simpliciter duos in

secundo decies duo, in tertio centies duo. Itaque

Cyphra (licet per se nihil significet) dextrorsum posita va-

let ut alias figurae multiplicandas, in 10, ubi 1 & 0

significat ope Cyphra centum & viginti, & quia absque

Cyphra significat tantum duodecim.

3 Valor notarum ad hoc plenius determinatur per Pe-

riodum.

13 Periodus est comprehensio Graduum.

14 Estque Periodus 1 Perfecta, ex tribus constans

gradibus sive notis, quorum primus est Unitatum, Se-

cundus Denariorum, Tertius Centenorum. Sicut primi

abatur (S. 11.) 2 Imperfecta, quae constat ex paucio-

ribus. Distinguntur autem Periodi virgulis vel punctis

interpositis, ut 15. 246. 368. ubi 15. constituunt Perio-

dum imperfectum, 246 & 368. perfectas.

15 Sunt autem Periodi quatuor.

1 Centenorum, sive Nativi Notarum valoris, prout Periodorum

12 secundum tres gradus Unitatum, Denariorum & numerus.

Centenorum se exprimunt, nullo alio superaddito nomine.

2 Millium

Nota. 1. In Millionibus 3 Millionum 4 Milles Millionum. Hic servandum.

Nota. 2. In Periodorum istam Denominationem fieri obsequium decupla proportione, quā (ut prius) crescunt figurarum.

Nota. 3. Loca; nam in 1 Periodo unitas decies sumpta constituit Decemum, & Decemius decies sumptus centum; de

inde centum similiter sumpta sunt in 2. loco. Atque ibi incipit 2. Periodus; in quā similiter procedendo perven-

tur in 7. loco ad Milles millia (1.) Millionem; ibique incipit 3. Periodus; & in hac eodem modo procedendo

fiat in 10. loco milles milliana millia (1.) millia milliana; ibi tandem incipit 4. Periodus.

Nota. 4. Quatuor tantum usitata assignari Periodi, quia per unquam invenitur numerus, qui ad 4. excessit; in eodem modo uti ad 4. (1.) Supra millionem. Si quis autem curiosus, exercitibus gratia, vel capillis capitis, vel anni maris numerare velit, poterit procedendo secundum istam proportionem, ascendere ad Periodum Decimam, vel Quotam velit.

Numero- rum expressio. 16 Numeri dati & in Periodos punctis vel virgula distincti valores exprimere facile erit, dando cuius-

bet Periodo propriam Denominationem, ut numerus 21. 532. 144. 456. sic proferendus est.

21 millia milliorum, 532 milliones, 144 millia, 456 (1.) quadringenta quinquaginta sex; sic 40. 100. 1000. 10000.

Ita 40 millia millionum, 100 milliones, 100 millia & Triginta.

Similiter 50.000.000.000.

Ita 50 millia millionum; et planius & plenius illi proponuntur, ut discant inde Tyrones Aritmetici numeri prolixiores, quando in rebus Mathematicis vel in legendis historiis, &c. occurrunt, promptius exprimere.

SECTIO

De Numeris.

Cap. I.

De Additione.

1 Hactenus Arithmeticae Praecognita sequuntur ejus

2 Estque Arithmetica. 2 Simplex. 2 Comparata Arithmeti-

3 Arithmetica Simplex est, quae considerat simplicem Simplex.

4 Numeri naturam sine collatione cum alio.

5 Estque Numerorum vel Homogeneorum; viz. Integrorum, 2 Fractorum, vel Heterogeneorum.

6 Arithmetica Integrorum numerorum cum numero numerat vel *Semel*; Idque 1 Addendo, ut *Additio*, Subducendo, ut *Subductio*; vel plures; idque 1 Multiplicando, ut *Multiplicatio*, 2 Dividendo, ut *Divisio*.

Regulae Generales.

7 In his duae regulae sunt observandae.

8 Similia sub similibus collocentur, ut in numeris ejusdem denominationis, *Unitas* sub *unitatibus*; *Denarii* sub *Denariis*; &c. & in numeris diversae denominationis, *Librae* sub *Libris*, *Solidi* sub *Solidis*, &c. & hoc diligentiissime observandum.

9 Numerus inventus distinguendus est a datis per lineolam.

10 *Additio* Integrorum est duorum pluriumve integrorum in unam summam Collectio; vel est, quae numero numero integro addimus; ut habeatur Totus.

11 Itaque numerus inventus dicitur *Totus*.

12 In Additione incipiendum est a Dextra, positis primo figuris, secundum priorem regulam; ita ut 1 inferioris a dextra directè subjicitur 1 superioris a dextra, &c. ut 13422

13 Est autem additio numerorum vel ejusdem, vel diversae denominationis.

10 Additio

Additio
Numero-
rum ejus-
dem deno-
minationis,

10 Additio numerorum ejusdem denominationis per
seitur secundum has regulas.

1 Summa orta est ex Additione unius ordinis, Den-
rio minor, propriis gradibus subijciatur tota, ut

3345
2124

5469

2 Si Denarium excedat, scribatur id quo superat, & b-
narius referatur, ut transformetur in sequentem Ord-
nem, ut,

5469

6638

3 Si equalis sit Denario, scribatur eadem, & tran-
feratur Articulus, ut

5344

1078

8000

4 In fine numerus integer scribatur, ut,

3344

98519

132011

5 Si ex Additione unius ordinis tres prodeant figurae
(quod aliquando fit) tum 1 scribatur sub primo; 2 ad-
jiciatur 2 ordini; 3 tertio.

Additio
Numero-
rum diver-
se denomi-
nationis,

11 In additione numerorum diversae denominationis
initium fiat à minimis; quorum collectio, si consti-
tuta vel unum proximae denominationis ad eandem
referatur; sin minus sub isto scribatur ordine, ex quo
orta est, ut,

241 151 8d

16 6 5

41 2 1

151 161 6d

13 13 4

28 19 10

12 114

1. *Adhuc hic observandum est, quod si numerus habet plures notas quàm alter, scribo ante plures sub lineâ in eisdem locis, in quibus figuntur, ut;*

32452	121	95	9
2163	8	4	
34615	12	14	1

2. Si omnes figuræ in aliquo ordine sint ciphra, tum tribatur vel ciphra, ut;

45700	181	101	0
22800	22	12	0
68900	41	2	0

Vel quod reservatum est ex priori ordine, ut;

2405	191	05	8d
3707	17	0	7
6112	361	15	3d

3. Si numeri addendi sint nimis multi, ad evitandam confusionem, conveniens erit ut distribuantur in certas classes, quarum summæ particulares tandem in eam redigantur.

14. *Probatio Additionis* (omissa ista per abjectionem quæ fallax; item alia per Subductionem quæ nimis perosa est) potest esse per *Additionem*, v. z. ascendendo & descendendo reperitam, donec eadem Colligatur summa.

Probatio

Cap. II.

1. *Adhuc Additio Integrorum*, sequitur eorundem *Subductio*, quâ numerus vel minor vel æqualis à numero subducitur, ut habeatur Reliquus. Hic itaque numerus invenitur dicitur *Reliquus* sive *Residuum*.

Subductio

2. In subductione incipiendum est à dextra, aliqui incipiunt à Sinistra, sed fortasse majori cum tadis.

Ordo

Regola. I.

Subductio vel. $\frac{a}{b}$ dicitur cum numerus a vel numerus b in $\frac{a}{b}$ Subducitur a termino numeri c qui observandus est regulæ: & terminus est qui procedit terminum a vel b . Subducitur $\frac{a}{b}$ figura inferiori à dextra & a superioris à dextra; & Residuum scribitur sub isto ordine quo facta est subductio, ut

4523

3212

—

1314

2 Si figura inferior maior sit superiore, augatur superior assumpta unitate sequente numero, quæ postea adjungatur proximo numero subtrahendo: in numeris ejusdem significationis sumantur 10 pro unitate 1 in numeris vero diversis, a solidis sumantur 10, a libris 100 &c. quæ postea reddita subtrahunt vicem unitatis, ut

3143

1424

3618

145

—

3 Si fit figura in numero superiore, cui non respon-
det altera in inferiori scribatur integra, ut,

2422

218

—

3217

- na. Itaque Cypria nihil subducitur, sed nota ei supra posita integra est subscribenda, ut: obducitur

263

3023
3010

2016

41

20

18

and

15

1998

Subducin
plurimum in
negotium.

§ Ad subducendos numeros plures ex uno vel pluri-
bus redigantur plures in unum per additionem; & cum
fiat operatio ut antea, ut

3213

3273 3246 8713
1456 ex 3467 sic 4669

et. 4669 8713 4044

6 Probat^{ur} *Subductio* per additionem : sic si *Residuus* minori (i.) *subducto* additus producat numerum *Majoris* qualem recta est *Subductio* : ut in prioribus. 4669 & 4044. addita constituunt. 8713. *Hæc probatio certissima* quoniam omnes partes alicujus integri inter se compositæ sum constituunt integrum.

Cap. III.

De Multiplicatione.

1. Adhuc *Subductio* *Integrorum*, sequitur *Multiplicatio* in qua numeri dati dicuntur *Multiplicandus* & *Multiplicans*. Numerus inventus dicitur *Factus*, sive *Productus*.

Multiplicatio.

2. *Multiplicatio* est, qua *Multiplicandus* toties additur, quoties unitas continetur in *Multiplicante*, ut habetur *Factus* : vel quâ duo numeri producant tertium, qui in se continet primum, quot sunt unitates in secundo, unde,

3. *Multiplicatio* est loco multiplicis Additionis ; & sicut se habet unitas ad *Multiplicantem*, ita *Multiplicandus* ad *Factum* : & sicut in Additione, sic in *Multiplicatione*, Ordo est à dextra sinistrorsum.

4. Est autem *Multiplicatio*. 1. Simplex. 2. Composita.

1. Simplex est simplicium numerorum : viz. *Digitorum* : & absolvitur duobus modis. 1. Per distantiam numerorum datorum à decem. Scribantur Dati subalteratim cum ipsorum differentiis à decem ex opposito ; sed ducatur una Differentia in alteram, & subscribatur *Productus* : deinde subducatur quævis Differentia transversim ex altero *Digitorum* & residuum subscribatur. Si *Productus* ex Differentiis excedat Decem, subtrahatur excessus & unitas addatur proximo residuo,

Multiplicatio Simplex.

$$\begin{array}{r} 7 \times 3 \\ 8 \times 2 \\ \hline 5 \quad 6 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 6 \times 4 \\ 7 \times 3 \\ \hline 4 \quad 2 \end{array}$$

Hæc multiplicatio non fit nisi in Digitis, quorum summa Denario major est.

2 Per Tabulam Multiplicationis, in quâ Digitorum quorumlibet concursus eorundem inter se multiplicatorum Productum indicat, ut hic,

Tabula.

Tabula.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2	4	6	8	10	12	14	16	18	20
3	6	9	12	15	18	21	24	27	30
4	8	12	16	20	24	28	32	36	40
5	10	15	20	25	30	35	40	45	50
6	12	18	24	30	36	42	48	54	60
7	14	21	28	35	42	49	56	63	70
8	16	24	32	40	48	56	64	72	80
9	18	27	36	45	54	63	72	81	90
10	20	30	40	50	60	70	80	90	100

Multiplicatio composita.
Prolixior.

6 Multiplicatio composita est, quâ plures numeri inter se multiplicantur.

7 Est vel Prolixior, vel Compendiosior.

8 In Prolixa Multiplicatione sequentes observentur Regule.

Multiplicatio Reg. 1.

1 Si Multiplicans sit unica figura, ducatur sigillatim in omnes notas Multiplicandi, & producti scribantur sub iisdem notis, ut,

33342

2

46684

Si multiplicans constet ex pluribus, ducantur Singule in singulas notas multiplicandi; & Initium Producti ex quavis figura collocetur sub illa figura Multiplicantis, per quam facta est ista Multiplicatio; tandem omnes Producti particulares in Unum Generalem rediguntur per additionem, ut,

1232 Multiplicandus;

23 Multiplicans.

3696 Producti-particu-

2464 lares.

28336 Generalis Prod.

Si Productus unius figure constet ex duobus notis, addatur Digitus & addatur Articulus proximo Producti, ut,

3423

34

13692

10269

116381

Ciphra non multiplicat, sed omitti potest in Multiplicando, licet non multiplicando, ut,

343

102

686

343

34986

Multiplicatio 9 Multiplicatio *Compendiosa* fit secundum habitationis *Com- gulas.*
pendia.

1 Si *Multiplicans* sit 10. 100. &c. (i.) si constet *Ciphra* & *Unitates*; præponatur versus *Dextram* *Ciphra* multiplicando, quot sunt in *Multiplicante*, facta est *Multiplicatio*, ut,

3436. per 10. sic 34360.

2 Si *Ciphra*s sequatur versus *sinistram* figura *unitatem*. vel in *Multiplicante* vel *Multiplicando*, vel *utroque*, abjiciantur omnes *Ciphra*e, & multiplicetur figura *significativa*: tandem productio addantur omnes *Ciphra*e abjectæ, ut,

$$\begin{array}{r|l} 341 & 00 \\ 21 & 00 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 341 \\ 682 \\ \hline \end{array}$$

$$\hline 71610000$$

Proprietas 10 Numeri inter se multiplicati semper faciunt *dem*, ut si dicamus, *ter quatuor*, vel *quater tria* productio bunt 12. & *Factus* est multiplex alterius factoris comminis reliquo. ut 12 constans ex 4 & 3, tanquam factoribus, complectitur 4 *ter* & 3 *quater*.

Multiplicationis.

11 Ad *Multiplicationem* pertinet *Duplatio*, quæ est *Multiplicatio* per *Duo*, & *Triplatio* per *tria*.

12 Probat^r *Multiplicatio* per *Divisionem*; ut patet.

Cap. IV.

De *Divisione*.

Divisio.

1 Hæc de *Multiplicatione*. Sequitur *Divisio*; in qua numeri dati dicuntur *Dividendus* & *Divisor*, 3 numeri verò *inventus* dicitur *Quotus*.

2 *Divisio* est distributio numeri *Dividendi* per *partes* *Divisoris*; vel, Quâ *Divisor* toties subducitur *Dividendo* quoties in eo continetur, ut habeatur *Quotus*. Itaque

3 Ut se habet *unitas* ad *Quotum*: ita *Divisor* ad *Quotum*.

endum: & sic dicitur Quotus, quoniam ostendit quoties Divisor in Dividendo continetur. Unde Quotus est pars dividendi cognominis Divisori, & Divisor ejusdem pars cognominis Quoto.

4 Est ergo Divisio loca multipicis Subductionis, indicans quoties Divisor subduci potest è dividendo.

5 Ordo in Divisione semper est à sinistra Dextro, Ordo

6 In Divisione spectanda est. 1. Numerorum collocatio.

2. Operatio.

7 Collocatio talis est.

1 Collocetur Dividendus loco superiori, Divisor in priori; & 1 figura à Sinistra sub 1 à Sinistra, ut, Collocatio
numerorum
Reg. 1.

24531

132

2 Si 1 figura Divisoris sit major 1 Dividendi, collocetur sub 2 Dividendi, reliquæ suo ordine, ut,

2432

32

3 Sic etiam. Si 1 sit æqualis 1, modò 2 sit major ut,

31647

32

4 Si 1 sit æqualis 1, & 2 vel minor 2, vel æqualis, tum collocetur 1 sub 1, & 2, ut,

44321

34262

43

34

8 Operatio est vel amplior, vel contractior.

9 Amplior his regulis dirigitur.

1 Numeris sic (ut prius) positis, quærat^rur primò quotus Divisor, vel prima ejus nota (si ex pluribus constet) a numero superscripto continetur; & numerus hoc indicans scribatur in Quotiente (intra lineolam curvam) dextrorsum posito. Multiplicetur deinde hic numerus in Notis Divisoris, & productus subducatur ex Notis dividendi superscriptis: Si quid supersit factâ subductione, supra notas dividendi collocetur, ex punctis notis per quas facta est subductio: tum promoveatur Divisor

Operatio

Divisio

amplior.

Regul. 1.

H 3

versus

*Multiplica-
tionis Com-
pendia.*

9 Multiplicatio *Compendiosa* fit secundum has

1 Si Multiplicans sit 10. 100. &c. (i.) si constet Ciphre & *Unitates*; præponatur versus Dextram Ciphre multiplicando, quot sunt in Multiplicante, facta est Multiplicatio, ut,

3436. per 10. fit 34360.

2 Si Ciphre sequatur versus sinistram figura unitatem, vel in Multiplicante vel Multiplicando, utroque, abjiciantur omnes Ciphre, & multiplices figuræ *significativa*: tandem productio addantur omnes Ciphre abjectæ, ut,

$$\begin{array}{r|l} 341 & 00 \\ 21 & 00 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 341 \\ 682 \\ \hline \end{array}$$

$$\hline 71610000$$

*Proprietas
Multiplica-
tionis.*

10 Numeri inter se multiplicati semper faciunt eundem, ut siue dicamus, *ter quatuor*, vel *quater tria* productum erit 12. & Factus est multiplex alterius factoris comminis reliquo. ut 12 constans ex 4 & 3, tanquam factoribus, complectitur 4 *ter* & 3 *quater*.

11 Ad Multiplicationem pertinet *Duplatio*, quæ est Multiplicatio per Duo, & *Triplatio* per tria.

12 Probatur Multiplicatio per *Divisionem*; ut patet.

Cap. IV.

De Divisione.

Divisio.

1 Hæc de *Multiplicatione*. Sequitur *Divisio*; in qua numeri dati dicuntur *Dividendus* & *Divisor*, 3 numeri vero inventus dicitur *Quotus*.

2 *Divisio* est distributio numeri *Dividendi* per partes *Divisoris*; vel, Quâ Divisor toties subducitur *Dividendo* quoties in eo continetur, ut habeatur *Quotus*. Itaque

3 Ut se habet unitas ad Quotum: ita Divisor ad Quotum.

endum: & sic dicitur Quotus, quoniam ostendit quoties Divisor in Dividendo continetur. Unde Quotus est pars Dividendi cognominis Divisor, & Divisor ejusdem pars cognominis Quoto.

4 Est ergo Divisio loca multipicis Subductionis, indicans quoties Divisor subduci potest è dividendo.

5 Ordo in Divisione semper est à sinistra Dextror, *Ordo*

6 In Divisione spectanda est. 1. Numerorum *collocatio*.

2. Operatio.

7 Collocatio talis est.

1 Collocetur Dividendus loco superiori, Divisor in *collocatio*
iori; & 1 figura à Sinistra sub 1 à Sinistra, ut, *numerorum*

24531

132

2 Si 1 figura Divisoris sit major 1 Dividendi, collo-
etur sub 2 Dividendi, reliquæ suo ordine, ut,

2432

32

3 Sic etiam. Si 1 sit æqualis 1, modò 2 sit major
ut,

31647

32

4 Si 1 sit æqualis 1, & 2 vel minor 2, vel æqualis,
tum collocetur 1 sub 1, & 2 ut,

44321

34262

43

34

8 Operatio est vel amplior, vel contractior.

9 Amplior his regulis dirigitur.

1 Numeris sic (ut prius) positis, quærat^rur primò quo- *Operatio*
Divisor, vel prima ejus nota (si ex pluribus constet) *Divisio*
a numero superscripto continetur; & numerus hoc in- *amplior.*
dicans scribatur in Quotiente (intra lineolam curvam) *Regul. 1.*
dextrorsum posito. Multiplicetur deinde hic numerus in
Notas Divisoris, & productus Subducatur ex Notis divi-
dendi superscriptis: Si quid supersit factâ subductione,
supra notas dividendi collocetur, ex punctis notis per
quas facta est subductio: tum promoveatur Divisor

versus dextram in locum proximum, & fiat operatio prius: & sic toties quoties donec non supersit nota Dividendo, ad quam Divisor promoveatur, ut,

11

3324 (1662

2222

Summa hujus Regulæ hoc versu habetur. Dic quot. Multiplica. Subduc. transférque figuram.

2 Si in promotione Divisor sit Major numero superscripto, scribatur ciphra in Quotiente, & promoveatur iterum Divisor; & sic toties quoties; quia tot debent esse figuræ in Quotiente, quoties Divisor ponitur sub Dividendo, ut,

11

43344 (602

7222

77

Itaque.

3 Nunquam ponetur supra 9. in Quotiente; sed productus, si aliquando fuerit major, minuatur, ut,

52

2366 (92

266

2

4 Ita statuatur Quotiens, ut multiplicatâ 1 figurâ Divisoris & Subductâ, satis supersit unde subducatur 2. (i.e.) 1 debet toties subduci ex prima, quoties 2 potest ex secunda, vel per se sumptâ, vel cum residuo prioris, ut,

1

163

4236 (353

1222

11

Divisio
Contracti.
or,

Reg. 1.

10 Divisio contractior fit ope ciphrarum secundum has Regulas.

1. Si divisor sit 10. 100. &c. detrahantur per virgulam tot notæ è Dividendo à Dextra, quor sunt Ciphre in

in Divisore, & facta est divisio; quod enim est à parte sinistra virgulæ indicabit Quotum; quod à Dextra residuum, ut,

$$\begin{array}{r|l} 4624 & 1 \text{ ubi Quotus est } 4624. \\ 1 & 0 \text{ \& Residuum } 1. \end{array}$$

2 Si ciphras sequatur versus sinistram figura supra notatam, scribantur ciphre Divisoris à Dextra sub eodem notis Dividendi à Dextra; & Divisio fiat per Notas significativas: Quod ponitur supra istas ciphras, una cum Residuo Divisionis (si quod sit) erit totum Residuum, ut,

$$\begin{array}{r|l} 1 & 1(1 \\ 344 & 21 \text{ (} 372 \\ 222 & 00 \\ 433 & 46 \text{ (} 217 \\ 222 & 00 \end{array}$$

3 Si solus Dividendus habeat Ciphras à Dextra, omnes non deletæ factâ divisione ponantur post Quotum, ut,

$$\begin{array}{r} 39600 \\ 333 \end{array} \quad (13200$$

4 Si & Dividendus & Divisor habeant Ciphras à Dextra, abjiciantur omnes è Divisore, & totidem è Dividendo; & Divisio fiat per Notas significativas, ut,

$$\begin{array}{r|l} 3696 & 00 \text{ (} 1232 \\ 3333 & 00 \end{array}$$

11 Probatur Divisio per Multiplicationem, sic, Si Probatio Divisor multiplicatus in Quotientem producat Deviden. Divisionis, tum, recta erat Divisio, Hic autem duo causæ sunt obser- Nota, 2, vanda. 1 Si in Divisione aliquæ abjectæ fuerint Ciphre, Producto postponantur versus Dextram omnes abjectæ è Divisore, ut in proximo Exemplo, 1232 multiplicata per 3 producunt 3696; quæ per duas ciphras è Divisore abjectas fiunt 369600.

2 Si aliquod fuerit Residuum, addatur Producto: viz. Unitas Residui unitati Producti, Denarius Denario, &c. ut in priori Exemplo, 217 multiplicata per 200 faciunt 43400: quibus sic addito Residuo 146.

43400

146

producitur — 43546 Multiplicandus.

*Præbatio
Multiplica-
tionis.*

12 Probat *Multiplicatio* etiam per *Divisionem*, Sic, Si *Productus* divisus per *Multiplicandam*, constituat *Quotum* æqualem *Multiplicando*, recta fuit *Multiplicatio*: sic in priori *Capite*. *Productus* 34986 divisus per 102, constituit *Quotum* 343. Itaque

13 *Multiplicatio* & *Divisio* se invicem probant; nam si numerus faciat numerum per aliquem, factum dividere eundem. Et contrà.

14 In quavis *divisione* si *Residuum* sit majus *Divisore*, mala est *Divisio*.

15 Ad *Divisionem* pertinet *Mediatio*, quæ est *Divisio* per 2.

16 *Residuum* *divisionis* reducat, si fieri possit, in minorem *Denominationem*, ut eò melius dividatur, donec nihil supersit.

Appendix de Reductionibus.

Reductio.

1 *Reductio* est, quâ numerus majoris *Denominationis* reducit in numerum minoris *denominationis*, & contrà.

2 Major reducit in minorem (ut *Libra* in *Solidos* &c. per *Multiplicationem*). Sic *Multiplicetur* numerus majoris *Denominationis* per tot unitates minoris, quæ constituunt majorem; & *Productus* ostendit quæ situm ut si 15 l. reducendæ sint in *Solidos*, aut 14 s. in *Denarios*; multiplicentur 15 per 20. & 14 per 12.

Sic	15	14
	20	12
	300	28
		14
		168

Idem fieri potest in *Ponderibus*, *Mensuris*, *Temporibus*, &c. observando, quos constituunt unamquæque *Denominationem*.

3 Minor

3 Minor reducitur in Majorem (ut *Solidi* in *Libras*, &c) per *Divisionem*. Sic dividatur Minor per totitates Minoris quor constituant Majorem, & Quotientis ostendet Quasitum: ut si reducendi sint 3000 in *libras*, vel 168d in *Solidos*, dividantur 300 per 20, et 68 per 12.

$$\begin{array}{r} \text{Sic } 30 \overline{) 0} (15 \\ 22 \overline{) 0} \end{array} \quad \begin{array}{r} 4 \\ 168 (14 \\ 122 \end{array}$$

Cap. V.

De Numeri quibusdam Divisionibus.

1 Ex Divisione recte considerata sequuntur Divisiones. Numeri di-
versos quaedam Numeri, ad sequentia recte intelligenda visiones.
maxime necessariorum.

Divisio numeri in parem & imparem, itemq; in pa-
riter parem & impariter parem, & pariter parem
& imparem simul (tquam levioris momenti)
omitti potest.

2 Numeri considerantur $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ Per se.} \\ 2 \text{ Inter se.} \end{array} \right.$

3 Numerus in se consideratus est vel *Primus*, vel *Compositus*.

4 Numerus *Primus* est, qui est à solâ unitate extra *Numerus primus*.
ipsum dividiuus, ut 2. 5. 7. & omnes *impares*, qui non
sunt in *impares* per *imparem* dividiui, ut 11 &c.

5 Numerus *Compositus* est, qui est ab aliquo multitu- *Compositus*.
dine numero dividiuus, ut 4. 6. et omnes *pares*; omnesq;
impares, qui sunt *impares* per *imparem* dividiui, ut 15,
21. &c.

6 *Compositus* iterum est, vel uno modo *compositus*,
viz. factus à primo per primum, ut 6 à 2 per 3. vel plu-
ribus modis, viz. factus à *Composito* per primum, ut 12 à
3 per 2, sive à 4 per 3.

7 Numeri in $\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{ Primi,} \\ 2. \text{ Compositi,} \end{array} \right.$ ad se invicem.
per se considerati
sunt, vel

3 *Primi*

43400

146

producitur — 43546 Multiplicandus.

Præbatio
Multiplica-
tionis.

12 Probatur Multiplicatio etiam per Divisionem, Sic, Si Productus divisus per Multiplicandem, constituit Quotum æqualem Multiplicando, recta fuit Multiplicatio: licet in priori Capite. Productus 34986 divisus per 102. constituit Quotum 343. Itaque

13 Multiplicatio & Divisio se invicem probant; nam si numerus faciat numerum per aliquem, factum dividit per eundem. Et contrà.

14 In quavis divisione si Residuum sit majus Divisore, mala est Divisio.

15 Ad Divisionem pertinet Mediatio, quæ est Divisio per 2.

16 Residuum divisionis reducat, si fieri possit, ad minorem Denominationem, ut eò melius dividatur, donec nihil superfit.

Appendix de Reductionibus.

Reductio.

1 Reductio est, quâ numerus majoris Denominationis reducitur in numerum minoris denominationis, & contrà.

2 Major reducitur in minorem (ut *Libra* in *Solidos*, &c. per Multiplicationem. Sic Multiplicetur numerus majoris Denominationis per tot unitates minoris, quod constituunt majorem; & Productus ostendit quæsitum, ut si 151. reducendæ sint in *Solidos*, aut 145 in *Denarios*; multiplicentur 15 per 20. & 14 per 12.

Sic 15	14
20	12
300	28
	14
	168

Idem fieri potest in *Ponderibus*, *Mensuris*, *Temporis partibus*, &c. observando, quot constituunt unamquâque Denominationem.

3 Minor

3 Minor reducitur in Majorem (ut *Solidi* in *Libras*, &c) per *Divisionem*. Sic dividatur Minor per totitates Minoris quor constitunt Majorem, & Quotus ostendet Quasitum: ut si reducendi sint 3001 in *Libras*, vel 168d in *Solidos*, dividantur 300 per 20, et 48 per 12.

$$\begin{array}{r} \text{Sic } \begin{array}{r} 1 \\ 30 \end{array} \bigg| \begin{array}{r} 0 \\ 15 \end{array} \quad \begin{array}{r} 4 \\ 168 \end{array} \begin{array}{r} (15) \\ (14) \end{array} \\ \quad \quad \quad 22 \quad \quad \quad 0 \quad \quad \quad 122 \end{array}$$

Cap. V.

De Numeri quibusdam Divisionibus.

1 Ex *Divisione* relatè consideratà sequuntur *Divisi. Numeri* di-
versos quædam *Numeri*, ad sequentia rectè intelligenda *visiones*.
maximè necessarior.

*Divisio numeri in parem & imparem, itemq; in pa-
riter parem & impariter parem, & pariter parem
& imparem simul (tanquam levioris momenti)
omitti potest.*

2 Numeri considerantur $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ Per se.} \\ 2 \text{ Inter se.} \end{array} \right.$

3 Numerus in se consideratus est vel *Primus*, vel *Compositus*.

4 Numerus *Primus* est, qui est à solâ unitate extra
seipsum dividuus, ut 2. 5. 7. & omnes *impares*, qui non
sunt in *impares* per *imparem* dividui, ut 11 &c. *Numerus primus.*

5 Numerus *Compositus* est, qui est ab aliquo multitu-
dinis numero dividuus, ut 46. et omnes *pares*; omnesq;
impares, qui sunt *impares* per *imparem* dividui, ut 15.
21. &c. *Compositus.*

6 *Compositus* iterum est, vel uno modo *compositus*,
viz. factus à primo per primum, ut 6 à 2 per 3. vel plu-
ribus modis, viz. factus à *Composito* per primum, ut 12 à
6 per 2, sive à 4 per 3.

7 Numeri in-
ter se considerati $\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{ Primi,} \\ 2. \text{ Compositi,} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \\ \end{array} \right. \text{ ad se invicem.}$
sunt, vel

3 *Primi*

Primi inter se.

8 Primi ad se invicem vel inter se sunt, qui præcedentes nullo multitudinis numero sunt communiter dividendi.

9 Horum vel uterq; potest esse in se Primus, ut 2 & 3 vel alteruter tantum, ut 5 et 6. vel neuter, ut 8 & 9.

10 Datis numeris inter se Primis, proportionales minores dari non possunt. Itaque Primi inter se sunt minimi proportionales: & contra.

11 Compositi inter se sunt, qui uno pluribusve multitudinis numeris sunt communiter dividui. ut 12

12 per 2, 3, 6. qui ideo dicuntur inter se Compositi, quia à Communi Divisore sunt Facti.

Compositi inter se.

12 Horum, vel uterq; potest esse in se Compositus, ut 4 et 6. vel alteruter tantum, ut 9 & 10. vel Neuter, ut 7. qui in se Primi sunt, sed inter se Compositi.

13 Dignoscuntur numeri, an sint inter se Primi sine Compositi, per Divisionem, sic,

Dividatur Major per Minorem, et rursus per Residuum (si quod fuerit) antecedens Divisore et sic quoties fieri potest; si tandem nil remanserit, Dati sunt inter se compositi, ut 24 et 18.

	16	
Sic	24 (1	18 (2
	18	6

Si autem tandem remanserit Unitas, Dati sunt inter Primi, ut 24 et 19.

	15	4	1
Sic	24 (1	19 (3	3 (1
	19	5	4

Cap. VI.

De Maximo communi Divisore & Minimo communi Dividuo.

1 In Numeris inter se compositis observanda est duplex Inventio (ad Fractiones expediendas prorsus necessaria. viz,

1 Maximi communis Divisoris.

2 Minimi communis Dividui.

2 Maximus

2. *Maximus communis Divisor* est, supra quem non situr major numerus, qui possit numeros Datos exacte dividere.

Maximus communis Divisor.

3. Sunt autem dati, vel duo tantum, vel plures: in trisque *communis Divisor* sic invenitur;

1. Si Dati fuerint duo tantum; dividat *Minor* Maiorem, & rursus *Residuum* Divisorem, quoties fieri potest; & numerus tandem *residuus* erit Datorum *maximus communis Divisor*. Ita 7 est *communis Divisor* Compositorum 49 & 14.

1. Duorum.

ut 49 (3. nam exacte dividit 49 per 7, et 14 per 7.)

Sic 49 14 Dati.

7 2
7 Divisor.

autem nullum fuerit *Residuum*, tum ipse *Minor* datus est *communis Divisor*; quia numerus exacte dividens numerum est *maximus Communis Divisor*, & sui ipsius, Numeri alterius, quem dividit, ut in 12 et 6. 6 enim per 1 dividit seipsum, et per 2, 12.

Sic 12 6 Dati.

2 1
6 Divisor.

2. Si Dati sint plures quam duo, istae observandae sunt regulae.

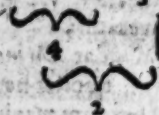
2. Plurium.

1. Si duorum antecedentium *Communis Divisor* etiam tertium dividerit, communis erit omnium *Divisor*: et sic in pluribus, ut 16. 24. 40, qui exacte dividuntur ab 8.

2. Si dictus *Divisor* tertium non dividat, tum, loco duorum antecedentium, comparatur cum *Tertio* idem primum *Divisor*, et Comparatorum *Communis Divisor* erit omnium trium *Maximus Communis Divisor*: & sic in pluribus. Ita Numeri Dati sint 8. 20. 30. *Divisor* antecedentium 8. & 20. erit 4. Sed hic non dividet tertium.

tertium, viz. 30. inveniendus itaq. est Divisor numerorum 4 & 30. qui est 2. et hic Communis est Divisor omnium, viz. 8. 20. 30.

8 20 30 Dati.

Maximus Divisor.

4 De Maximo Communi Divisore alterius observandum est.

1 Divisor Communis Maximus dividens Compositos inter se dabit in Quotis Primos inter se, ut

12. 18. 24. 30. Compositi inter se.

6 Divisor.

2. 3. 4. 5. Quoti inter se Primi.

2 Divisor communis Maximus dividit Datos per Divisores minimos: & contra, ut 6 dividit 12. et 18 per 2 et 3. et 2. 3. per 6.

Minimus
communis
Dividuus.

5 Minimus Communis Dividuus est, quo minores Dati quotlibet exactè dividere nequeunt.

6 Dati autem 5 Duo tantum.
sunt vel 1 Plures.

1.
Duorum.

7 Si duo tantum sint dati, observentur hæ regulæ.

Quando Dati sunt inter se primi, multiplicetur unus in alterum; et Factus erit Minimus ab utroq. Dividuus, ut 5. 7. 35.

2 Quando Dati sunt inter se compositi, inveniantur primò maximus utriusq. communis Divisor; deinde multiplicetur Quotus unius in alterum, et Factus erit minimus ab utroque Dividuus, ut in numeris 6. 16. 48.

6. 16 Dati.

Sic 2 Divisor.

3. 8 Quoti.

48 Minimus dividuus.

2.
Plurium.

8 Si Dati sint plures quàm duo, observentur istæ regulæ.

1 Si inventus à duobus antecedentibus dividuus

erit

tertio Dato possit etiam dividi, idem sic inventus erit minimus ab omnibus dividuus, ut in numeris 8. 10. 20. 40.

	8.	10	20	Dati.
Sic	2			Divisor.
	4	5		Quoti.

ubi 40 dividuus est ab 8 per 5, à 10 per 4, à 20 per 2.
 2 Si inventus à duobus antecedentibus Dividuus à Tercio non dividatur, compareretur Inventus cum Tercio, et minimus pñb utroque Dividuus erit minimus ab omnibus Dividuus: ut in numeris 6. 14. 24. 168.

	6.	14.	24.	Dati.
Sic	2			
	3.	7.		
	42			
	6			Inventus.
	7	4		

ubi 168 dividitur à 6 per 28, à 14 per 12. & à 24 per 7.

9 Dividuus ab aliquo est Minimus, ab utroque (i.) et ab eo, et à seipso dividuus, ut in 3 et 9. cum enim 9 dividatur exactè à 3. ideo 9 est minimus ab utroq; dividuus: viz. à 9 per 1. et à 3 per 3.

Hic observandum est, quare numerus 60 (potius quàm alius numerus) in Scrupulis & Circulorum gradibus numerandis tantoperè placuit Astronomis: quia scilicet pluribus divisoribus, quàm alius infra ipsum numerus, dividuus est, viz. ab

1. 2. 3. 4. 5. 6. 10. 12. 15. 20. 30. qui in divisione numeri 60. sequentes dabant quotos.

Datus 60. 60. 60. 60. 60. 60. 60. 60. 60. 60.

Divisor 1. 2. 3. 4. 5. 6. 10. 12. 15. 20. 30.

Quoti 60. 30. 20. 15. 12. 10. 6. 5. 4. 3. 2.

Plurima

Nota,

Plurima hoc capite (pauculis interpositis) ut etiam alia quædam desumpta sunt ex Ursticio, cujus Arithmetica Mathematica studiosis perquam utilis est.

SECT. III.

De Fractionibus.

CAP. I.

De Fractionum Notatione & speciebus.

1 Hæc de Numeris Integris; sequuntur Fractiones, Fractiones. quæ sunt partes aliquot unius integri.

2 In Fractionibus considerantur } 1 Notatio.
2 Variæ species.
3 Arithmetica Operatio.

Notatio 3 Notantur Fractiones duobus Numeris interjectâ
Fractionum lineolâ sic $\frac{1}{2}$, quorum superior dicitur Numerator, quia

numerat quot partes sumendæ sunt ex illis, in quas totum est divisum. Inferior autem Denominator sive Nomen dicitur, quoniam indicat quomodo nominandæ sunt partes sumptæ: viz. an secundæ vel tertiæ, &c.

Prolatio. 4 In prolotione Numerator exprimendus est numero Cardinali, Denominator Ordinali, ut $\frac{1}{2}$ una Secunda, &c.

5 Ex Numeratore et Denominatore dignosci potest Fractionum Quantitas seu valor, qui vel augetur vel minuitur.

6 Augetur valor duobus modis.

Quomodo 1 Auctis Numeratoribus et eodem manente Deno-
augetur, minatore, ut $\frac{1}{4}$ $\frac{2}{4}$ $\frac{3}{4}$

2 Diminuto Denominatore et Numeratore eodem manente, ut $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{2}$

Minuitur. 7 Similiter minuitur valor duobus modis.

1 Manente eodem numeratore et aucto denomina-
tore

ut, $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4}$.

2 Manente eodem Denominatore & minuto Numere,

ratore $\frac{3}{4} \frac{2}{4} \frac{1}{4}$.

8 Sunt autem fractiones vel *Simplices*, vel *Composita Fractiones* sive mixtæ.

9 *Simplices* sunt, quæ solam exprimunt fractionem: Sûntque vel *Propriæ*, vel *Impropriæ*. *Propriæ*.

10 *Propriæ* Fractiones sunt, quæ sunt integrâ unitate minores: et hoc fit, quoties Numerator minor est Denominatore; quia tot partes desunt ad Integrum constituendum, per quot Denominator superat Numeratorem,

ut, $\frac{2}{3}$.

11 Sunt autem tales, vel *Primariæ*, vel *Secundariæ*. *Primariæ*.

12 *Primariæ*, quæ oriuntur ex prima et immediata

Integri sectione, ut $\frac{1}{2}$ &c.

13 *Secundariæ* sunt, quæ deducuntur ex primis, et *Secundariæ* appellantur *Fractionum Fractiones*; sive *Particula*, vel *Minutia Minutiarum*. Distinguuntur autem à Primis,

vel per interpositam particulam ex, ut $\frac{4}{3}$ ex $\frac{1}{2}$, (i) tres

quartæ ex una secunda: vel scribendo primam Fractionem sinistrorsum cum lineâ interpositâ, et Particulam

dextrorsum sine interpositâ lineâ, ut $\frac{1}{2} \frac{3}{4}$ (i) unius

secundæ, tres quartæ.

Aliqui ponunt Particulam sinistrorsum, et dextrorsum Fractionem primam; ut $\frac{3}{4} \frac{1}{2}$ (i) tres quartæ, unius secundæ.

Sed non ita commodè: quia sicut Fractio primaria oritur ex Integro, sic Particula ex illa idèque sequi potius

rius debet: ut, $1\frac{1}{2}\frac{3}{4}$ (i) unum integrum cum una secunda illius integri, & tribus quartis ejusdem secundae.

Improprie. 14 Fractiones *Improprie* sunt, quæ sunt Integro vel
æquales vel majores.

Integro æ- 15 Aequales sunt, quando Numerator Denominatorem
quales.

Majores.

16 *Majores sunt, quando Numerator Denominatore*
rem superat, ut $\frac{3}{2}$ *tunc enim in* *Numeratore* *contine-*
tur plures partes, quàm Integrum in se habet: et partes
plures quàm habet totum, sunt majores Toto. (i) In-
tegrum superant tot partibus datis, per quot unitates
Numerator superat Denominatorem, ut $\frac{3}{2}$ *(i)* $1\frac{1}{2}$

Composita. 17 *Fractio Composita* five *Mixta* est, quæ constat ex
Integro & Fractione annexâ: ut (prius) $1\frac{1}{2}$ (i) *unum*
integrum, & ejusdem una secunda five Dimidium.

Cap. II.

De Fractionum Reductione.

Reductio fractionum.

1 Haftenus Fractionum Notatio et Species, sequitur earundem Operatio; quæ est vel præparatoria, vel plena.

2 *Preparatoria* (aliàs dicta *Accidental*is numeratio *Fractionum*) est *Fractionum Reductio*; qua sic reducuntur *Fractiones*, ut aliam *Formam* operationi aptiorem suscipiant.

3 Reductio est Fractionum vel ad Fractiones, vel ad
Integrum.

Ad fracti-
ones.

4 Reductio Fractionis ad Fractionem est, quæ Fractiones alias Datis proportionales invenit.

5 Est vel *unius* vel *plurium* reductio.

**I Unius ad
terminos mi-
nimos.**

6 Reductio unius est, vel ad Terminos minimos, vel ad
 aliam quamvis fractionem.

7 Redu-

7 Reductio ad terminos minimos est, quæ terminos fractionis inter se compositos (nam primi inter se non possunt ad minores proportionales reduci, quia sunt minimi) communi Divisore maximo dividit; et Quotus Datorum loco sumit, ut $\frac{6}{21}$ ad $\frac{2}{7}$. Quoti enim servant eandem rationem cum divisis, & minimi sunt, quia Maximus communis Divisor dat in Quotis minimos.

8 Itaque fractiones terminis proportionales sunt æquales inter se, et contrà; ut $\frac{4}{8}$ & $\frac{1}{2}$ idem valent.

9 Si Numerator et Denominator adjectas habent ciphreas, abjiciantur ciphre pariter ab utroque: Sic $\frac{10}{10}$ et $\frac{1}{1}$ idem valent.

10 Reductio Fractionis ad aliam Fractionem est vel ad quamvis aliam indiscriminatim, vel ad aliam determinatam.

11 Ad aliam quamvis reducitur Fractio multiplicando Numeratorem et Denominatorem per Numerum quemvis; et Productos ponendo pro terminis novæ fractionis. *unius ad aliam quamvis fractio- nem.*
 $\frac{6}{9}$ per 3 ad $\frac{18}{27}$ et $\frac{2}{3}$ per 4 ad $\frac{8}{12}$ per 5 ad $\frac{10}{15}$

12 Ad aliam determinatam (i) cujus Denominator assignatus est, reducitur Fractio sic: multiplicetur Numerator fractionis reducendæ per Denominatorem assignatam, et Productus dividatur per Denominatorem ejusdem fractionis, et Quotus erit Numerator novæ fractionis: sic, $\frac{3}{5}$ red. ad $\frac{6}{10}$. *Ad aliam determinatam.*

13 Hactenus Reductio unius fractionis, sequitur reductio plurium; quæ est vel primariarum, vel secundariarum. *Reductio plurium.*

14 Reductio primariarum est ad terminos cognominis; (i) ita ut omnes habeant eundem Denominatorem, quod sic fit: i datis Fractionibus diversi nominis (sive singulis sive pluribus) inveniat *minimus* à Denominatoribus

toribus dividuus, qui ponatur pro novo denominatore communis: Hic rursus dividatur per datos Denominatores, & Quoti multiplicentur per datos Numeratores: Facti erunt quarumlibet Fractionum Numeratores: sic

$$\frac{3}{4} \& \frac{5}{3} \text{ red. } \frac{20}{12} \& \frac{35}{12} \text{ ad } \frac{45}{60} \frac{50}{60} \frac{36}{60}$$

2 Possunt etiam sic reduci, viz. multiplicando Denominatores inter se, et productum ponendo pro communi denominatore, deinde multiplicando Numeratores per Crucem in Denominatores, et Productos ponendo pro Numeratoribus: sed prior regula potior est, quia citius reducit ad terminos minimos. Quando autem Dati denominatores sunt inter se primi, hac solâ regula

$$\text{uti oportet, sic } \frac{2}{3} \& \frac{3}{4} \text{ red. ad } \frac{8}{12} \& \frac{9}{12}$$

Fractionum
aequalitas et
inequalitas
inde cognoscitur.

15 Ex hac Reductione constabit, utrum diversae Fractiones datae sint aequales vel inaequales; Si enim Cognomines factae, eodem habeant Numeratores, 2-

$$\text{quales sunt, ut } \frac{2}{3} \& \frac{8}{12} \text{ idem valent cum } \frac{8}{12} \frac{8}{12} \text{ Sin}$$

diversos Numeratores habeant, inaequales sunt, et illa major est, cujus Numerator post Reductionem est ma-

$$\text{ior, ut in } \frac{3}{4} \& \frac{2}{2} \text{ quae sunt } \frac{9}{12} \frac{8}{12} \text{ Vel, illa est simplior,}$$

cujus Numerator ductus in alterius Denominatorem plus producit, ut in prioribus

$$\frac{3}{3} \& \frac{3}{3} \text{ 8. 9.}$$

Si autem aequale efficiant, aequales sunt, ut in his

$$\frac{1}{3} \& \frac{2}{6} \text{ 6. 6.}$$

16 Ultra datarum Fractionum major sit ante Reductionem ad Cognomines, sic cognoscitur. Addatur cu-

Nu-

Numeratoribus; cōsque sic auctos dividant *Denominatores*; et illa major est, cujus *quotus* est major; ut in

$$\frac{1}{2} \text{ \& } \frac{2}{3} \text{ } \frac{10}{2} \text{ (5. 10) } \frac{6}{3} \text{ } \frac{2}{3}.$$

7 *Valor Fractionis* sic cognoscitur. Multiplicetur *Valor* quod *Numerator* in *Integrum*, et *Productus* dividatur per modo cog-
Denominatorem, et *Quotus* ostendet quæsitum. sic noscitur.

ex 125, valent 95. Sic in *Mensuris*; $\frac{5}{8}$ unius *Milli-*

ris, (i.) mille *Passuum*, sunt 625 *Passus*.

18 *Reductio Fractionum Secundariarum* est, qua *Reductio*
Secundaria reducuntur ad *Primarias*; et sic multipli- *secundari-*
cādo *Numeratores* inter se, et similiter *Denominatores*, arum *Fra-*
tionum.

sic $\frac{1}{2} \text{ } \frac{2}{3}$ fiunt $\frac{2}{6}$ (i.) $\frac{1}{3}$. Si plures sint *Fractiones* *Se-*

culariæ, tum *productus* duarum priorum multiplicetur

in sequentem, ut $\frac{1}{2} \text{ } \frac{2}{3} \text{ } \frac{1}{4}$ quæ fiunt $\frac{2}{24}$ (i.) $\frac{1}{12}$.

19 Hactenus *Reductio Fractionum ad Fractiones*;
equitur ea, quæ est ad *Integra*, quæ sic fit.

1 Si partes sint *Proprie*, fiant primò *cognomines*, &
tum sumantur ipsarum *Numeratores* pro ipsis *Fractio-*

ibus, sic $\frac{3}{4} \text{ \& } \frac{4}{5}$ fiunt 3. 4.

2 Si *Fractiones* sint *impropiæ*, dividatur *Numerato-*
res per *Denominatorem*, et *Quotus* indicabit quæsitum;

et $\frac{2}{3}$ sic $\frac{2}{3}$ (i. si *Divisio* non sit exacta (quod sit, quum

Numerator *Denominatorem* major est) *Residuum* cum *De-*
nominatorem constituet *Fractionem* *Quoto* adjiciendam;

et $\frac{4}{3}$ sic $\frac{4}{3}$ (i. $\frac{1}{3}$).

Cap. III.

De Fractionum Additione.

1 Hactenus *Fractionum Operatio Præparatoria*;

1 2

viz.

*Additio
Fractionum*

viz. Reductio, sequitur earundem Operatio plena, viz. Additio, Subductio, Multiplicatio, et Divisio, quæ dici solent Fractionum Numerario Essentialis.

2 Additio est vel Fractionum primariorum, vel secundariorum.

Primariarum.

3 Additio primariorum est, quæ Fractionum cognominum Numeratores addit, et Toti communem

Duorum,

Datorum Denominatorem subicit, sic $\frac{1}{3}$ et $\frac{2}{3}$ fiunt

$\frac{3}{3}$. Itaque,

4 Fractiones diversi Nominis, primò reducendæ sunt ad Cognomines, ut $\frac{3}{4}$ & $\frac{5}{8}$ ad $\frac{6}{8}$ & $\frac{5}{8}$ quæ sunt

$\frac{11}{8}$.

Plurium.

5 Si addendæ sint plures quàm duæ, primò addantur duæ priores, deinde Totum tertio: et hujus summa quarta, &c. sic $\frac{1}{2}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{6}$ fiunt $\frac{11}{12}$ nam ex $\frac{1}{2}$ & $\frac{2}{3}$ fi-

unt $\frac{7}{6}$ & $\frac{7}{6}$ & $\frac{3}{4}$ fiunt $\frac{23}{12}$ ex $\frac{23}{12}$ & $\frac{4}{6}$ fiunt $\frac{31}{12}$ (i.)

$\frac{27}{12}$

Additio secundariarum

6 Additio Fractionum secundariorum five Minutiarum dicitur Infitio; quia una Minutia alteri quasi infertur, ut si addantur $\frac{1}{4}$ (i.) una quarta et ejusdem quartæ una secunda.

7 Est autem Minutia, vel particula unius tantum particulæ præcedentium, ut $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$ (i.) tres quartæ et una secunda unius quartæ, vel totius præcedentis fractionis, ut $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$ (i.) tres quartæ, et trium quartarum una secunda.

8 Si addenda sit Minuria, quæ fractio est unius tantum particulæ præcedentium ista sunt observanda.

1 Multiplicetur Numerator prioris per Denominatorem Posterioris, et productus, addito Numeratore posterioris, erit Numerator. Deinde multiplicentur inter se Denominatores, et Productus erit Denominator. sic $\frac{1}{4} \frac{1}{2}$ fiunt $\frac{3}{8}$ quæ idem valent: nam una quarta unius libræ valet 3s. et una secunda ejusdem quartæ 2s. 6d. Sic tres octavæ unius Libræ sunt ter 2s. 6d.

2 Si plures addendæ sint Minutiæ quàm duæ, multiplicetur duarum Primarum aggregatum in sequentem, et totale omnium aggregatum erit Numerator; Denominator verò producat ex multiplicatione denominatorum inter se. ita $\frac{1}{2} \frac{3}{4} \frac{2}{3}$ (i.) una secunda, et unius secundæ tres quartæ, et unius quartæ duæ Tertiæ, fiunt

$\frac{23}{24}$: nam si 1. multiplicetur in 4. productus erit 4. cui addatur 3 et fit 7. deinde 7 multiplicato in 3 produci-
tur 21, cui addatur 2 et fit 23. tandem 2. 4. 3. per continuam multiplicationem fit 24. unde (ut prius) sit fractio $\frac{23}{24}$ quæ cum $\frac{1}{2} \frac{3}{4} \frac{2}{3}$ idem valet, nam $\frac{1}{2}$ (i.) una

secunda unius libræ valet, 10s. et $\frac{3}{4}$ (i.) tres quartæ istius

us secundæ valent 7s. 6d. et $\frac{2}{3}$ (i.) duæ tertiæ unius quartæ valent 1s. 8d. quæ simul sumptæ sunt 19s. 2d. Sic pars Libræ 24 est 10d. et 10d. multiplicati per 23 similiter produciunt 19s. 2d.

9 Si addendæ sint Minutiæ, quarum una est fractio Totius præcedentis, ista sunt observanda.

1 In additione duarum, multiplicetur numerator Prioris per denominatorem Posterioris, et Productus additus Producto ex Numeratoribus inter se ductis erit

Numerator; et *Denominator* erit *Factus* ex *Denominatoribus* inter se multiplicatis. ita $\frac{2}{4} \frac{2}{3}$ (i.) *tres quartæ*.

& trium *quartarum due tertiæ* fiunt $\frac{15}{12}$ (n) $1 \frac{3}{12}$ quæ

idem valent; nam *tres quartæ* unius *Libræ* sunt 15f. et *due tertiæ* trium *quartarum* sunt 10f. totum est 25f. Similiter pars *Libræ* 12 est 1f. 8d. quæ per 15. multiplicata facit etiam 25f.

Reg. 4.

2 Si plures huiusmodi *Minutæ* addendæ sint, multiplicetur aggregatum duarum priorum in sequentem; et totum aggregatum erit *Numerator*. *Denominator* etiam erit *Productus* ex *Denominatoribus* omnibus inter se du-

ctis. ita $\frac{1}{2} \frac{2}{3} \frac{1}{4}$ (i.) *una secunda*, et unius *secundæ*

due tertiæ, et duarum *tertiarum una quarta* fiunt $\frac{21}{24}$

sive $\frac{11}{12}$. nam 1. duct. in 3. producit 3. similiter 1 in 2

dat 2. quæ per additionem faciunt 5. deinde 5 multiplicatus in 4 producit 20. cui addatur productus ex 1 et 1, et totum erit 22. sic etiam 2. 3. 4. per continuam

multiplicationem producunt 24. unde fit *Fractio* $\frac{22}{24}$

quæ, cum datis *Minutiis* idem valet; quoniam ut $\frac{1}{2}$ u-

nus *Libræ* valet 10f. et $\frac{2}{3}$ istius *secundæ* 6f. 8d. et $\frac{1}{4}$

istarum duarum *tertiarum* 1f. 8d. quæ simul sumptæ sunt 18f. 4d. Ita etiam pars *Libræ* 24. viz. 10d. multiplicata per 22. vel (quod idem est) pars 12. viz. 1f. 8d. per 11. producit 18f. 4d.

Hæc de *Minutiarum* *Insitione*, ut *levioris momenti & minus frequentis* sunt *usus*, ita & suas habent *difficultates & exceptiones*. *Omittant imperitiores vel Acutiores corrigant*, prout æquum visum fuerit,

Cap.

Cap. IV.

De Fractionum Subductione, Multiplicatione, & Divisione.

I Subductio Fractionum est, qua Numeratores Fra-
 ctionum cognominum è se invicem subducuntur; et com-
 munis Datarum Denominator pro Residua denominatoris

ulratur, ut ex $\frac{4}{5}$ subduc. $\frac{3}{5}$ remanet $\frac{1}{5}$.

Itaque, si datae Fractiones sint diversi Nominis, pri-
 mò reducuntur ad unum, Hic. Si utriusque fractionis una.

Numerator sit unitas, Factus à Denominatoribus (sive
 sint Primi inter se, sive compositi) erit Denominator Re-
 sidua Fractionis, et, Numeratoribus utrisque in Deno-
 minatoribus per crucem multiplicatis, Productoque mino-
 ri ex majori subducto, Residuum erit Numerator ejus-
 dem: sic si Denominatores sint inter se Primi, $\frac{1}{10}$ sub-

duc. ex $\frac{1}{3}$ remanet $\frac{7}{30}$: nam 2s. (parte decima Librae)
 subductis ex 6s. 8d. (parte tertia ejusdem) rem. 4s. 8.
 (i.) 8d. (pars Librae 30) septies sumpti.

Similiter si Denominatores sint inter se compositi, Plurium
 $\frac{1}{6}$ subduc. ex $\frac{1}{4}$ re. $\frac{3}{24}$ vel $\frac{1}{12}$; nam 3s. 4d. (parte sexta
 Librae) subductis ex 5s. (parte ejusdem 4) remanet 1s.
 8d. (i.) 10d. (pars Librae 24) bis sumpti vel (quod i-
 dem est) 1s. 8d. (pars Librae 12) semel sumpti.

Si plures Fractiones subducendae sint ex pluribus;
 vel ex una, vel una ex pluribus, primò reducuntur plures

in Unam: sic $\frac{1}{6}$ & $\frac{2}{4}$ subducuntur ex $\frac{2}{6}$ & $\frac{1}{2}$ reducen-

do Datas ad $\frac{8}{12}$ & $\frac{10}{12}$ unde residuum erit $\frac{2}{12}$

* Multiplicatio Fractionum est, quae terminos Multiplica-
 Fractionum tio, Reg. 1.

1 4

Fractionum homologos in se multiplicat (i.) Numeratores in se, et Denominatores in se: et Factos ex iis pro quaristarum Fractionum terminis sumit. Sic $\frac{3}{5}$ &

$$\frac{2}{3} \text{ sunt } \frac{6}{15}$$

Reg. 2.

5 Si datarum Fractionum termini alterni sint Compositi, sumantur eorum loco Quoti maximo communi Divisore inventis et tum fiat Multiplicatio, ut antea.

Sic $\frac{3}{4}$ et $\frac{5}{9}$ sunt primo $\frac{1}{4}$ et $\frac{5}{3}$ ex quibus producitur

$$\frac{5}{12}$$

Reg. 3.

6 Si termini alterni sint æquales, omittantur omnes æquales; et Numerator reliquus cum denominatore reliquo constituet fractionem productam ex omnibus. Sic

$\frac{2}{3} \frac{3}{4} \frac{4}{5}$ sunt $\frac{2}{6}$ ratio est; quoniam termini alterni tantamquam inter se compositi, per reductionem ad Minimos terminos, ad unitates rediguntur. Sic $\frac{2}{1} \frac{1}{1} \frac{1}{6}$ unitas

autem non multiplicat; ideoque 2 et 6 tantum sumuntur.

Reg. 4.

7 In Multiplicatione, Fractio inventa minor est Multiplicati; nam ita se habet ad Datarum aliam, sicut reliqua ad unitatem. Sic in primâ instantiâ, ubi ex

$\frac{3}{5}$ & $\frac{2}{3}$ producuntur $\frac{6}{15}$ nam $\frac{3}{5}$ unius libræ sunt 12s. et

$\frac{2}{3}$ 13s. 4d. et $\frac{6}{15}$ 8s. jam ut se habent 13s. 4d. ad unam Libram, ita et 8s. ad 12s.

Divisio.

8 Divisio fractionum est, quâ invenitur Quotus ita se habens ad Dividendum, sicut unitas ad Divisorem, quæ sic fit:

Reg. 1.

9 Si datæ Fractiones sint ejusdem Nominis; tum dividantur earum loco Integra ipsis proportionalia, (i.) Numerator Dividendæ per Numeratorem Di-

divisoris; Sic $\frac{2}{10}$ divisus per $\frac{3}{10}$ quotus erit 3. (i.) tres
 unitates; quæ ita se habent ad $\frac{2}{10}$ ut una unitas ad $\frac{3}{10}$
 est etiam decima pars Libræ 2f. & sicut una Libra ad
 $\frac{3}{10}$ (i) 6f. ita tres Libræ ad $\frac{2}{10}$ (i.) 18f.

10. Si Datæ Fractiones sit diversi Nominis redu-
 cantur ad unum.

11. Si daturum Fractionem Denominatores sint inter
 se Primi, multiplicentur in se Numeratores & Denomi-
 natores per Crucem, & producti erunt Quotus. Sic
 $\frac{2}{3}$ divisus per $\frac{3}{4}$. Quotus erit $\frac{8}{9}$ possunt etiam eodem
 modo dividi Fractiones Cognomines, ut prius Datæ
 $\frac{2}{10}$ per $\frac{3}{10}$ dant Quotum $\frac{20}{30}$ (i. e.) 3 In utrif-
 que Numerator Quoti respondet Fractioni Divi-
 dende, & Denominator Divisoris: nam, ut se habet
 8 ad 9. ita $\frac{2}{3}$ ad $\frac{3}{4}$, et sicut 20 ad 30. ita $\frac{2}{10}$ ad $\frac{3}{10}$.

12. Appendicis Loco observandum est, quod Fractio
 & Duplicatur & Mediatum duobus modis.
 Duplicatur,

1 Denominatorem (si par sit) mediando: sic $\frac{5}{12}$ fit $\frac{5}{6}$.
 quæ duplo major est,

2 Numeratorem duplicando, sic $\frac{5}{12}$ fit $\frac{10}{12}$.

Mediatum.

1 Numeratorem (si par sit) mediando, ita $\frac{6}{11}$ fit $\frac{3}{11}$

2 Denominatorem duplicando, ita $\frac{6}{11}$ fit $\frac{6}{22}$.

Reg. 2.

Reg. 3.

*Fractionum
 Duplicatio.*

Mediatio.

Cap.

Cap. V.

De Mistorum Operatione.

Arithmetica Mistorum. 1 Hastenus de Arithmetica Numerorum Homogeneorum, sequitur Mistorum Operatio, in qua Numeri Dati sunt Integri cum Fractionibus.

2 Estque Reductio, Additio, Subductio, Multiplicatio, Divisio.

Reductio. 3 Reductio est vel Integrorum ad fractiones, vel Mistorum.

1. 4 Integra ad fractiones reducuntur duobus modis.

Integrorum ad Fractiones. 1 Multiplicetur Datum Integrum per Denominatorem istam Fractionis, ad quam reducendum est, & Producto subscribatur idem Denominator, sic, 12 reducitur ad tertias vel quartas, ita,

$$\begin{array}{r} 12 \quad 36 \quad 12 \quad 48 \\ \hline 3 \quad 3 \quad 4 \quad 4 \\ \hline 36 \quad 48 \end{array}$$

2 Integro Dato subscribatur unitas, & sic Fractiones

Sic 6. & 12. fiunt $\frac{6}{1}$ & $\frac{12}{1}$

Mistorum ad Fractiones. 5 Mistum reducitur ad Fractionem hoc modo.

Multiplicetur Datum Integrum in Mistum in Denominatorem Fractionis annexæ, & productum addatur ejusdem Fractionis Numerator; & toti subscribatur ejusdem

Fractionis Denominator. Sic $5\frac{2}{3}$ fit $\frac{17}{3}$ & $60\frac{3}{4}$ fit $\frac{243}{4}$

Additio Mistorum. 6 Additio Mistorum absolvitur istis regulis.

Regula. 1. 1 Si addendum sit Integrum Mistum, primò addatur Integra, & toti annectatur Fractio data, sic, 5. & $\frac{2}{3}$ fiunt $5\frac{2}{3}$

Reg. 2. 2 Si addenda sit fractio Mistum primò addatur Fractiones; deinde toti addatur Integrum dato, sic $\frac{4}{5}$ & $\frac{6}{7}$ fiunt $6\frac{23}{35}$ nam $\frac{4}{5}$ & $\frac{6}{7}$ fiunt (ut priùs) $\frac{58}{35}$ (i.) r $\frac{23}{35}$

cui addatur *Integrum* datum, viz. 5. & fit $6\frac{23}{35}$.

3 Si *Mistum* addendum sit *Misto*, primò addantur *Reg. 3.*
Fractiones, & deinde *Integra*, sic $6\frac{7}{8}$ & $8\frac{9}{10}$ fiunt 15

$\frac{31}{40}$ nam 6. & 8. sunt 14. & $\frac{7}{8}$ & $\frac{9}{10}$ per *Reductionem*
 ad cognomines & *Additionem* sunt $\frac{71}{40}$ (i.) $1\frac{31}{40}$ unde

ex utr'que fiunt $15\frac{31}{40}$

7 *Subductio Mistorum* est, quâ ex *Integrâ* vel *Fra-* *Subductio*
ctione vel *mista*, & ex *Mistis*, vel *Integra*, vel *Fra-* *Mistorum.*
ctione, vel *Mista* subducuntur idque secundum has regulas.

1 Si *Fraçtio* subducenda sit ex *Integro*, reducat *1.*
Unitas *Integri* in *Fractionem* ejusdem *Nominis* cum *Fractionis*
 datâ *Fractione*, & ex ista subducatur data *Fraçtio* sub- *ex Integro.*
 ducenda, & *Residuum* annectatur *Residuo* *Integri*. Ita si

ex 9 subducatur $\frac{3}{4}$ remanebunt $8\frac{1}{4}$ nã si à 9 tollatur

Unitas, remanet 8. *unitas* autem ista reducta in *quartas*

fit $\frac{4}{4}$ hinc subductis $\frac{3}{4}$ remanet $\frac{1}{4}$ unde *Residuum* u-

triusque, erit $8\frac{1}{4}$.

2 Si ex *Integro* subducendum sit *Mistum*, primò sub- *2.*
 ducatur *Integrum* ex *Integro*; deinde reducat (ut priùs) *Misti ex*
Unitas *Integri* *Residui* in *Fractionem*; & ex hac subdu- *Integro.*
 catur *Fraçtio* data: & *residua* *fracçtio* annectatur *Integro*,

sic si ex 9 subducatur $2\frac{3}{7}$ rem. $6\frac{4}{7}$.

3 Si *Integrum* subducendum sit ex *Misto*, subducatur *3.*
Integrum ex *Integro*; & *residuo* annectatur data *Fraçtio*, *Integri ex*
 ita si 7 subducatur ex $13\frac{1}{4}$ rem. $6\frac{1}{4}$. *Misto.*

4 Si

*Fractionis
Misto*

4 Si *Fraçtio* subducenda sit ex *Misto*, subducatur *Numer*ator unius è *Numeratore* alterius, & reliquum annectatur *Integro* dato. Sic, si subducas ex $8\frac{4}{5}$ rem. $8\frac{2}{5}$

Hic observandum.

Nota. 1.

1 Si datæ *Fractiones* sint diverſi *Nominis*, reducendæ sunt ad unum; & tum fiat subductio: sic si $\frac{1}{2}$ subducendæ sit ex $4\frac{4}{3}$ reducantur. primò $\frac{1}{2}$ & $\frac{2}{3}$ ad $\frac{3}{6}$ & $\frac{4}{6}$ & inde factâ subductione *Residuum* erit $4\frac{1}{6}$.

2.

2 Si *Fraçtio* subducenda major sit illa quæ in *Misto* est; augeatur *Fraçtio* minor *unitate* *Integri* in *Fractionem cognominem* reductâ: & tum fiat subductio: sic, si $\frac{4}{5}$ subducas ex $2\frac{3}{4}$ reducantur primò $2\frac{3}{4}$ ad $1\frac{7}{4}$ deinde $\frac{7}{4}$ & $\frac{4}{5}$ ad $\frac{35}{20}$ & $\frac{16}{20}$ & inde factâ subductione remanebit. $1\frac{19}{20}$.

3.

*Misti ex
Misto.*

3 Si *Mistum* subducendum sit ex *Misto*, subducatur *Integrum* ex *Integro*, & *Fraçtio* ex *Fractione*, secundum regulas priores. Sic $2\frac{1}{3}$ subductis ex $3\frac{2}{3}$ rem. $1\frac{1}{3}$ etiam, in *Fractionibus* diverſi *Nominis*, si $7\frac{1}{6}$ subducantur ex $9\frac{1}{4}$ rem. $2\frac{1}{12}$ Item cum (ut antea) *Fraçtio* subducenda major est aliâ; ut si $2\frac{3}{4}$ subducas ex $4\frac{1}{2}$ rem. $1\frac{3}{4}$ nam per reductionem ad idem *Nomen* fiunt

*Multiplica
tio Misto
rum.*

3 $\frac{6}{4}$ & $2\frac{3}{4}$ & sic per subductionem relinquitur $1\frac{3}{4}$
8 *Multiplicatio Mistorum* est, quâ *Fraçtio* per *Integrum*

grum aut Mistum ; & integrum per Mistum ; & Mistum per Mistum multiplicatur. Secundum regulas sequentes.

1 Si *Fraçtio* multiplicanda sit per *Integrum* reducat^r *Integrum*, subscriptâ unitate, ad *Fractionem*; & inde mul-
tiplicentur inter se termini *homologi*, sic, si $\frac{4}{5}$ multipli-

centur per 7. sive $\frac{7}{1}$ producentur $\frac{28}{5}$

2 Si multiplicanda sit *Fraçtio* per *Mistum*, reducat^r *Mistum* ad *Fractionem*, & inde fiat *Multiplicatio*, ut anteâ, sic $\frac{2}{3}$ multiplicatæ per $4\frac{1}{2}$ ducunt $\frac{18}{6}$.

3 Si *Integrum* multiplicandum sit per *Mistum*, reducantur *Integrum* et *Mistum* ad *Fractiones*, & tum fiat *multiplicatio*. Sic, si multiplices 4 per $4\frac{1}{4}$ producentur $\frac{68}{4}$

nam 4. et $4\frac{1}{4}$ reducuntur ad $\frac{4}{1}$ & $\frac{17}{4}$ unde producuntur $\frac{68}{4}$

4 Si *Mistum* multiplicandum sit per *Mistum*, utraq^{ue} primò reducantur ad *Fractiones*, & tum fiat *Multiplicatio*. Sic, si multiplices 2 per $4\frac{3}{8}$ productus erit $\frac{280}{24}$ (i.)

11 $\frac{16}{24}$ sive 11 $\frac{2}{3}$ nam *Data Mistra* sunt per reductione^m
 $\frac{8}{3}$ & $\frac{35}{8}$ quæ per multiplicationem producent $\frac{280}{24}$.

9 *Divisio Mistorum* est, quâ vel *Fractiones* per *Integra*, aut contrâ; vel *Mistum* per *Mistum* dividitur.

Si *Fraçtio* per *Integrum*, vel *Integrum* per *Fractionem* dividatur; reducat^r *Integrum* in *Fractionem* *Fractioni* *Datæ cognominem*, & tum *Dividuntur* earum *Numeratores*, tanquam *integra* *ipsis proportionalis*. Sic, si 7. dividendus sit per $\frac{3}{4}$ per reductionem fiat $\frac{28}{4}$ deinde 28.

divisis per 3. *Quotus* erit $9\frac{1}{3}$.

1.
Fractionis
per *Integrum*.

2.
Fractionis
per *Mistum*.

3.
Integri per
Mistum.

4.
Misti per
Mistum.

Divisio
Mistorum.

1
Fractionis
per *Integrũ*
& contrâ.

Sig

Mista per
Mistum.

Sic si *Mistum* dividendum sit per *Mistum*, primo re-
ducantur Mista ad Fractiones; deinde fiant istæ *Cogno-*
mines, & tandem *Numeratores* divisi dabunt *Quotum*,
Ita si $6\frac{1}{2}$ dividitur per $4\frac{1}{4}$ reducuntur *data* Mista ad
 $\frac{13}{2}$ & $\frac{17}{4}$ deinde istæ Fractiones (per reductionem ad
cognomines) fiunt $\frac{26}{4}$ & $\frac{17}{4}$ Jam, si dividas 26. per 17.
Quotus erit $\frac{9}{17}$.

SECTIO IV.

De Arithmetica Comparativa.

Cap. I.

De Rationibus in Genere.

1 Haftenus Arithmetica Simplex; sequitur *Compa-*
rativa, quæ in Numeris comparatè sumendis versatur.
2 Comparatio est, vel in Quantitate five Terminorum, & dicitur *Ratio*; vel in Qualitate five Rationum, & dicitur *Proportio*.

Ratio.

3 *Ratio* est Habitudo & Comparatio terminorum inter se.

Aequalita-
tis.

4 *Ratio* est 1. *Aequalitatis*, inter Aequalia; ut inter 4 & 4. quæ *Singularis* & *Individua* dicitur; quia inæquali non datur *Magis* & *Minus*. 2. *Inæqualitatis* inter Inæqualia.

Inæquali-
tatis.

5 *Ratio inæqualitatis* est vel *Differentiæ*, vel *Quoti*.
6 *Ratio differentiæ* est, quâ terminus à termino differt; quæ Additione conficitur, & Subductione retexitur: sic 5 differt ab 8 per 3.

Differen-
tiæ.

7 *Ratio Quoti* est, quâ terminus à termino continetur; & cognoscitur divisione. Sic *Ratio* 2 ad 1 est *dupla*. & 9 ad 3 *tripla*; ita $\frac{2}{1}$ (2. $\frac{9}{3}$ (3.

Quoti.

8 Itaque

8 Itaque Rationes *æquales* sunt, quæ quotos habent
quales, ut 4 ad 2 & 6 ad 3 *Majores*, quæ *Majores*; ut
ad 2 respectu 4 ad 2. & *Minores* quæ *Minores*, ut 4
ad 2. respectu 6 ad 2. Alii sunt etiam modi cognoscen-
di Rationum *æqualitates* & *inequalitates*; viz. Multipli-
cando Rationum terminos *Antecedentes* & *Consequentes*
secussatim, sive per Crucem, & Reductione ad com-
munem vel Antecedentem vel Consequentem; *Sed in*
Rudimentis non opus est tædio.

Cap. II.

De Rationum speciebus & earum
usu seu Tractatione.

1 Hactenus de *Rationibus* in genere; sequuntur ea-
undem *Species & usus* seu Tractatio. *Ratio pri-*

2 In *Specie*, Ratio est vel *Prima*, vel *Secunda*.

3 *Prima* est, quæ ex aliis non constat; Estque vel *Simplex*.
Simplex, vel *Multiplex*.

4 *Simplex* est, quâ Major terminus continet Mino-
rem semel, & aliquid ultra. viz. vel *unam partem*, et
dicitur *Superparticularis*; sic ratio 6. ad 5. est talis, quâ

6 continet 5. semel, & insuper $\frac{1}{5}$ vel *partes aliquot*; &
dicitur *Superpartiens*; sic ratio 5 ad 3. talis est, quâ 5.
continet 3. semel, et insuper $\frac{2}{3}$ ut $\frac{6}{5} (1 \frac{1}{5}) (1 \frac{2}{3})$. *Superparti-*
ens.

5 *Multiplex* Ratio est, quâ Major terminus Mino-
rem pluries exactè continet: talis est ratio 4 ad 2. &

6 ad 2. ut $\frac{4}{2} (2 \frac{6}{2}) (3)$.

6 Ratio *Secunda* est, quæ ex Primis constat: viz. vel Ratio se-
cunda ex *Multipli* et *Superparticulari*, quando Major termi-
nus Minorem continet aliquoties, et insuper unam ejus *Multiplex*
partem; & dicitur *Multiplex Superparticularis*; talis est *Superparti-*
ratio 5 ad 2. ut $\frac{4}{2} (2 \frac{1}{2})$. Vel ex *Multipli* et *Superpar-*
tienti. *cularis.*

quando Major Minorem continet aliquoties, &
insuper plures ejus partes, & dicitur *Multiplex Super-*
partiens.

*Multiplex
superparti-
ens.*

*Rationum
Notatio in
Scriptione,
& Prola-
tione.*

Prolationis.

Reg. 1.

Reg. 2.

Reg. 3.

Reg. 4.

Reg. 5.

partiens. Talis est ratio 12. ad 5. ut $\frac{12}{5}$ (2. $\frac{2}{5}$)

7 Harum Rationum ulterius considerandus est usus seu *Traſſatio*, in earundem *Notatione & Operatione*.

8 *Notatio* respicit *Scriptionem* et *Prolationem*.

9 *Scribuntur* Rationum *Antecedentes* *ſuprà* *Conſequentes* *infrà*, ut 3 4 ant.
2 2 conf.

10 *Proferuntur* Rationes duce *Quoto*, qui et *Rationis* et *Nominis* index est.

11 Est autem Ratio *Inæqualitatis* (nam de hac hic agitur) vel *Majoris* inæqualitatis; quando terminus antecedens est Major; ut 4. ad 2. vel *Minoris* inæqualitatis, quando antecedens est minor, ut 2. ad 4.

12 Jam, in proferenda Ratione *Majoris* inæqualitatis, ista sunt observanda.

1 In *Superparticularibus* Initium ſumitur à ſeſqui, et Finis à *Denominatore* fractionis datæ. Sic $1\frac{1}{2}$ dicitur

Ratio ſeſquialtera. 1 $\frac{1}{3}$ ſeſquitertia, &c.

2 In *Superpartientibus* initium ſumitur à *Super*; Medium à *Numeratore* Fractionis; et Finis ab ejuſdem *Denominatore*. Sic $1\frac{2}{3}$ dicitur Ratio *Superbipartiens* ter-

tias; & $1\frac{3}{4}$ ſupertripartiens quartas, &c.

3 In *Multiplicibus*, Ratio dicitur *Dupla*, *Tripla*, &c. ut 4, 2. et 9, 3.

4 In *Conjunctis* (i.) quando Ratio ex binis conſtat primis, Nomina debent eſſe *Conjuncta*, ut $\frac{2}{3}$ (i.) du-

pla ſeſquitertia, & $\frac{3}{4}$ (i.) tripla ſupertripartiens quartas; ſive ſuperpartiens tres quartas.

13 In Proferenda Ratione *Minoris* inæqualitatis, præpo-

præponitur *Sub.* ita $\frac{2}{3}$ (i.) 2. ad 3. rationem habet
Subsesquialteram, & $\frac{1}{2}$ (i.) 1. ad 2. *Subduplam*: hoc
 est, 2. est *sub*, vel continetur in 3. *semelet* $1\frac{1}{2}$ et sic 1
 in 2 bis.

14. Hactenus *Rationum Notatio*, sequitur *Operatio*: *Rationum*
 quæ est *Additio* & *Subductio*. Multiplicatio enim et di- *Operatio*.
 visio propriè nulla est.

15. Additio fit multiplicatione terminorum *homolo-* *Additio*
gorum (i.) *Antecedentium* et *Consequentium*, in se;
 et *Factos* sumendo pro terminis *Rationis Compositi*,
 ita sic ratio $1\frac{1}{3}$ addita rationi $2\frac{2}{5}$ constituit rationem
 $3\frac{1}{5}$.

Hoc modo.

Antecedentes. 4. 12. 48.

Consequentes. 3. 5. 14:

Ratio. $1\frac{1}{3}$ $2\frac{2}{5}$ $3\frac{1}{5}$.

I.
 Duarum
 Rationum.

Ubi ratio 4. ad 3. est $1\frac{1}{3}$ (i.) *Sesquitertia*: et ra-
 tio 12. ad 5. est $2\frac{2}{5}$ (i.) *dupla superbipartiens quinta*.

Jam *Antecedentes* 4. ad 12. per multiplicationem pro-
 ducunt 48. tanquam *Antecedentem conjunctum*: & *Con-*
sequentes. 3. & 5. producant 15. tanquam *Conjunctum*
Consequentiem. Ratio autem 48. ad 15. est $3\frac{1}{5}$
 vel $1\frac{1}{5}$ (i.) *triplex sesquiquinta*.

16. Similiter tres vel plures *Rationes* addi possunt 2.
 per continuam terminorum multiplicationem, ut, *Plurimum*.

Antecedentes. 2. 6. 10. 120.

Consequentes. 1. 5. 4. 20.

K

Ratio.

Ratio

$$2. 1 \frac{1}{5} \quad 2 \frac{1}{2} \quad 6.$$

Ubi Ratio 2. ad 1. quæ est *dupla*; & ratio 6. ad 1. quæ est *Sesquiquinta*, & ratio 10. ad 4. quæ est *dupla-sesquialtera*, sunt ratio *conjuncta* termini 120. ad 20. quæ est *sextupla*.

Rationum
subductio.

17 Subductio Rationum fit ita; multiplicentur termini Datarum rationum *alterni*. (i.) Antecedentes in Consequentes; & producti sumantur pro terminis Rationis residuæ, ut,

Antecedens	3.	4.	9.
Consequens.	2.	3.	8.

Ratio

$$1 \frac{1}{2} \quad 1 \frac{1}{3} \quad 4 \frac{1}{8}$$

Ubi ratio 4. ad 3. quæ est *Sesquitertia*, subducatur ex Ratione 3. ad 2. quæ est *Sesquialtera*, & remanebit ratio 9. ad 8. quæ est *Sesquioctava*.

Cap. III.

De Progreſſione Arithmetica.

1 Hæc de Comparatione in Quantitate, five Terminorum; sequitur Comparatio in Qualitate five Rationum, quæ Proportio dicitur.

Proportio.

2 Proportio est Rationum æqualitas; ut inter. 6 ad 4 & 12. ad 8. utrinque enim ratio est $1 \frac{1}{2}$.

3 Estque duplex; Arithmetica, & Geometrica.

Arithmetica.

4 Proportio Arithmetica est æqualitas differentiarum; ut, inter 5, 6, 7. differentia est 1. inter 12. 15. 18. verò est 3.

Disjuncta.

5 Estque vel Disjuncta vel Continua.

6 Disjuncta est, quæ terminis non cohæret; sed in qua primus terminus eandem habet Differentiam à 2. quam tertius à 4. ut 2. 4. 8. 10.

Continua.

7 Continua est, quæ terminis cohæret (i.) in qua termini eandem habent continuam proportionem Arithmeticam, ut 5, 7, 9, 11, &c. ubi Differentia est 2.

&c.

terminus idem *Antecedens* esse potest & *Consequens*; quod in disjuncta proportionem fieri nequit.

8 Est autem proportio Arithmetica Continua, vel *Simplex*, in qua unum tantum est extremorum Medium, *Simplex*.
ut, 5. 7. 9. vel *Multiplex* in qua per plures terminos *Multiplex*,
medios ab uno extremo ad alterum fit Progressus, ut 5.
7. 9. 11. 13. 15. &c. & hæc vulgò dicatur *Progressio*.

9 Estque Progressio vel *Naturalis*, ubi quilibet terminus præcedentem superat tantum *Unitate*: ut 1. 2. 3. *Arithmetici*;
4. 5. &c. vel *Artificialis*; ubi excessus est plurium uni-
tatum, ut, 2. 4. 6. & 3. 6. 9. & 4. 8. 12.

10 In hac considerata est duplex Inventio, viz. Ter- *Inventio*
minorum, & Summarum. *Termino.*

11 Termini inveniendi possunt esse vel *Omnes*, qui-
bus Series continuatur; vel *Aliqui* tantum *Optati*. *rum.*

12 *Omnes* termini inveniuntur in Progressione In- *Omni*
surgente sive ascendente, addendo *Differentiam* ultimo *Inventio*,
termino: in Descendente verò seu decresciente Progres-
sione subducendo *Differentiam* ex termino ultimo; ut
positis, 3. 5. 7. quartus terminus ascendendo & adden-
do, 2. erit 9. & 11. &c. et positis 8. 22. 16. quartus
terminus descendendo, et subducendo, 4. erit 4:

13 Terminus aliquis *optatus* sic invenitur, subducatur *unitas* ex nomine *optati* termini, & residuum mul-
tiplicetur per datam *differentiam*; deinde productus ad-
datur termino primo, viz. *Minimo dato*; & totum erit ter-
minus quæsitus, sive *optatus*. Sic si dentur 5. 7. 9. 11.
terminus decimus erit 23. si enim ex 10. (nomine ter-
mini *optati*) subducatur 1. remanet 9. hoc autem resi-
duum multiplicatum per 2. (datam *differentiam*) pro-
ducet 18. cui si addatur terminus primus, viz. 5. totum
erit 23. & hic numerus erit terminus decimus, quod
sic constat.

Termini. 5. 7. 9. 11. 13. 15. 17. 19. 21. 23.

Nomina. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

14 Hoc modo invenitur quilibet terminus, (viz. vel
decimus, vel duodecimus) ascendendo (i.) progredien-
do à terminis *minoribus* ad *maiores*.

K 2

Descen-

2. Descendendo, sive regrediendo à Majoribus ad Minores invenitur terminus Optatus hoc modo, subducatur (ut prius) unitas ex nomine termini optati, & residuum multiplicetur per datam differentiam; deinde productus subducatur ex termino primo, viz. Maximo dato; & residuum erit terminus optatus. Sic, si dentur 23. 27. 31. terminus octavus descendendo erit 3. si enim ex 8. (nomine termini optati) subducatur 1. remanet 7. Hoc autem residuum multiplicatum per 4. (datam differentiam) producit 28. jam si 28 subducas ex termino primo viz. 31. remanebit 3. & hic numerus erit terminus octavus descendendo, ut constar.

Termini. 3. 7. 11. 15. 19. 23. 27. 31.

Nomina. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.

Inventio
summae.

15 Haftenus Inventio Terminorum, sequitur Inventio Summae: quae sic habetur. Datis terminis, primus addatur primus ultimo; deinde multiplicetur totum per numerum terminorum; & producti dimidiunt erit summa quaesita. Sic datorum 3. 6. 9. 12. 15. 18. 21. summa est 84. nam 3. et 21. sunt 24. & 24. multiplicatum per 7. (Numerum terminorum) producit 168. cuius dimidium est 84. Huc spectat tritum Exemplum 30. ovorum in corbem colligendorum: quorum primum distat a corbe 13. pedibus Secundum 16. tertium. 19. &c. servata semper trepedali distantia inter ova, secundum quod tricesimum distabit 100 pedibus, qui verò eadem significatio ((1.) quolibet excursu unicum) colliget, spatium percurreret excurrando, & repeteret recurrando 1695. pedum nam terminus primus, viz. 13. & ultimus viz. 100. summa 113. qui numerus multiplicatus per numerum terminorum viz. 30. producit 3390. cuius dimidium est 1695.

Progressio.
nis Proprietatis.

16 Proprietatis Progressionis Arithmeticae sunt istae. 1 In progressionem trium terminorum vel plurium (quorum numerus est impar) aggregatum Extremorum aequat duplum Medii, ut 5. 7. 9. ubi 5. & 9. sunt 14. (i.) bis 7. & 3. 6. 9. 12. 15. ubi 3. & 15 sunt 18. (i.) bis 9. Hinc datis duabus quibuslibet terminis, facile inveniri

Medius, v. z. Sumendo Dimidium aggregati duorum Datorum, ut Datis 3. & 15. aggregatum erit 18. ejus dimidium 9. & hic medius erit terminus, ut 3. 9. 15.

3 In omni progressionē (si numerus terminorum sit par) aggregatum extremorum æquale est aggregato cuilibet duorum terminorum æqualiter ab extremis distantium, ut in his quatuor, 6. 10. 14. 18. ubi 6. & 18. et 10. & 14. æquantur. (i.) sunt 24. Sic in pluribus, ut 3. 6. 9. 12. 15. 18. 21. 24. ubi extremi termini 3. & 24. sunt 27. sic etiam, 6. & 21. ut etiam 9. & 18. & 12. & 15.

Cap. IV.

De Regula Aurea sine præcedente
aliâ aliquâ Operatione.

1 Hactenus proportio Arithmetica, sequitur Geometrica, quæ est Rationum seu Quotorum æqualitas, ut inter 2. 4. & 6. 12. utrinque ratio est subdupla, & inter 4. 2. & 12. 6. utrinque dupla. Hic observandum est, Rationis vocabulum antea sumptum fuisse generaliter, ut includit quamlibet æqualitatem, v. z. & Quotorum & Differentiarum, hic autem Specialiter, ut solum Quotorum æqualitatem notat, ideoq; Proportio hæc Geometrica proprie Proportio dicitur: Prior verò (Arithmetica) Æqualitas.

Proportio
Geometrica

2 Proportio Geometrica est vel disjuncta, vel Continua.

Disjuncta.

3 Disjuncta est, cujus termini ejusdem Rationibus non coheret, ut 3. 6. 8. 16. Qualis est Ratio inter primum & secundum, v. z. 3. 6. talis est inter tertium & quartum, v. z. 8. 16. at non eadem inter secundum & tertium, v. z. 6. 8.

4 In hac, Factus ab extremis æquatur Facto è Medis, ita factus à 3. & 16. est 48. similiter factus à 6. & 8.

5 Ex hac Proportionē suppeditatur Regula Aurea, Regula quæ ex tribus Datis proportionalibus numeris quantum Aurea, invenit proportionalem: diciturque à Forma Regula Proportionum: à Subjecto Regula Trium: à Præstantia verò Aurea.

K 3

6 Regula

6 Regula hæc adhibetur Proportioni, vel Simplici, vel Multiplici.

7 Regula proportionis Simplicis est, quæ tantum quatuor constat terminis.

8 Estque vel Directa, vel reciproca. in utraque disponantur termini; ut tertius terminus sit is, cui annectitur Quæstio; huius homogeneus, (i. e.) ejusdem rei & mensuræ, sit Primus, Secundus erit reliquus; cuius homogeneus Quartus invenendus. Itaque Primus terminus & Tertius semper sunt homogenei, & sic etiam Secundus & Quartus si queratur, quot horæ sint in diebus 6. cum is sit 96. Collocatio sic erit.

4796

Ubi Tertius terminus, cui annectitur Quæstio, est 6. notat Dies, primus est 4. & etiam Dies notat, & sit homogenei sunt; Secundus est 96, & horas exprimit, homogeneus, (i. e.) horæ exprimens, Quartus invenendus.

Regula directæ.

9 Regula Directa est, in qua ut primus terminus ad Secundum, ita Tertius ad Quartum. Itaque quot major, minorve est Tertius primo, eò major minorve est Quartus Secundo.

10 Operatio hujus Regulæ dici potest vel Singularis vel Conjuncta, Illa nullam, Hæc aliam aliquam Numerationem præcedentem habet.

Sine Præcedente Numeratione.

11 Operatio Sine præcedente aliâ numeratione sic Datis tribus terminis proportionalibus, multiplicetur Secundus per Tertium, & Productus dividatur per Primum; & Quotus erit Quartus, ut Si Palus altitudinis habens 6 pedum, projiciat umbram 10. pedum; quantam altitudinem Turris proficientis umbram 125. pedum? Regula hæc dabit pro termino quarto 75. sic.

In Integris.

Umbra. Altitudo. Umb. Altit.

10. 6. 125. 75.

Ubi termino Secundo, viz. 6. multiplicato per 125. productus erit 750. & hoc diviso per terminum primum, viz. 10. Quotus erit 75.

Sic etiam in Fractionibus, ut si $\frac{3}{4}$ minus ultra constet

In Fractio

$\frac{1}{3}$ Libra: quanti constabunt $\frac{5}{6}$? Dabit Regula $\frac{20}{27}$ sic visibus,

$\frac{3}{4} \cdot \frac{2}{3} \cdot \frac{5}{6} = \frac{20}{27}$ ubi termino Tertio, viz. $\frac{5}{6}$ multiplicato per

Secundum, viz. $\frac{2}{3}$ Productus est $\frac{10}{18}$ Hoc etiam diviso per

Primum, viz. $\frac{3}{4}$ Quotus erit $\frac{40}{54}$ vel $\frac{20}{27}$.

Hic, si termini aliqui sint Integri numeri, vel Misti, reducantur primo ad Fractiones improprias, ut, si termini

ni sint $1 \frac{1}{2}$ $8 \frac{1}{3}$ 2, fiant $\frac{3}{2}$ $\frac{25}{3}$ $\frac{2}{1}$. Possunt etiam Fra-

Nota

ctiones sic expediri. Datis Fractionibus tribus inter-

stantibus terminis, (i.) Numerator et Denominator primæ

Fractionis, et multiplicentur inter se termini homologis;

et Productus ex Numeratoribus erit Numerator; pro-

ductus verò ex Denominatoribus erit Denominator quartæ

Fractionis. Sic in priori exemplo, si $\frac{3}{4}$ fiat $\frac{4}{3}$ productus

ex 4. 2. 5. erit 40. & ex 3. 3. 6. erit 54. undè sic

fractio $\frac{40}{54}$ sive $\frac{20}{27}$.

Probatio

12. Probatur Operatio hujus Regulæ hoc modo,

multiplicentur inter se termini Primus & Quartus; et

etiam Secundus et Tertius; et si Producti sint æquales;

recta erit Operatio. Sic in exemplo prius posito 10. et 75.

producent 750. similiter 6. et 125. Ratio est, quia (ut

Nota

prius) Factus ab extremis semper æquatur Factus à mediis.

Hinc etiam sumitur ratio Operationis, viz. quod Factus

per alterum Multiplicantium divisus dat reliquum: Ideo-

que Factus ab intermediis divisus per Primum necessariò

dat Quartum.

Cap. V.

De Aurea Regula cum Simplicis

Numeratione precedente.

Regula

1 Regula Aurea aliquando exigit precedentem aliam Aurea cum quam Operationem ad terminos recte constituendam. Precedente viz. vel Simplicem vel Mixtam; & aliquando etiam alia Opera, Proportionem.

tione.

2 Precedens Operatio simplex est, vel Integrorum vel Fractionum.

1. Cum simplici Additione In-
precedente.

3 Integrorum Additio aliquando precedit, ut si unus Viator singulis diebus 3. Milliaria conficiat, & alter eum appositio 3. quot distabunt post 9. dies? hic primò additione In-
dantur 5. & 3. & hic Secundus terminus erit 8. Quartus erit 72. sic,

$$\begin{array}{r} 1Z8 \\ 9 \quad 72 \end{array}$$

2. Cum Precedente Integrorum Subductione.

4 Integrorum Subductio prærequiritur in hoc Exemplo. Si fistula aliqua infundat singulis horis 24. Urna aquarum in cisternam 250. urnarum capacem; & per aliam effluent eodem tempore 16. quanto tempore replebitur cisterna. Hic subducendo 16. ex 24. constabit singulis horis 8. urnas in cisterna relinqui. Jam si 8. exigant

horam unam. 250. exigent $31 \frac{1}{4}$ sic,

$$\begin{array}{r} 8Z1 \\ 250Z31 \frac{1}{4} \end{array}$$

3. Cum Precedente Integrorum Multiplicatione.

5 Integrorum Multiplicatio. Sola prærequiritur, ut termini heterogenei ad idem nomen reducantur, ut, Si alicujus Stipendium quolibet Mense sit 21. quantum accipiet pro diebus? Hic Mensis & Dies sunt termini heterogenei; itaque per Multiplicationem, pro Mense ponatur 28. dies: & tum 4tus terminus erit $3 \frac{21}{28}$ vel $\frac{3}{4}$

$$28Z21.$$

$$5. \quad 3 \frac{2}{4}$$

6 Multi

6 Multiplicatio cum Additione aliquando præcedit, 4.
 ut Si Famulus accipiat à Domino 29l. 2s. ad emendos e- Cum præ-
 qualis numero Equos, Oves, Porcos, & Vitulos; idq; hac cedente
 ego, ut Equi pretium sit 3l. Ovis 15s. Porci 12s. & Multipli-
 citati 10s. quotus erit singulorum numerus, ut pecunia catione &
 sufficiat? hic, primo per multiplicationem reducatur 29l. Additione,
 al. in 582l. deinde per Multiplicationem & Additio-
 nem reducatur etiam singulorum pretia in 97l. cum si 97

dent 1. 582. dabunt 6. sic 97 $\overline{) 582} \begin{matrix} 6 \\ 12 \\ 12 \end{matrix}$

met igitur 6. Equos, 6. Oves, &c.

7 Multiplicatio cum Subductione nonnunquam præ- 5.
 requiritur, ut, fugis fur singulis diebus 20. miliaria per- Cum præ-
 gens Die 5. Dominus insequitur 30. mill: in dies confici- cedente
 ens: queritur quando assequetur? Hic prima per multipli- multiplicatio-
 cationem constet quantum itineris fur absolvit 4. diebus, tione &
 viz. 80. Deinde per subductionem 20 ex 30. videatur Subductio,
 quantum Dominus furem indices superat viz, 10, tum ut
 10 ad 1. sic 80 ad 8. sic 10 $\overline{) 80} \begin{matrix} 8 \\ 80 \end{matrix}$

assequetur ergo die octavo.

8 Divisio Integrorum aliquando etiam præcedit. ut, 6.
 Si in Septimanis 2. sint hora 336. quot erunt in diebus Cum præce-
 28. Hic per Divisionem reducatur 28 dies ad septem dente Di-
 4. tum si 2 habeant 336. 4 habebunt 672. sic visione In-
 $\overline{) 336} \begin{matrix} 12 \\ 28 \\ 28 \end{matrix}$ tegralium.

9 Hactenus de præcedente Integrorum Numeratione. 7.
 Aliquando etiam præcedit Fractionum Additio vel sola, Cum præ-
 vel cum subductione. cedente fra-
 tionum

10. Fractionum Additio sola sic prærequiritur, si a- Additione
 liquis Equo Divendito pretio 8os. fure 4l. videris se lu- sola.
 cratum fuisse quartam pretii (quo emebat) partem quan-
 tum erat pretium? Hic pro pretio quæsito supponantur

$\frac{1}{4}$ cui addatur $\frac{1}{4}$ totum erit $\frac{5}{4}$. Hæc autē fractio reducatur

ad

ad Integra, viz. 3. et 4. tum sic, si 5 (i.) pretium cum
Lucra, exhibeat Sol. 4 (i.) pretium suppositum, erit

64l. sic, $\overset{20}{Z}_{64}$ emebat igitur Equum pretio 64l. (i.)

3l. 4s. et lucratus est 16l. (i.) quartam pretii partem.

7. $\frac{1}{3}$ Fractionum Additio cum Subductione sic præce-
dit: si Inquilinus aliquis solvat ex annua Misse uni Domi-
cedente fra- no $\frac{1}{3}$, alteri $\frac{1}{2}$ & residuos habeat 64 modios, quot modio-
rum ad- $\frac{1}{3}$ ditior &
Subductione initio habebat? Hic $\frac{1}{3}$ & $\frac{1}{2}$ per Reductionem & Additi-

nem fiant $\frac{5}{6}$ deinde pro Toto quæsito supponantur $\frac{6}{6}$ et

hac fractione subducantur $\frac{5}{6}$ & remanebit $\frac{1}{6}$ Hac insupe-

fractione reducta ad Integra, viz. 1 & 6, Operatio talis
erit. Si 1. (i.) illud, quod ponitur pro residuo, sit 64
tunc 5, (i.) illud, quod ponitur pro solutis, erit 320. Jam
64 & 320 sunt 384. Itaq; initio habebat 384 Modios
vel sic, si 1 sit 64, tam 6 (i.) illud quod ponitur pro toto
quæsito, erit 384. sic $\overset{64}{Z}_{320}$ $\overset{1}{Z}_{384}$

Cap. VI.

De regula Aurea cum præcedente Numeratione mixta, &
Proportionem.

Haecenus de præcedente Operatione simplici, sive In-
tegrorum sive Fractionum ad Auream Regulam expo-
niendam prærequisitis. Sequitur præcedens etiam Nu-
meratio mixta & Proportio.

1. $\frac{1}{2}$ Mixta Additio sic præcedit, Junto tria pocula at-
gentea; & Primi pondus esto unciarum $4\frac{1}{2}$ Secundi, $6\frac{1}{2}$

Tertii $8\frac{1}{7}$ cum Uncia valor sit 4l. 6d. quantus erit om-

nium

Arithmetica. Sect. IV.

133

num poculorum valor? Hic, primò adduntur uncie, & erunt $19\frac{5}{12}$, tum sic, si 1 uncia valeat $4\frac{1}{2}$ $19\frac{5}{12}$ valent

$87\frac{3}{4}$ Tantus erit trium poculorum valor, sic

$$\begin{array}{r} 19\frac{5}{12} \\ 4\frac{1}{2} \\ \hline 87\frac{3}{4} \end{array}$$

3 Mista Subductio aliquando etiam præcedit, ut, si

Cum Sub-
ductione
mista.

Pecunarius aliquis emerit 16 Oves, pretio librarum 18 $\frac{1}{2}$

& postea decrescente pretio venderit Lib. 15 $\frac{5}{6}$ quanta es-

set iactura, si Oves fuissent 33? Hic primò videatur per subductionem, viz. subducendo $15\frac{5}{6}$ ex $18\frac{1}{2}$ quanta erat

iactura, in 16: & constabit fuisse $2\frac{4}{6}$ sive $\frac{2}{3}$ tum sic, si

$$\begin{array}{r} 16 \\ 33 \\ \hline 16 \\ 33 \end{array}$$

4 Proportio etiam aliquando antecedit, vel Arith-

3.
Cum præce-
dente Pro-
portione A-
rithmetice.

metica, vel Geometrica.
5 Arithmetica Proportio sic præcedit. Sinto Milli-
tes quidam, qui progrediendo primo die mill. 24. secundo
21. tertio 18. &c. (trina quovis die minuente mill.) asse-
quuti sunt hostes die 8. supponatur etiam hostes, ad-
ventu cognito, ita obviam ire, ut die 5. concurrant: quot
milliaria conficiebant hostes diebus istis? Hic primò nu-
merentur Milliaria conficienda diebus 8. secundum datam
proportionem: & erunt 108. tum sic, si 8. diebus confici-
enda sunt Milliaria 108. diebus 5. conficiantur 67.

1
2
3

$$\frac{1}{2} \text{ sic } \frac{108}{62}$$

9. Proportio Geometrica præcedens sic erit. Sit aliquis negotiator, qui 40 ulnas panni emit 50 lib. quanti cum prædivendet ulnam, si velit ex 100l. lucrari 1212. Hic præcedente proportionem invenitur lucrum ex 50l. sic portione Geometrica. 100l. dant 121. ergo 50l. dabunt 6. Hoc autem lucrum addatur numero 50. & sic fiat Operatio 40 Venduntur libris 56, ergo 1 ulna. $\frac{2}{5}$ sic $\frac{40}{1}$ $\frac{56}{1}$ Itaq; ulnam pretio $\frac{2}{5}$ hoc est, 1l. 8s. 0.

Cap. VII.

De Regula Trinum Reciproca.

Regula Reciproca.

1. Hactenus Regula Directa, sequitur Reciproca.
2. Regula Reciproca est, in qua ut Tertius terminus est ad secundum, ita Primus ad Quartum.
3. Operatio talis est. Datis tribus Proportionalibus, multiplicetur Primus per Secundum, & Productus dividatur per Tertium, & Quotus erit Quartus, ut si 12 Operarii opus impositum absolvant 8. diebus. Quot diebus idem absolvens Operarii 197 resp. $\frac{1}{19}$ sic,

$$\frac{12}{19} \frac{8}{1}$$

4. In hac Regula, quò major est Tertius terminus Primo, eò minor est Quartus Secundo. Et quò minor est Tertius Primo, eò major est Quartus Secundo: ut, si 12 Opus absolvant 8 diebus, 9 idem non absolvent nisi diebus $10\frac{2}{3}$ sic $\frac{12}{9} \frac{8}{10}$ $\frac{6}{9}$ sive $\frac{2}{3}$. Hinc dicuntur

fitur Regula Reciproca, sive Reversa; quia respectu Regulæ Directæ quasi revertitur, sive retrogradâ repetitione operatur, & Terminus, qui in Hac est Tertius, in Directâ est Primus, & contrâ.

5 Probaturs hujus Regulæ Operatio Multiplicatione Probatis; termini Primi in Secundum; & similiter Tertii in Quertum: et si Producti sint æquales, recta erit Operatio.

6 Si Fractio annectatur termino Quarto, multipli-
centur Integri inter se; & Productio addatur Numerator Fractionis. Sic in prioribus Exemplis 12 & 8 produ-
cunt 96. & 19 & 3 producant 95. cui addatur 1 nu-
merator fractionis, & fiet 96. sic etiam 9 & 10 produ-
cant 90. cui addatur 6, & fiet 96.

Cap. VIII.

De Regula Societatis prima.

1 Hactenus Proportio Simplex, sequitur Multiplex, quæ constat ex pluribus terminis quàm quatuor, & sic plures habet Consequentes ad unum Antecedentem, vel contrâ.

Regula An-
rea Propor-
tionis mul-
tiplicis.

2 Estque vel composita terminis, vel terminis con-
tinuata.

3 Composita terminis est, quæ plures terminos pro-
portionales, tanquam unum, assumit.

4 Estque vulgò dicta (ob defectum vocabulorum)
vel Prima, vel Secunda.

5 Prima est, quæ terminos componit Numeratione
vel una, ut Additione aut Multiplicatione solâ; vel mul-
tiplici, viz. Additione et Multiplicatione simul.

6 Compositio per Additionem solam est, quæ plures su-
muntur cum Antecedentes tum Consequentes, velut u-
nus Antecedens, et unus Consequens; Antecedentes e-
nim additi ita se habent, ad Consequentes additos, sicut
Singuli ad singulos.

7 Huc spectet Regula Societatis Prima (i) sine annexo Regula So-
cieta-
tempore: quando scilicet plures negotiatores consortio
inito pecunias conferunt ad communem aliquam ne-
gociationem expediendam; & quilibet vel lucrum ex-
pectat proportionaliter secundum pecuniam, quam con-
tulit, vel Damnum sustinet,

8 Hic primò ponantur separatim singulae Collationes tanquam totidem unius Rationis Antecedentes. Secundo ponatur Commune Lucrum vel Damnum, tanquam illud quod Consequentes additos complectitur. Deinde Collationes omnes prius sigillatim posita addantur: & Totum erit, terminus primus. Secundus erit summa Lucri vel Damni. Tertius verò quilibet Collatio sigillatim sumpta; & toties repetatur Regula directæ, quot sunt particulares Collationes. ut, si trium sociorum primus conferat 121. Secundus 401. Tertius 81. & inde lucrati sint conjunctim 151. quantum erit singulorum Lucrum? Primus lucrabitur 61. Secundus 51. Tertius 41. Dispositio & Operatio sic ostendit.

Exemplum
De Lucro
expectando.

Col: Lucr. Lucrantur. } 12. 6.
12. }
10. } 151. Jam 30. 15 ergo } 10. 5.
8. }
30. tot. } 8. 4.

De damno
sustinendo.

1.
Exemp.

9 Ita est in lucro expectando. Similiter in damno sustinendo, ut si Damnum totale fuerit 151. Damnum Primi erit 61. &c.

Sie in sequenti Exemplo.

Debet aliquis 4 Debitoribus 1321. viz. Primo 401. Secundo 401. Tertio 241. Quarto 181. At Bona Debitoris valent tantum 961. Omnibus itaq; plenè satisfieri nequit. Hinc statuit Jdex ut unusquisq; pro rata Bonorum portione, quod æquum est, accipiat, secundum hanc proportionem; viz. ut Primus accipiat $36\frac{4}{11}$ Secundus $29\frac{1}{11}$

Tertius $17\frac{1}{11}$ & Quartus $13\frac{1}{11}$. Judicis æquitatem ostendit sequens terminorum Dispositio & Operatio: sic,

1321. dant 961. }
vel (reducendo) } 50. 36 $\frac{4}{11}$
per 12 ad terminos minimos } 40. 29 $\frac{1}{11}$
11 dant 8.) } 1

24. 17 $\frac{1}{11}$ Ergo dabunt 18. 13 $\frac{1}{11}$

10 Si dentur Partes totum superantes, fiant omnes *Exemp.*
Cognomines, & Numeratres Cognominum pro Antecedentibus terminis sumantur, ut Pater aliquis reliquit ex testamento tribus filiis 2481, ea lege dividendas, ut primus haberet $\frac{1}{2}$ Secundus $\frac{1}{3}$ Tertius $\frac{1}{4}$. At istae partes sumant totum. Sunt enim 2681. 131. 4d. ut igitur omnes proportionaliter satisfiat, fiant Partes Cognomines, 6. 4. 3. Numeratores, viz. 6. 4. 3. sint consueti in terminis primis; & sigillatim sumantur pro terminis, et inde constabit quantum unusquisq; accipiet proportionaliter. sic

capiunt 248. ergo

{	6.	114.	$\frac{6}{13}$
	4.	76	$\frac{4}{13}$
	3.	77	$\frac{3}{13}$

Ita in hoc Exemplo.

3. *Exemp.*
 Pater reliquit uxori gravida 3600l. eo pacto dividendas; ut, si filiam pareret, uxor haberet $\frac{2}{3}$ & filia $\frac{1}{3}$

si vero filium, tum filius haberet $\frac{2}{3}$ & Mater $\frac{1}{3}$. Illa tanquam peperit & filium & filiam; quamnam igitur erit cuius portio?

Constat Testatoris animum fuisse, ut Mater haberet plus quam Filia, & Filius duplo plus quam Mater. nam Ratio $\frac{2}{3}$ ad $\frac{1}{3}$ est dupla, quoties igitur filia accipit 1. toties Mater 2. et filius 4.

His itaque terminis, viz. 4. 2. 1. tanquam antecedentibus

denicibus primo conjunctim, deinde sigillatim sumptis
sic concludatur.

$$\begin{array}{rcl}
 7. \text{ Capiunt } 3600 & \left. \begin{array}{l} 4. \quad 1057 \frac{1}{7} \\ 2. \quad 1028 \frac{4}{7} \\ 1. \quad 514 \frac{2}{7} \end{array} \right\} & \text{ergo}
 \end{array}$$

Probatio. 1. Probatur hujus Regule operatio Additione terminorum inventorum, quorum totum si æquale sit Loci, vel Damno, &c. recta est Operatio. Ita in primo Exemplo numeri inventi constituunt 15. in secundo 96. in tertio 248. & in hoc ultimo 3600.

Cap. IX.

De Regula Dupli.

Regula dupli.

1. Hactenus Compositio terminorum proportionalium per solam Additionem, sequitur Compositio per solam Multiplicationem, quæ pro binis terminis simplicibus assumit duos ab eis factos, ut 6. pro 3. & 2. 12. pro 4. et 3. &c.

2. Hæc Regula à subjecto, viz. Numero duplici sumendo dicitur Regula Dupli; quoniam in eâ Dupli termini occurrent, viz. Principales cum aliqua Circumstantia; & sic duplici operatione opus esset, nisi pro terminis simplicibus sumerentur ab ipsis Facti.

3. Componuntur autem hac Regulâ termini vel ejusdem Loci vel Diversi, (i.) vel termini primi Loci inter se, et similiter termini tertii loci inter se, vel termini primi ex tertii Loci inter se.

Exemp. 4. Termini ejusdem loci componuntur in Proportionem Directa, ut si 3 Mole 2 diebus molant 20 modios triticum quot absolvent 5 Mole 3 diebus? Hic terminus primus et tertius sunt duplices, viz. primus 3 & 2, et tertius 6 et 15. eorum itaque loco sumantur ab ipsis Facti, viz. 6 et 15. et tum sic fiat operatio 6. (i.) terminus principalis cum sua annexa Circumstantia. dant 20 et

tertius principalis cum circumstantia dabunt 30. Sic

Z_{20}^{20}

od duplici Operatione (viz. sumendo primò terminos principales, & deinde sigillatim circumstantias) sic sic-

12. $3 Z_{20}^{20}$ 22. $2 Z_{33}^{33}$ $\frac{1}{3}$
 $33 \frac{1}{3}$ 3 30

Quartus terminus Prioris erit Secundus Posterioris operationis. Est itaque hæc Regula quoddam Compendium; unica operatione illud expediens, quòd aliter nisi duplici præstari potest.

Est etiam hujus Regule quoddam Compendium (i.) Compendium; quando occurrunt in Primo & Tertio loco termini æqualis. tum enim sublati æqualibus reliqui Proportionem Exemp.
 eludunt. Hoc tenet, siue termini isti æquales sine
 rpi, siue non, ut, Si ex 25l. Annis 4. Lucrum sit 8l.
 100l. Annis 4. quantum erit lucrum? hic ommissis 4 et
 æquam æqualibus, Operatio sic erit:

25 Z_{100}^{8}
 100 32

etiam in æqualibus alternis, ut, Si ex 25l. Annis 4.
 rum sit 8. quantum erit ex 100. in Annis 25? Ter-
 ti sic se habent. 25 8 100.

illis autem 25 et 25 tanquam æqualibus, reliqui sic
 eludent. 4 Z_{100}^{8} 200

Termini diversi loci componuntur, quando occur-
 proportio reciproca; & tum termini primi et tertii Exemp.
 alternâ seu decussatâ Multiplicatione componuntur.
 Circumstantia primi loci in terminum principalem
 i loci; & Circumstantia tertii loci in terminum
 cipalem loci primi. & Facti collocandi sunt in eis
 , ubi fuerunt circumstantia, ut in hoc exemplo. Si
 messores demetant 6 jugera 4 diebus, demetent 8
 L. messores

8. Ille primò ponatur separatim singula Collationes tanquam totidem unius Rationis Antecedentes. Secundo ponatur Commune Lucrum vel Damnum, tanquam illud quod Consequentes additos complectitur. Deinde Collationes omnes prius sigillatim posita addantur: & Totum erit, terminus primus. Secundus erit summa Lucri vel Damni. Tertius verò quilibet Collatio sigillatim sumpta; & toties repetatur Regula Algebræ, quot sunt particulares Collationes. ut, si trium sociorum primus conferas 121. Secundus 101. Tertius 81. & inde lucrati sint conjunctim 191. quantum erit singulorum Lucrum? Primus lucrabitur 61. Secundus 51. Tertius 41. Dispositio & Operatio sic ostendit.

Exemplum
De Lucro
expectando.

Col: Lucr. Lucrantur. } 12. 6.

11.

10. } 191. Jam 30. 15. ergo } 10. 5.

8.

30. tot.

De damno
sustinendo.

9. Ita est in lucro expectando. Similiter in damno sustinendo, ut si Damnum totale fuerit 191. Damnum Primi erit 61. &c.

Exemp.

Sic in sequenti Exemplo.

Debet aliquis 4 Debitoribus 121. viz. Primo 101. Secundo 401. Tertio 241. Quarto 181. At bona Debitoris valent tantum 961. Omnibus itaq; plenè satisfieri nequit. Hinc statuit Juxta ut unusquisq; pro rata Bonorum portione, quod æquum est, accipiat, secundum hanc proportionem, viz. ut Primus accipiat $36\frac{1}{11}$ Secundus $39\frac{1}{11}$

Tertius $17\frac{1}{11}$ & Quartus $13\frac{1}{11}$. Judicis æquitatem o.

stendit sequens terminorum Dispositio & Operatio: sic,

121. dant 96. }
vel (reducendo } 50. $36\frac{1}{11}$
per 12 ad ter- }
minos minimos } 40. $39\frac{1}{11}$
11 dant 8.) } 1

24. 17 $\frac{1}{11}$ Ergo dabunt 18. 13 $\frac{1}{11}$

10 Si dentur Partes totum superantes, fiant omnes *Exemp.*

Cognomines, & Numeratores Cognominum pro Antecedentibus terminis sumantur, ut Pater aliquis reliquit ex

testamento tribus filiis 2481, ea lege dividendas, ut pri-

mus haberet $\frac{2}{3}$ Secundus $\frac{1}{3}$ Tertius $\frac{1}{4}$. At illæ partes su-

perant totum. Sunt enim 2481. 131. 4d. ut igitur omni-

bus proportionaliter satisfiat, fiant Partes Cognomines,

2. 1. 1. Numeratores, viz. 6. 4. 3. sint consan-

ti terminus primus, & sigillatim sumantur pro termino

ratio, et inde constabit quantum unusquisq; accipiet pro-

portionaliter, sic

6. 114. $\frac{6}{13}$
ergo 4. 76 $\frac{4}{13}$
3. 77 $\frac{3}{13}$

Ita in hoc Exemplo:

Testator reliquit uxori gravida 3600l. eo pacto divi.

das, ut, si filiam pareret, uxor haberet $\frac{2}{3}$ & filia $\frac{1}{3}$

si vero filium, tum filius haberet $\frac{2}{3}$ & Mater $\frac{1}{3}$. Illa tan-

quam peperit & filium & filiam, quantum igitur erit cu-

jus portio?

Constat Testatoris animum fuisse, ut Mater haberet

plus quam Filia, & Filius duplo plus quam Ma-

ter, nam Ratio $\frac{2}{3}$ ad $\frac{1}{3}$ est dupla, quoties igitur filia

accipit 1. toties Mater 2. et filius 4.

His itaque terminis, viz. 4. 2. 1, tanquam antec-

dentibus

dentibus primo conjunctim, deinde sigillatim sumptis
sic concludatur.

$$\begin{array}{rcl}
 & 4. & 2057 \frac{1}{7} \\
 7. \text{ Capiunt } 3600 & \left. \begin{array}{l} \\ \\ \end{array} \right\} & 2. \quad 1028 \frac{2}{7} \\
 \text{ergo} & & 1. \quad 514 \frac{2}{7}
 \end{array}$$

Probatio.

1. Probatur hujus Regule operatio Additione numerorum inventorum, quorum totum si æquale sit Loco, vel Damno, &c. recta est Operatio. Ita in primo Exemplo numeri inventi constituunt 15. in secundo 96. in tertio 248. & in hoc ultimo 3600.

Cap. IX.

De Regula Dupli.

Regula dupli.

1. Hactenus Compositio terminorum proportionalium per solam Additionem, sequitur Compositio per solam Multiplicationem, quæ pro binis terminis simplicibus assumit duos ab eis factos, ut 6. pro 3. & 2. 12. pro 4. et 3. &c.

2. Hæc Regula à subjecto, viz. Numero duplici sumendo dicitur Regula Dupli; quoniam in eâ Dupli termini occurrunt, viz. Principales cum aliqua Circumstantia; & sic duplici operatione opus esset, nisi pro terminis simplicibus sumerentur ab ipsis Facti.

3. Componuntur autem hæc Regula termini vel ejusdem Loci vel Diversi, (i.) vel termini primi Loci inter se, et similiter termini tertii loci inter se, vel termini primi et tertii Loci inter se.

1.
Exemp.

4. Termini ejusdem loci componuntur in Proportionem Directa, ut si 3 Mola 2 diebus molant 20 modios vitæ quot absolvent 3 Mole 3 diebus? Hic terminus primus et tertius sunt duplices, viz. primus 3 & 2, et tertius 6 et 15. et tum sic fiat operatio 6. (i.) terminus principalis tum sua annexa Circumstantia, dant 20 c.

terius principalis cum circumstantia dabunt 30. Sic

Z^{20}_{10}

od duplici Operatione (viz. sumendo primò terminos principales, & deinde sigillatim circumstantias) sic sic-

1a. Z^{20}_{10} 2a. Z^{33}_{30}

Quartus terminus Prioris erit Secundus Posterioris rationis. Est itaque hæc Regula quoddam Compendium; unica operatione illud expediens, quod aliter nisi duplici præstari potest.

Est etiam hujus Regule quoddam Compendium (i.) Compendium; quando occurrunt in Primo & Tertio loco termini æqualibus. Exemp, tum enim sublatis æqualibus reliqui Proportionem eludunt. Hoc tener, siue termini isti æquales sint pri, siue non, ur, Si ex 25l. Annis 4. Lucrum sit 8l. 100l. Annis 4. quantum erit lucrum? hic omissis 4 et tanquam æqualibus, Operatio sic erit.

Z^{25}_{100}

tiam in æqualibus alternis, ur, Si ex 25l. Annis 4. rum sit 8. quantum erit ex 100. in Annis 25? Ter- sic se habent.

25 8 100.

iss autem 25 et 25 tanquam æqualibus, reliqui sic cludent.

Z^{4}_{100}

Termini diversi loci componuntur, quando occur- portio reciproca; & tum termini primi et tertii Exemp, alternâ seu decussatâ Multiplicatione componuntur, Circumstantia primi loci in terminum principalem loci; & Circumstantia tertii loci in terminum principalem loci primi: & Facti collocandi sunt in eis, ubi fuerunt circumstantia, ut in hoc exemplo. Si messores demetant 6 iugera 4 diebus, demetent 8

L.

messores

messores, 12 jugera quot diebus? Hic Reciprocatio est quia numerus messorum augetur Ratione quadrupla, Labor tantum Ratione dupla, ideoque crescente numero messorum decrescat necesse est numerus dierum. Dispositio terminorum sic esto.

Mess. 2. 8. ubi ex 6 & 8. producuntur Jug. 6. 12. per termino primo 48. et ex 12. & 2. producuntur pro tertio termino 24. tum Operatio sic erit, 48 solvunt 8 diebus, ergo 24 diebus 2. vel pro 48 & 24. mi possunt termini minimi, viz. 2 & 1. sic 48 $\frac{2}{1}$ 24 $\frac{1}{2}$

Hic (licet in Exemplo sit Reciprocatio) operandum est ut in Regula Directa. Reciprocatio enim absolvitur alterna multiplicatione. Quod si, ommissa ista Multiplicatione, Res absolveretur duplici Operatione; tum prima deberet esse Reciproca, secunda Directa, ut Mess. 2. $\frac{2}{1}$ 4 dieb. Jug. 6 $\frac{1}{2}$ 12 dieb.

Cap. X.

De Regula Societatis secunda.

1 Hactenus Compositio terminorum, una tantum numeratione; sequitur Compositio multiplici numeratione viz. Additione & Multiplicatione simul; primo enim Dati termini multiplices in se multiplicantur; & deinde adduntur ab eis Facti.

Regula Societatis secunda.

Exemp.

2 Huc spectat Regula Societatis secunda, in Tempus vel alia Circumstantia termino principali nectitur, ad quam expediendam, primo Circumstantia quaelibet ducenda est in terminum principalem, cui haeret; secundo, Producti omnes addendi sunt. Totum erit Terminus Proportionis Primus: Tertius Terminus erit, quilibet Productus per se sumptus; ut Duorum Mercatorum primus contulerit 6l. per 4 menses & secundus 8l. per 3 menses, unde lucrati sunt 12l. quid unus singulis ex hoc lucro cedit? Termini tales sunt.

Lib. 6. 8. Hic multiplicatio utriusque Circumstan-
mens. 4. 5. tix in terminum suum Principalem (ut
Prod. 24. 40. 4 in 6. & 5. in 8.) Productos exhibet
tot. 64. 24 & 40, et hi per Additionem sunt 64.
 tum sic.

$$\begin{array}{l}
 4 \text{ Lucrantur } 12 \text{ ergo} \left\{ \begin{array}{l} 24.4\frac{1}{2} \\ 40.7\frac{1}{2} \end{array} \right.
 \end{array}$$

Similiter in hoc Exemplo.

Tres Mercatores societatem ineunt per 10 menses conti-
 nuandam. Primus attulit 6l. & post 5 menses sustulit
 secundu post 2 menses attulit 10l. & post septi-
 mum reperit 5l. Tertius post 2 Menses attulit 6l. &
 post septimum addidit ulterius 4l. tandem videt se lucra-
 tis fuisse 30l. quantum itaq; unusquisque accipiet? Hic
 primo notetur cuiusvis conveniens tempus; Deinde hoc
 tempus multiplicetur in sortem illam, ad quam perti-
 net: idque toties quot fuerant mutationes. Ita cum
 primus reliquerit in Consortio 6l per 5 Menses, multi-
 plicentur 6 in 5, Productus erit 30. & cum aliis 5. men-
 sibus reliquerit tantum 4l. multiplicentur 5 in 4, Pro-
 ductus erit 20. Jam addantur 30 & 20, Totum erit
 50, et hic numerus ponendus est pro Primo Mercat-
 ore.

Ita cum Secundus habuerit in Consortio 10l. per 5
 menses, et postea 5l per 3 menses, multiplicentur 10 in 5.
 5 in 3. et Producti 50 et 15 additi dabunt 65, pro
 secundo Mercatore ponendum.

Denique cum Tertius habuerit in Consortio per 5.
 menses 6l. et postea per 3 menses 10l. multiplicentur 6 in
 5 et 10 in 3, & Producti 30 et 30 additi dabunt 60,
 pro tertio Mercatore ponendum. Jam 50, 65, et 60.
 et 175. et hic erit terminus primus. tum sic.

Exemp.

$$\begin{array}{r}
 50 \quad 8 \frac{4}{7} \\
 65 \quad 11 \frac{1}{7} \\
 60 \quad 10 \frac{2}{7}
 \end{array}$$

375 Lucrantur 30: ergo

Cap. XI.

De Regula Alligationis prima.

1 Hastenus Proportio Composita Prima, sequitur Secunda, quæ dicitur *Alligatio*.

Alligatio,

2 *Alligatio* est, quæ Totum è Mistarum Mensurarum pretiis Toti è simplicium mensurarum pretiis æquat. Unde nomen habet; quia per Eam varia artificiosè alligantur ad statutum aliquod pretium inveniendum, quod inter pretia mensurarum simplicium Medium erit.

3 Est autem *Alligatio* vel *Prima*, vel *Secunda*.

Prima:
Differentiarum
Alternatio.

4 *Prima* est, quæ differentias Extremorum à Medio alternat, (i.) Differentiam Majoris attribuit Minori & Minoris Majori.

5 *Differentiarum alternatio* (quæ diligenter observari debet) secundum Regulas sequentes instituenda est.

Reg. 1.

1 Si *Extrema* sint numero paria; (i.) si tot sint, quæ Medio sunt *Majora*, quot sunt *Minora*, tum singula extrema cum Medio semel tantum comparantur, ut hîc,

Ext. Diff.

12. 3.

Med. 8. 10. 1.

7. 2.

5. 4.

Reg. 2.

2 Si *Extrema* sint imparia, (i.) si Medio *Majora* & *Minora* non sint æqualis numeris, tum vel utrinque Extremorum *Pluralitas*, vel ex una parte, sunt Extrema multa, et ex alterâ *unicum* tantum. Si *unicum* tantum sit extremum ex alterâ parte, tum alia singula extrema cum medio semel tantum comparentur: at *unicum* illud toties comparetur, quot sunt reliqua Extrema; tan-

dem omnes Differentiæ ei attributæ in unam summam colligantur loco *unius Differentiæ*.

ut hic,

Extr. Diff.

ubi Differentia

8. 1.

attributa Ex-

6. 1.

remo 3 est 7.

Med. 4.

5. 1.

3. 4. 2. 1. 7.

3 Si extrema imparia sint ex utraq; parte multa, tum *Reg. 31*
compatetur cum medio unum minoris numeri (i. unum
e paucioribus) toties, quanta est Differentia numerorum
inæqualium additâ unitate, Reliqua omnia semel.

Extr. Diff.

ubi Extrema ex una parte

3. 2.

sunt 3. ex altera 2. Ita-

5. 2.

que Differentia numero-

Med. 7.

6. 1.

rum 1. Hinc 9. ultimum

8. 1.

extremum comparatur bis

9. 4. 2.

propter additam unitatem,

reliqua omnia semel.

6 His de differentiarum Alternatione præcognitis;
Regula absolvi potest vel Proportione simplici, & dici-
tur Alligatio Primi generis; vel composita per Additio-
nem, et dicitur Alligatio secundi generis.

7 Alligatio primi generis est, quæ datâ numerorum *Alligatio*
operatorum parte aliquâ reliquam simplici proportionem *prima.*
concludit, ut si 8 modii Tritici pretii 6s. miscendi sint *Primi generis;*
cum tribus aliis frumenti generibus, quorum primum valet *vis. 1 1*
5s. secundum 3s. & tertium 2s. quot illorum modii sunt *Exemp.*
sumendi, ut modius mistus valeat 4s. Hic pars operatorum
numerorum, viz. modiorum miscendorum, data est, sc.
8. Deinde pretia Extrema & simplicia sunt, 6s. 5s. 3s. 2s.
Pretium Mistum seu Medium est 4s. Insuper Alternatio
Extremorum à medio talis est.

Extr. Diff.

Med. 4.

6. 2.

5. 1.

3. 1.

2. 2.

Extremis sic alternatis, ponatur in primo loco Diffe-
rentia

rentia attributa illi Extremo, cuius mensura est Data, viz. 2. quæ attribuitur Extremo 6. cuius data mensura fuit 8. In tertio loco ponatur ipsa data mensura, viz. 8. In secundo loco ponantur reliquæ sigillatim Differentiæ. Et cum sic fiat Operatio.

Modii pret. $\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{ Modium. Pret. } 5\text{f. } 80 \text{ s. } 4. \\ 1. \text{ Modium. Pret. } 3\text{f. } 80 \text{ s. } 4. \\ 6\text{f. requirunt } 3. \text{ Modios. Pret. } 2\text{f. } 80 \text{ s. } 8. \end{array} \right.$

Itaque cum 8. modis Tritici miscendi sunt modiorum reliquorum, Primi 4. Secundi 4. & Tertii 8. sunt itaque modii omnes 24. et cum pretium mistum unius modii sit 4f. pretium Mistum omnium erit 4f. 16f. quod æquatur Tori è simplicium Mensurarum pretiis. Nam 8. mod. pret. 6f. valent 2l. 8f. 4. Mod. pret. 5f. valent 1l. & 4 mod. pret. 3f. valent 12f. & 8 mod. pret. 2f. valent 16f. quorum Totum est etiam 4l. 16f. unde constat rectam fuisse Operationem.

Alligatio
Prima se-
cundi ge-
neris.
Exemp.

8. Alligatio secundi generis est, quæ Dato toto è numeris operatis Particulares omnes Proportionem per Additionem composita concludit. ut Hospes aliquis ex uno genere vini, cuius pretium est 9d. & ex altera, cuius pretium est 12d. exbaurire cupit 8 Cantharos, pret. 10d. Hic in similibus, ponatur pro primo termino Totum è Differentiis Extremorum à Medio: pro secundo Torum è numeris operatis datum, & pro Tertio Differentiæ Extremorum à Medio alternata. Jam Totum è numeris operatis datum est 8. Pretium medium est 10d. pretia extrema sunt. 9d. 12d. Differentiæ illorum sunt 1 & 2 quarum Totum est 3. Alternatio talis est.

Extr. Diff.

9. 2.

Med. 10.

12. 1.

His positis, Operatio sic absoluitur.

3 dant 8. ergo $\left\{ \begin{array}{l} 2. 5 \\ 3 \\ 1. 2 \\ 3 \end{array} \right.$

Es

exauriet itaque $\left\{ \begin{array}{l} 5\frac{1}{3} \text{ Pret. } 9d. \\ 2\frac{2}{3} \text{ Pret. } 12. \end{array} \right.$
Vini Cantharos

Horum omnium pretium totale erit 6*l.* 8*d.* quod æquatur Toti pretio prius posito, viz. 8. Cantharorum, pret. 10*d.* (i.) 6*l.* 8*d.* Itaque recta erat Operatio.

Cap. XII.

De Alligatione Secunda.

Haftenus Alligatio Prima, sequitur Secunda, quæ Medium proportionem per Multiplicationem & Additionem composita concludit, ut, Si 7. Canthari vini pret. 9*d.* miscendi sint cum 9. Cantharis vini pret. 12*d.* quantum erit pretium unius Canthari misti.

Hic Totum è simplicium mensurarum numeris ponatur pro termino Primo: deinde, Totum è Factis ab istis simplicium numeris per sua Extrema sive pretia, ponatur pro termino Secundo. Tertiusque terminus erit Data mixtæ mensuræ pars. Jam in Dato Exemplo, numeri simplicium Mensurarum sunt 7 & 9. quorum Totum est, 16. Deinde Extrema, sive pretia istorum numerorum, sunt 10. & 12. Facti autem ab istis numeris per hæc extrema, viz. à 7. per 10. & à 9. per 12. sunt 70. & 108. quorum Totum est 178. Tandem Data pars mensuræ mixtæ est, 1. sic enim fit Dispositio.

Simplices Pretia. facti.
Mensuræ.

Exemp.

7.	10.		70.
9.	12.		108.
			178. tot.

Unde Operatio sic absolvitur.

6 Σ 178. (i.) 16. Canthari valent 178*d.* ergo
1 $\frac{16}{8}$ unius Canthari pretium erit 1 $\frac{11}{8}$

2 Si

2.
Exemp.

2. Si Miscendæ sint Partes, reducantur ad Cognatas, et tum pro ipsis sumantur Integra proportionalia, et sic fiat progressus ut antea, ut si $\frac{1}{2}$ Canthari unius vini pret. 10d. misceatur cum $\frac{1}{3}$ Canthari alterius vini pret. 6d. quantum erit pret. Canthari unius. *Missi?* hîc reducuntur $\frac{1}{2}$ & $\frac{1}{3}$ ad $\frac{2}{6}$ et pro ipsis sumantur 3 & 2, unde

Dispositio & Operatio talis erit.

Simp. Pret. Facti.

3. 10.	30.	5 Z 4 ²	8 $\frac{1}{2}$ pret. missi.
2. 6.	12.		
42. tot.			

Cap. XIII.

De Regula Falsi.

Regula
Falsi.

1. Regulis præcedentibus annumerari solet Regula alia, dicta *Regula Falsi*: quæ docet elicere ex falso verum.

2. Est autem hæc Regula vel unius positionis, vel duplicis.

1.
Unius Positionis.
Exemp.

3. Regula unius positionis est, in qua unica fit positio alicujus Numeri, tanquam Quæstioni satisfactoria, ut in hoc. Si tres accepturi sint 400l. hac lege, ut Secundus accipiat triplo plus quam Primus, & Tertius quadruplo plus quam Secundus; quantum unusquisq. accipiet? Hîc ponatur Numerus quivis, & examinetur juxta datam proportionem; si omnia non consenserint, ex falso posito eliciendum est verum per Regulam Trium, ponatur itaq. 400l. dividi in tres quascunq. partes secundum datam proportionem, viz. in 3. 9. 36. quarum totum est 48.

Istis positis triplici operatione Quæstioni ita satisfactum.

$$8. \text{ proveniunt ex } \begin{cases} 8 \\ 9 \\ 36 \end{cases} \text{ ergo } 400. \text{ ex } \begin{cases} 25 \\ 75 \\ 300 \end{cases}$$

400.

Primus itaque accipiet 25l. Secundus triplo plus, viz. 75l. tertius quadruplo plus quam secundus, viz. 300l. Omnes simul 400l.

Similiter in hoc Exemplo.

Exemp. 2.

Interrogatus quidam quantum pecunia habebat in Arca, respondit tantam habuisse summam, cujus $\frac{1}{3}$ & $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{6}$ sunt 45l. quantum ergo habeat?

Hic, ponatur 48, cujus $\frac{1}{3}$ est 16, $\frac{1}{4}$ 12, & $\frac{1}{6}$ 8, quæ sunt tantum 36. Hinc operatio talis erit, 36, proveniunt ex 48, ergo 45, ex 60, habuit itaque 60l, cujus summæ $\frac{1}{3}$ est 20l, $\frac{1}{4}$ 15l, $\frac{1}{6}$ 10l, quæ tres partes sunt 45l.

4 Regula falsi duplicis positionis est, quæ duos ponit numeros quorum uterque putatur Quæstioni proposita satisfactorius.

2.
Duplicis
Positionis

5 In hac primò ponatur unus quivis numerus, & examinetur ut antè. Si hic numerus positus Quæstioni non respondeat, i. notetur Erroris Excessus vel Defectus, ut littera P. vel M. (i. e.) ad Plus vel Minus significandum.

6 Ponatur alter quivis numerus, & singulariter examinetur. Si hic etiam non respondeat, notetur Error prius. Est autem Erroris, vel utrinque Excessus, aut utrinque Defectus: Vel ex una parte Excessus, & Defectus ex altera, & secundum hanc Erroris diversitatem, diversus esse debet operandi modus, secundum regulas sequentes.

7 Si utrinque fuerit Erroris vel Excessus vel Defectus, abducatur Error minor ex majori, & Residuum ponatur pro Divisore. Deinde multiplicentur numeri positi

Reg. 1.

in

in Errores alternos, & Productus minor subducatur ex
 majore. Tandem, Residuum ex ista subtractione divi-
 datur per datum Divisorem & Quotus erit numerus
 Quæsitus, ut in hoc Exemplo.

Exemp.

Queratur Numerus à cuius Dimidio subductis

& $\frac{1}{4}$ reliqueretur 13. quantus erit Numerus Qua-
 situs?

Ad hunc inveniendum,

Primò ponatur Num. 40. è cuius dimidio viz. 20. sub-
 ductis $\frac{1}{2}$ & $\frac{1}{4}$ remanet tantum 5. remanere autem
 debebant 13. Est ergò hic Error in defectu 8.

Secundò ponatur Num. 64. è cuius dimidio viz
 32 subductis $\frac{1}{2}$ & $\frac{1}{4}$ remanet tantum 8. Est itaque
 hic etiam Error in Defectu 5. Ista autem sic noten-
 tur.

Posui numeri 40 64.

m. m.

Errores 8. 5.

Jam subducto Errore minore ex majore viz. 5. ex 8
 remanet 3. & hic erit Divisor.

Deinde 40. & 64. multiplicatis in Errores alternos
 viz. 40. in 5. & 64. in 8. Producti erunt 200. & 512.
 Subducto etiam Producto minore ex majore residuum
 erit 312.

ultimo, 312. divisus per 3. Quotus erit 104. et hic
 est numerus Quæsitus: nam ex hujus dimidio, viz. 52
 subductis $\frac{1}{2}$ (i.) 26, et $\frac{1}{4}$ (i.) 13. remanet 13. Collo-
 catio omnium talis esto.

Dividendus 312.

Producti. 200. 512.

Posui

Positi 40 } 64.
m. } m.
Error. 8. } 5.
Divisor. 3.

(104. Quotus.

Reg. 2.

1 Regula hæc est.

ex una parte erratum fuerit in *Excessu*, ex altera in *Defectu*, addantur Errores; & Totum erit *Divisor*. Deinde multiplicentur Numeri positi in Errores alternos, producti addantur. Totum erit *Dividendus*; qui per *Divisorem* divisus dabit in *Quoto Quæsitum*, ut hoc Exemplo.

Dixit quondam Alexander, Ego Hephæstionem supero *Exempl.*
annis. Clitus ætates nostras complectitur, & insuper,
annos. Nos autem tres simul complemus annos 96. Quot
erunt anni singulorum? Hic sumantur tres numeri,
eorum primus superat secundum per 2. & tertius utrum-
que per 4.

Primo itaque ponatur pro ætate Alexandri 20. as-
sumpto pro Hephæstione 18. & pro Clito 42. At isti
erunt tantum 80. hic itaque est error in *Defectu*, viz.

Secundo sumantur, 30. 28. 62. At isti sunt, 120. hic
itaque est error in *Excessu*, viz. 24.

Ita sic notentur.

96.

Positi 20. 30.
18. 28.
42. 62.

Tot. 80. 120.

M. P.

Error. 16. 24.

Ad additis erroribus, viz. 16. & 24. Totum erit 40,
hic erit *Divisor*. Deinde multiplicatis Numeris pri-
mo positis in Errores alternos, viz. 20. in 24. & 30. in
16. Producti erunt 480. Quorum totum est 960. & hic
erit *Dividendus*. Ultimo, 960. divisus per 40. Quotus.
erit 24. Tot igitur fuerunt Anni Alexandri. Itaque
Anni

Anni Hephaestonis erant 23. & ceteri 50. quorum
merus totus est, 96.

Collocatio omnium talis esto.

Dividendus.	960.	
Productus.	480.	480.
	20.	10.
	18.	18.
	14.	52.
	100. 80.	180.
	M.	P.
Error.	16.	14.
Divisor.	40.	

Cap. XIV.

De Proportionibus terminis continuata, &

De Progressione Geometrica.

Proportio
terminis
continuata.

1 Haec Proportio Multiplex terminis compo-
nitur in Regula Societatis, Dupli, Alligacioni, & Falsi. Sec-
undum Proportio multiplex terminis continuata.

2 Proportio haec continuata est, quando Datas
rationum terminis disjunctis alii proportionales respo-
dent, ut, Datis rationibus 4, ad 3. & 5, ad 4. respo-
dent, 20, 15, 12. tanquam termini Datis continui
proportionales, sive Datas rationes continuantes
modo.

4. 3. 5. 4.
20. 15. 12.

ubi, ut se habent 4. ad 3. ita 20. ad 15. & sicut 5. ad
4. ita continuè, 15. ad 12.

De hac proportionibus, & de inventionem terminorum
his quibuslibet Rationibus continuè proportionalium plu-
dicenda essent: sed, cum ad Praxin Arithmetica
garcia Regulae praecedentes sufficiant, eadem hic, compo-
diti gratia, omittuntur. Si quis autem de istis plura
consulari URSTIUM Arithm. part. 3. c. 27.
quaerenti abundè satisfiet.

Proportio
Geometrica
Continua.

3 Haec itaque Proportio Geometrica Disjuncta
sequitur Continua, cujus singuli termini intermediis
Antecedentibus

Precedentis & Consequentis rationem subeunt, Ique
rationibus *Continuè* cohzret, ut quæ ratio est primi
termini ad secundum, eadem quoque sit *Secundi* ad ter-
tium, &c. ut in his.

$$\begin{array}{ccc|c} 4. & 6. & 9. & 1\frac{1}{2} \\ 2. & 4. & 8. & 2. \\ 3. & 9. & 27. & 3. \end{array}$$

4 Estque vel Simplex, vel Multiplex.

5 Simplex est, in qua *unum* tantum est Extremorum
medium, ut, 4. 6. 9.

Simplex,

6 In hac, *Fallus* ab extremis æquator *Fallo* à Me-
dio, ita in dato Exemplo. *Fallus* à 4. & 9. est 36. si-
militer & *Fallus* à 6. est 36.

7 Multiplex est, in qua plures sunt termini interme-
diæ eadem *continuè* ratione progredientes; ideoque dici-
tur *Progressio Geometrica*. Itaque,

Multiplex,

8 *Progressio Geometrica* est, in qua numeri *continuè*
æscunt per similem proportionem, ut, 2. 4. 8. 16. 32.
Sunt tres intermedii termini, viz. 4. 8. 16.

Progressio
Geometrica

9 In hac *Progressione* spectanda est *Inventio Ter-*
minorum & Summæ.

Inventio
Terminorum.

10 *Inventio terminorum* est vel *continuè omnino*, vel
quorumlibet.

Continuè
omnino.

11 *Inventio continuè omnium* fit vel in *Progressione*
ascendente, vel in *Descendente*.

In *Ascendente* sic,

Datis aliquibus terminis, multiplicetur *ultimus*, sive
Maximus, per *Nomen* *Rationis*; & Productus erit termi-
nus *proximus*. Ita datis his quatuor, 2. 4. 8. 16. *Maxi-*
mus est 16. Ratio *dupla* est, itaque multiplicato 16. per
2. Productus erit 32. (i.) *proximus terminus ascendendo*,
sic, Dividatur *fallus* à *Postremo* per *Penultimum*, &
quotus erit *Proximus*: ita *Fallo* à 16. viz. 256. *diviso*
per 8. Quotus erit 32. sed prior modus brevior & faci-
lius est.

1.
In Progres-
sione Ascen-
dente Mo-
dus.

1.
Modus.
2.

In *Descendente* sic,

Datis

3. *In Descen-* Datis quibuscumque terminis, dividatur *Minimus*
dente Pro- *Nomen Rationis*, & Quotus erit *proximus terminus*
gressione. Ita datis his tribus 81. 243. 729. *Minimus* est 81. Ra-
 tio est tripla. Itaque 81. diviso per 3. Quotus erit 27. hic
 erit *proximus descendendo*, vel sic. Multiplicetur *mi-*
modus 1. *nimus* in se & *Factus* dividatur per *penultimam*, & Quo-
 tus erit *proximus terminus*, ita *Facto* ab 81. viz. 6561
modus 2. diviso per 243. Quotus erit 27. At hic etiam *pro-*
 ximus terminus est facilius.

2. *Inventio* *termini* *optati.* 1. *Inventio termini alicujus optati sic erit 3.*
 Datis terminis proportionalibus, multiplicetur *mi-*
mus in se & *factus* divisus antecedentium quolibet da-
 bit in *Quoto* *Terminum tot gradibus sequentem* *Datum*
ultimum, Quot eundem antecedit *Divisor*, hic:

Modus 1. Progressio 1. 2. 4. 8. 64.
 Gradus 4. 2. 3. 1. 2. 3. 4.
 Ubi 8. multiplicato in se, & *Producto* diviso per 1. Quo-
 tus est 64. qui 4. gradibus sequitur 8. sicut eundem
 4 gradibus antecedit. 1 Eodem modo inveniri pote-
 terminus *Sextus*, *decimus*, vel *quisvis optatus* (suppositum
 quoddam antecedit *datum ultimum*) viz. multiplican-
 do, ut antea, & *productum* dividendo per *Sextum* ter-
modus 2. minum antecedentem, vel *Decimum*. Aliiter sic: Ter-
 minis *Data Progressionis* subjiciantur naturali ordine
 1, 2, 3, &c. tum multiplicentur inter se *Dati quilibet*, &
Factus dividatur per *primum*; & Quotus erit *Progressio-*
 nis terminus uno minor, quam est *uterque simul* numerus
 multiplicatis respondens: ut,

Dati. 2. 4. 8. 16. 32. 64. 1024.

Subiecti. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

Ubi sex dati sunt *Progressionis termini*; viz. 2. 4. 8.
 16. 32. 64. Jam ad inveniendum terminum *decimum*
 multiplicentur isti duo termini, quibus subjiciantur
 & 6. qui sunt 32, & 64. quorum *Productus* erit 2048
 deinde dividatur hic per 2. & Quotus erit 1024. & hic
 erit terminus *decimus*. Ita ad inveniendum terminum
 nonum multiplicandi inter se sunt illi termini, quibus

sub

abjiciuntur 4, & 6. viz. 16. & 64. & sic quivis alius.
 13 Hactenus Inventio terminorum, sequitur Inven-
 tio summae, quae sic fit.

*Inventio
summa.*

1 Si Progressio sit duplae proportionis, & primus ter-
 minus sit 1. duplicetur terminus ultimus; à toto abji-
 catur unitas, & Residuum erit summa, ut 1, 2, 4, 8, 16,
 32, 64, 128. hic si duplicetur 128. totum erit 256. ab-
 ista unitate remanet 255. & hæc est totius Progressio-
 nis summa.

Reg. 1.

2 Si Progressionis primus terminus sit supra unita-
 tem, multiplicetur ultimus terminus per Nomen Ratio-
 nis; deinde à Producto abjiciatur terminus primus, &
 Residuum dividatur per numerum unitate minorem,
 quàm est Nomen Rationis, & Quotus dabit Summam;
 hic.

Reg. 2.

3 9, 27, 81, 243, 729, 2187. hic, si terminus ulti-
 mus, viz. 2187, multiplicetur per 3. nomen rationis (Ra-
 tio enim est tripla) Productus erit 6561. ex hoc abjicia-
 tur terminus primus, viz. 3. remanet 6558. hoc Resi-
 duum dividatur per 2. qui est numerus unitate minor,
 quàm est nomen rationis, & Quotus erit 3279. & hæc
 est totius Progressionis Summa. Hic adjiciatur Exem-
 plum tale. Quidam inter pocula Equum in pedibus haben-
 tem 16 clavos, ita emebat, ut solvere pro primo clavo
 duas quadrantes, pro secundo 4. pro tertio 8. & ita dein-
 de proportionem duplâ. Queritur quantum sit totum pre-
 mium futurum.

Exempl.

Termini sic aptentur.

48, 16, 32, 64, 128, 256, 512.

1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

Hic secundum priorem regulam inveniendus est ter-
 minus ultimus, viz. Decimus sextus, qui est 65536. Jam,
 prius, multiplicetur iste numerus per nomen ratio-
 nis, viz. 2. & Productus erit 131072. inde abjiciatur
 terminus primus, viz. 2: & Residuum erit 131070. De-
 inde hoc Residuum dividatur per numerum unitate mi-
 norem, quàm est nomen rationis, viz. per 1. & (cum
 unitas

Arithmetica. Sect. IV.

Antea non dividat } Quotus 131070. erit; Itaque
tot Quadrantibus emebat Equum; hoc est, pret. 130
108. 7d. ob.

Arithmetica Finis.

INDEX.

Prologia Proemi-	6	Astronomia	p. 67
1. Logica.	pag. 1.	7 Optica.	p. 80
2 Metaphysica.	p. 8.	8 Ethica.	p. 14
3 Physica.	p. 31.	9 Politica.	p. 94
4 Geometrica.	p. 46.	10 Oeconomica.	p. 99
	p. 59.	11 Arithmetica.	p. 108

FINIS.

